

KIMITOÖNS
MUSIKFESTSPEL

KEMIÖNSAAREN
MUSIKKIJUHLAT

11.7. - 17.7.2016

INNEHÅLLSFÖRTECKNING - SISÄLLYSLUETTELO

Konstnärliga ledarnas hälsning - Taiteellisten johtajien tervehdys	4
Stråkkvartetten - Jousikvartetto	5
Blockflöjen - Nokkahuili	6
1. Tjuvstart - Varaslähtö	7
2. Triumf för stråkkvartetten - Jousikvarteton juhlaa	10
3. Öppningskonsert - Avajaiskonsertti	13
4. Torgkonsert - Torikonsertti	17
5. Musik från barockslott och renässanspalats - Musiikkia barokkilinnoista ja renessanssipalatseista	17
6. I Shakespeares sällskap - Shakespeareen seurassa	20
7. Från Bach till Englund - Bachista Englundiin	24
8. Nåktergalen i herrgården - Satakieli kartanossa	27
9. Nåktergalen i herrgården - Satakieli kartanossa	27
10. Solnedgången - Auringonlasku	30
11. Mästarna i skärgården - Mestarit saaristossa	33
12. Kammarmusikens pärlor - Kamarimusiikin helmiä	37
13. Musikalisk skärgårdsmeny - Musiikillinen saaristokattaus	40
14. Döden och flickan - Tyttö ja kuolema	41
15. Konsert i ljusens sken - Kynttiläkonsertti	42
16. Grande Finale	45
Katinka Korkeala	48
Sonja Korkeala	48
Hariolf Schlichtig	49
Samuli Peltonen	50
Petteri Pitko	50
Mia Huhta	51
Bengt Forsberg	52
Tuulia Ylönen	53
Pauliina Fred	53
Irma Niskanen	54
Meta4	55
Bravade	56
Finländska barockorkestern - Suomalainen barokkiorkesteri	57
Kimmo Hakola	58
Jyrki Linjama	59
Sebastian Fagerlund	59
Verksamhetsledare - Toiminnanjohtaja Jukka Mäkelä	60
Nog är du väl redan medlem? - Joko olet jäsen?	61
Konsertställen - Konserttipaikat	62
Artister från 1999 - Taiteilijat vuodesta 1999	63
Uruppföranden - Kantaesitykset	65
Kimitoöns Musikfestspel - Kemiönsaaren Musiikkijuhat	66
Biljettförsäljning - Lipunmyynti	67
Partners & understödare - Yhteistyökumppanit & tukijat	68
Bilder - Kuvat	69

Konstnärliga ledare - Taiteelliset johtajat: Katinka Korkeala & Sonja Korkeala

Det är nu adertonde året i följd, som vi får avnjuta kammarmusikens pärlor på den vackra Kimitoön. Som huvudtema står denna sommar kvartetter, vilka framförs av stråkkvartetten Meta4, Blockflöjtskvartetten Bravade samt av festivalens egen festivalkvartett. Vi ges möjlighet att höra rent av tre uruppföranden. Vid öppningskonserten uruppför Meta4 festivalens beställningsverk, Kimmo Hakolas Stråkkvartett nr 4. Petteri Pitko uruppför Jyrki Linjamas Sonata da chiesa III för cembalo i Hitis och dessutom uruppför Bravade vid avslutningskonserten ett verk de beställt av kompositören Sebastian Fagerlund.

I festivalen medverkar meriterade kammarmusiker, såsom klarinettisten Tuulia Ylönen, pianisten Bengt Forsberg samt altviolinisten Hariolf Schlichtig, som besöker festivalen redan för tredje gången. Också cellisten Samuli Peltonen och cembalisten Petteri Pitko deltar denna sommar. Efter ett par års paus, får vi dessutom åter höra en sångare, denna gång sopranen Mia Huhta.

Förutom åtskilliga stråkkvartett-klassiker hör vi även verk av barockens och renässansens mästare. Musikfestspelen kulminerar i den traditionella Grande Finalekonserten, där vi får höra den berömda Finländska barockorkestern.

Ett stort tack till alla som möjliggör förverkligandet av Musikfestspelen.

Hjärtligt välkommen!

Kahdeksannentoista kerran saamme nauttia Kemiönsaaren upeissa maisemissa kamarimusikin helmistä. Tällä kertaa teemana ovat vuorossa kvartetot, joita esittäävät Meta4-jousikvartetti, Nokkahuulukvartetti Bravade sekä festivaalikvartettimme. Musiikkijuhilla kuullaan peräti kolme kantaesitystä. Avajaiskonsertissa Meta4 kantaesittää Musiikkijuhlien tilausteoksen, Kimmo Hakolan Jousikvarteton nro 4. Tämän lisäksi Petteri Pitko kantaesittää Jyrki Linjaman Sonata da chiesa III cembalolle Hiittisissä sekä Bravade Sebastian Fagerlundilta tilaamansa teoksen päätökonsertissa.

Musiikkijuhilla esiintyy ansioituneita kamarimuusikoita, kuten klarinetisti Tuulia Ylönen, pianisti Bengt Forsberg sekä alttoviulisti Hariolf Schlichtig, joka vierailee festivaallamme jo kolmatta kertaa, kuten myös sellisti Samuli Peltonen ja cembalisti Petteri Pitko. Parin vuoden tauon jälkeen saamme taas kuulla laulajaa, tällä kertaa soprano Mia Huhtaa.

Useiden jousikvartettojen klassikoiden lisäksi on luvassa myös teoksia renessanssin ja barokin mestareilta. Musiikkijuhlat huipentuvat perinteiseen Grande Finaleen, jossa esiintyy maineikas Suomalainen barokkipiorkoesteeri.

Suuret kiitokset kaikille, jotka mahdollistavat Musiikkijuhlien toteuttamisen.

Lämpimästi tervetuloa!

STRÅKKVARTETTEN

Det finns inte någon entydig utvecklingslinje som leder fram till stråkkvartettgenrens födelse i mitten av 1700-talet. Förutom de standardiserade sonat- och triosonat-formaten under barocken, odlades på olika håll i Europa vitt varierande kammarmusiksammansättningar som på olika sätt påminner om ett slags proto-kvartetter. Närmast kommer kanske de fyrstämmiga "symfonier" som förekom i södra Tyskland och Österrike, som ibland framfördes utan continuo-ackompanjemang och som kunde spelas med större ensemble eller solistiskt.

Bland den tonsättargeneration som blomstrade kring år 1750, Dittersdorf, Vanhal, Richter och Cannabich m.fl. förekom i högre grad komponerandet av verk för två violiner, altviolin och cello, men den gängse benämningen på dessa verk var divertimento. Den stilistiska riktningen var emellertid redan här klart på väg mot det seriösa hålet snarare än mot den lättviktiga underhållning som termen divertimento senare började implicera. Den här tendensen kan skönjas i synnerhet i Joseph Haydns tidigare alster i genre, op. I och 2. Haydn använde sig ännu i det här skedet av en femsatsig helhetsstruktur, medan andra, som Richter, skrev i tre satser. Det var först i och med Haydns op. 9 från åren 1769–1770, som ett frysatsigt upplägg etablerades och blev allmän standard.

Härifrån framåt skedde utvecklingen snabbt. Haydns mönster efterliknades överallt i Europa och stråkkvartetten blev, tillsammans med solosonaten, den oftast förekommande formen av seriös kammarmusik under återstoden av 1700-talet. Den fyrstämmiga strukturen och den lärda, akademiska anda som från och med den här perioden präglade stråkkvartetten ledde till att den började betraktas som något av en kungsgenre inom kammarmusiken. Tillsammans med symfonin inom orkestermusiken blev stråkkvartetten därfor 1800-talets musik för verkliga konnässörer och något av ett mästarprov för tonsättare från Beethoven (som för lång tid satte standarden) till Brahms och vidare till Schönberg.

Egentligen är det bara den seriella modernismens mest radikala decennier efter andra världskriget som sett en märkbart minskad aktivitet inom kvartettformatet. Därefter har genren återfått sin vigör och det komponeras än idag lika rikligt med musik som någonsin för dessa fyra instrument som sammanstrålade för ungefär 250 år sedan.

JOUSIKVARTETTO

1700-luvun puolivälissä alkunsa saanut jousikvartetto ei syntynyt minkään yksiselitteisen kehityskulun tuloksena. Sonaatti ja triosonaatti olivat vakiintuneet jo barokin aikana. Niiden lisäksi eri puolilla Eurooppaa muodostettiin jos jonkinlaisia kamarimusiikin kokoonpanoja, jotka muistuttavat eri tavoin kvartetin prototyypejä. Lähimmäs pääsivät kenties Etelä-Saksassa ja Itävallassa kehitetyneet neliääniset sinfoniat, joita joskus esitettiin ilman continuo-säestystä. Niitä voitiin soittaa sekä suuremalla kokoonpanolla että solistikesti.

Vuoden 1750 paikkeilla kukoistanut Dittersdorfin, Vanhalin, Richterin, Cannabichin ja kumppaneiden säveltäjäsukupoli alkoi tuottaa yhä enemmän teoksia kahdelle viululle, alttoviululle ja sellolle. Tuolloin niitä kutsuttiin nimellä Divertimento, joka myöhemmin merkitsi kevyttä, viihdyttävää musiikkia. Tyyllisesti oltiin kuitenkin jo irtautumassa musiikin viihteellisestä tarkoituksesta ja etenemässä taidemusiikin suuntaan, mikä kuuluu erityisesti Joseph Haydnin varhaisemmissa jousikvartetoissa, opukissa I ja 2. Haydn käytti tässä vaiheessa vielä viisiosaisista kokonaisrakennetta, kun taas esimerkiksi Richter sävelsi kolmiosaisia kokonaisuuksia. Neliosainen rakenne vakiintui yleiseksi standardiksi vasta vuosina 1769–1770 Haydnin opukseen 9 myötä.

Tästä eteenpäin kehitys oli nopeaa. Haydnin kuvioita mukailtiin joka puolella Eurooppaa, ja 1700-luvun loppuvuosisi jousikvartetosta tuli soolosonaatin ohella kamarimusiikin yleisin sävellystyyppi. Neliääniseksi vakiintuneen rakenteen ja akateemisen henkensä ansioista jousikvartettoa alettiin vähitellen pitää kamari-musiikin kuningaslajina, jolla jyvä eroteltiin akanoista. 1800-luvulla jousikvartetosta tulikin sinfonian ohella todellinen taidonnäyte säveltäjille aina lajia pitkään hallinneesta Beethovenista Brahmsiin ja Schönbergiin.

Jousikvartetto eli hiljaiseloa ainoastaan toisen maailmansodan jälkeisinä vuosikymmeninä, joina sarjallinen modernismi jylläsi radikaaleimmillaan. Sen jälkeen vanha sävellystyyppi on saanut uutta elinvoimaa: näille 250 vuotta siten toisensa löytäneelle neljälle soittimelle sävelletään nykypäivänä yhtä runsaasti musiikkia kuin aina ennenkin.

BLOCKFLÖJTEN

Ett centralt drag i den europeiska musikhistorien åtminstone från och med den senare medeltiden var tendensen att skapa ensembler bestående av instrument från samma familj i olika storlekar. Detta kunde ske med lutor, viola da gambor, skalmejor och bombarder, men också blockflöjter. Man känner till att blockflöjter tillverkats i olika storlekar ända sedan 1400-talet, men ett helt systematiskt sätt att kategorisera dem enligt tonläge har skapats först under modern tid.

Under renässansen var blockflöjtsensemblen tämligen vanliga och kunde inkludera ett stort antal olika storlekar från djup bas till högsta diskant. En ofta återgiven illustration finns i Michael Praetorius stora musikencyklopedi *Syntagma Musicum* från år 1619, i vilken blockflöjter från 'Grossbass' till 'Garklein' inkluderas. De största basblockflöjtarna kunde vara manshöga, medan de allra minsta och högst ljudande bara hade rum för tre fingerhål och ett tumhål.

En av de stora lockelserna och fördelarna med blockflöjten som ensembleinstrument var klangen som dels var nära besläktad med orgelklangen men dels också upplevdes som nära den mänskliga sångrösten. Med sin mjuka klang lämpade sig i synnerhet lägre ljudande blockflöjter för bruk i finare salonger där man kunde uppskatta 'musica bassa' – distinkt från 'musica alta' som med skalmejor, tromboner och dylikt lämpade sig mera för gator och torg.

NOKKAHUILU

Saman soitinperheen erikokoisista soittimista muodostetut kokoonpanot ovat eurooppalaisen musiikinhistorian keskeinen ominaispiirre. Soitinperheisiin perustuvia yhteyitä koottiin myöhäiskeskiajalta alkaen esimerkiksi luutuista, viola da gamboista, skalmeijoista, pommereista eikä vähiten juuri nokkahuiluista. Nokkahuiluja valmistettiin erikokoisina aina 1400-luvulta lähtien, mutta vasta modernina aikana niitä alettiin luokitella systematisesti äänialansa mukaan.

Nokkahuiulytyeet olivat renessanssin aikana hyvin yleisiä, ja niihin saattoi kuulua runsaasti erikokoisia nokkahuiluja matalasta bassosta korkeampaan diskanttiin. Tunnettu alkalaiskuvaus löytyy Michael Praetoriuksen suuresta musiikkitietosanakirjasta *Syntagma Musicum* vuodelta 1619. Siinä kerrotaan nokkahuiluista aina suurbassosta (Grossbass) pikkiriikkiseen (Garklein). Suurimmat bassonokkahuilut olivat jopa ihmisen korkuisia, kun taas kaikkein korkeimmin soivissa oli tilaa vain kolmelle sormiaukolle ja yhdelle peukalon aukolle.

Nokkahuilun vahvuudeksi yhtyesoittimena osoittautui sen sointi: säveltäjä kiehtoi toisaalta sen urkupillejä muistuttava sävy, ja toisaalta se toi mieleen myös ihmisen lauluäänneen. Pehmeän sointivärinsä ansiosta erityisesti matalammalla soivat nokkahuilut soveltuivat hienoihin salonkeihin, joissa arvostettiin "musica bassaa". "Musica alta" taas kuului pikemminkin kaduille ja toreille skalmeijoiden ja pasuunoiden soitettavaksi.

Renässansblockflöjter - Renässansin nokkahuiluja

Måndag - Maanantai 11.7.2016

18.00 Café Vivan, Söderlångvik gård - Söderlångvikin kartano

I. Tjuvstart - Varaslähtö

30 €

Cocktail & konsert - Cocktail & konsertti

40 €

Reserveringar - Varaukset: 0400 539 238, info@storfinnhova.com

Ludwig van Beethoven: Duo för altviolin och cello Ess-dur "Glasögonduo"
(1770–1827) Duo alttoviululle ja sellolle Es-duuri "Silmäläsiduo", WoO 32 (1796)
Allegro
Minuetto: Allegretto

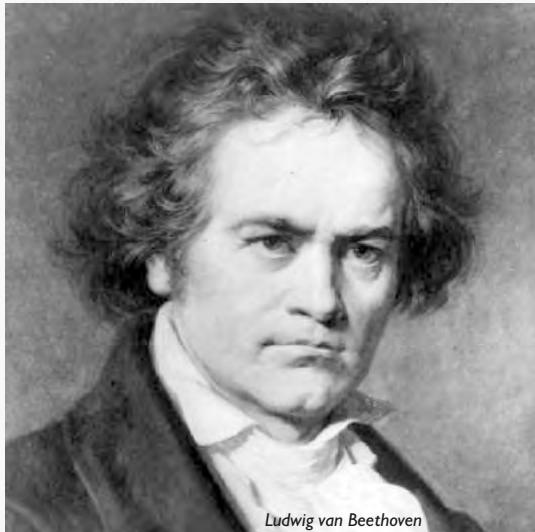
Franz Schubert: Stråkkvartett nr 12 c-moll
(1797–1828) Jousikvartetto nro 12 c-molli, D703 "Quartettsatz" (1820)

Joseph Haydn: Stråkkvartett D-dur "Lärkan"
(1732–1809) Jousikvartetto D-duuri "Leivo", op. 64/5 Hob. III:63 (1790)
Allegro moderato
Adagio – Cantabile
Menuetto: Allegretto
Finale: Vivace

Meta4:
Antti Tikkanen, violin - viulu
Minna Pensola, violin - viulu
Atte Kilpeläinen, altviolin - alttoviulu
Tomas Djupsjöbacka, cello - sello

Uppskattad längd - Arviontu kesto 70 min.

När **Ludwig van Beethoven** hade flyttat från hemstaden Bonn till Wien år 1792 var det inledningsvis i egenskap av pianovirtuos han gjorde sig känd, snarare än som tonsättare. Han var väl medveten om att han inte var fullärd på det senare området och sökte snart undervisning hos ingen mindre än den gamle mästaren Haydn. Beethoven fortsatte att ta emot undervisning av Haydn i drygt två år, även om deras relation inte var helt bekväm och den hetlevrade ynglingen också började söka råd på annat håll. Det som Haydn däremot gav synnerligen värdefull hjälp med, var att få åtgång till de aristokratiska kretsarna i Wien, där man kunde hoppas på inflytelserika vänner och ekonomiskt stöd.

En av dem som Beethoven lärde känna var den ungerske baronen Nikolaus Zmeskall von Domanovecz und Lestine, en ivrig amatörcellist som blev en god och förtrogen vän till tonsättaren under många år framöver. För denne komponerade Beethoven år 1796 en duo för cello och altviolin, Beethovens eget stråkinstrument. Det tvåsatsiga verket skulle av allt att döma ännu få en tredje sats, men den fullbordades aldrig. Duon är fylld av hjärtlig och lekfull dialog mellan de två instrumenten, en anda som reflekterar tonen i den brevkorrespondens mellan Beethoven och Zmeskall som bevarats. Duons smeknamn torde härröra sig från att bågge herrar var tämligen närsynta och behövde glasögon för att läsa noter.

Ett av **Franz Schuberts** stora problem som tonsättare i det tidiga 1800-talets Wien var att den stora allmänheten och därmed också musikförläggarna var så mycket mera intresserade av hans lieder än av de kammar- och orkesterverk han lade ner så mycket energi och omsorg i. Det huvudsakliga forumet för Schuberts kammarmusik var under hans livstid de musik- och litteraturaftnar som

Kun **Ludwig van Beethoven** vuonna 1792 muutti kotikaupungistaan Bonnistä Wieniin, hänet tunnettiin pikemminkin pianovirtuosina kuin säveltäjänä. Tietoisena sävellystaitojensa puutteista hän hakeutui pian itse säveltäjämestari Haydnin oppiin. Vaikka heidän suhteensa ei aina ollut täysin mutkaton ja vaikka nuori, kuumapäinen Beethoven päätyi hakemaan sävellysoppia myös muualta, hän jatkoi Haydnin opissa reilut kaksi vuotta. Erityisen paljon Beethoven hyötyi Haydnin yhteyksistä Wienin aristokraattisiin piireihin, joista saattoi löytää vaikutusvaltaisia ystäviä ja sitä myötä taloudellista tukea.

Beethoven löysikin itselleen hyvä ja uskollisen ystävän, Nikolaus Zmeskall von Domanovecz und Lestinen, unkarilaisen paronin ja innokkaan amatöörisellistin. Beethovenin oma jousisoitin oli puolestaan alttoviulu, ja näin ollen Beethoven sävelsi pitkäaikaiselle ystävälelle duon sellolle ja alttoviululle. Kaksiosaisen teoksen oli ilmeisesti tarkoitus täydentää vielä kolmannella osalla, mutta sitä Beethoven ei koskaan saattanut päättökseen. Duosta huokuu soitinten välinen sydämellinen ja leikkisä dialogi – sävy, joka kuuluu myös Beethovenin ja Zmeskallin välisessä kirjeenvaihdossa. Teos lienee saanut lisänimensä "Silmälasiido" siitä, että ystävyksistä kumpikin oli jokseenkin likinäköinen ja tarvitsi nuotteja lukeakseen silmälasisit.

1800-luvun Wienin suuri yleisö ja sen myötä myös musiikkustantamot osoittivat suurta kiinnostusta **Franz Schubertin** liedejä kohtaan. Schubertin epäonneksi ne kuitenkin jättivät täysin varjoonsa hänen kamari- ja orkesteriteoksensa, joita hän suurella vaivalla ja intohimolla työsti. Schubertin elinaikana hänen kamari-musiikkiaan esitettiin pääasiassa ystäväpiiriin

hans vänkrets ordnade för små slutna sällskap av likasinnade konnässörer. Bland de många utgivna verk som Schubert lämnade efter sig och som till stora delar togs om hand av hans bror Ferdinand finns både verk som används i dessa sammanhang och verk som aldrig kom ens så långt. Ett av dessa är kvartettsatsen i c-moll D703, komponerad år 1820 och sedermera uppdagad och förd ut i offentligheten av Johannes Brahms. Av allt att döma hade Schubert för avsikt att göra detta till en full stråkkvartett, men endast första satsen färdigställdes. Denna betraktas dock numera som ett fullödigt verk i egen rätt och står som ett viktigt dokument för en Schubert på väg in i sin senare tonsättarperiod, mera frigjord från klassiska förebilder.

Joseph Haydn hade tjänat sin arbetsgivare furstehuset Esterhazy i nästan 30 år när hovkapellet upplöstes år 1790 efter furst Nikolaus död. Haydn belönades med en skaplig pension i utbyte mot några ceremoniella verk nu och då, medan han var fri att göra som han önskade med resten av sin tid under återstoden av sitt liv. Under de sista åren i aktiv tjänst hos Esterhazy komponerade Haydn inalles 12 stråkkvartetter för den något enigmatiska och av allt att döma inte helt ljustålige affärsmannen Johann Tost, som eventuellt var samma person som hade spelat andraviolin i Haydns kapell under några år. Denne Tost hade i Paris försökt sälja en symfoni av Adalbert Gyrowetz under sken av att den var komponerad av Haydn. Han hade inte heller varit alldeles uppriktig i utbetalandet av ersättningar till Haydn för verk som denne levererade. Inte desto mindre är alltså de tre stråkkvartetterna vardera i Haydns op. 54 och 55, samt de sex kvartetterna i op. 64 tillägnade just denne Johann Tost.

Kvartetten i D-dur har senare fått smeknamnet "Lärkan" tack vare inledningssatsens svävande tema i förstaviolinen. Den här kvartetten har också blivit en av de mest kända och oftast framförda av Haydns inalles 68 verk i genren. Man kan också påträffa den under smeknamnet "Hornpipe", vilket för sin del hänvisar till finalsatsens energiska karaktär som påminner om en engelsk sjömansvisa.

järjestämmissä musiikki- ja kirjallisuusiltamissa, joihin kokoontui pieni, suljettu piiri samanmielisiä taiteentuntijoita. Schubert jätti jälkeensä runsaasti julkaisemattomia teoksia, joita hänen veljensä Ferdinand säilytti. Osa näistä teoksista oli soinut iltamissa, kun taas osa ei ollut päässyt niinkään pitkälle. Tähän jälkimmäiseen joukkoon kuului vuonna 1820 sävelletty Jousikvartetto D703 "Quartettsatz", jonka Johannes Brahms myöhemmin toi päivänvaloon. Kaikesta päätellen Schubertin oli ollut tarkoitus teoksesta täysimittainen jousikvartetto, mutta lopulta vain ensimmäinen osa valmistui. Tänä päivänä osaa pidetään kuitenkin itsenäisenä, täysimittaisena teoksenä sekä merkittävään esimerkkinä Schubertin siirtymisestä kohti myöhempää sävellyskauttaan, jossa hän entisestään vapautui klassismin esikuvista.

Joseph Haydn oli palvellut Esterházyn ruhtinassuvussa jo lähes 30 vuoden ajan, kunnes hoviorkesteri vuonna 1790 ruhtinas Nikolausin kuoltua lakkautettiin. Haydn palkittiin pitkääikäisestä työstään runsaalla eläkkeellä, jonka vastineeksi hänen tuli silloin tällöin säveltää joitakin teoksia seremonioita varten. Lopun aikaa hän oli kuitenkin vapaa tekemään mitä halusi. Viimeisinä vuosinaan Esterházyn varsinaisena hovikapellimestarina Haydn sävelsi kaiken kaikkiaan 12 jousikvartettoa eräälle arvoitukselliselle liikemiehelle, Johann Tostille, joka oli luultavasti aikoinaan soittanut toista viulua Haydnin hoviorkesterissa. Tostin maine ei ollut kovinkaan puhtoinen: hän oli Pariisissa yritynyt myydä Adalbert Gyrowetzin sinfonian Haydnin sävellyksenä. Hän ei myöskaän aina toiminut täysin rehellisesti Haydnia kohtaan maksasaan tälle korvauksia toimitetuista teoksista. Tästä huolimatta Haydn on omistanut Johann Tostille kolme jousikvartettoa opuksista 54 ja 55 sekä kuusi kvartettoa opuksesta 64.

D-duurikvartetto on myöhemmin saanut lisänimen "Leivo", jonka liverrys kuuluu aloitusosassa ensiviu lun teemassa. Teoksesta on tullut yksi Haydnin tunnetuimista ja esitetysti kvarteroista, joita hän yhteensä sävelsi 68. Teos tunnetaan myös nimellä "Hornpipe", joka viittaa viimeisen osan energiseen, englantilaista merimieslaulua muistuttavaan luonteeseen.

Tisdag - Tiistai 12.7.2016
14.00 Sandö gård - Sandön kartano

2. Triumf för stråkkvartetten - Jousikvarteton juhlaa

30 €

Joseph Haydn:
(1732–1809)   Stråkkvartett C-dur
                          Jousikvartetto C-duuri, op. 20/2 Hob. III:32 (1772)
                          Moderato
                          Capriccio: Adagio
                          Minuetto: Allegretto
                          Fuga a quattro soggetti

Ludwig van Beethoven:
(1770–1827)   Stråkkvartett nr 16 F-dur
                          Jousikvartetto nro 16 F-duuri, op. 135 (1826)
                          Allegretto
                          Vivace
                          Lento assai, cantante e tranquillo
                          Der schwer gefasste Entschluss: Grave,
                          ma non troppo tratto – Allegro

Meta4:
Antti Tikkanen, violin - viulu
Minna Pensola, violin - viulu
Atte Kilpeläinen, altviolin - alttoviulu
Tomas Djupsjöbacka, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 60 min.

Tack till Sandö gård - Kiitokset Sandön kartanolle

Joseph Haydn brukar betraktas som stråkkvartettens fader. Den här positionen lade han grunden till under sina många år som hovkapellmästare hos den musikintresserade prins Nikolaus Esterházy, där han hade rikligt med anledningar att komponera musik i alla tänkbara genrer för hovets räkning. Under några år kring 1770 komponerade Haydn tre samlingar om sex stråkkvartetter vardera, vilka kom att fungera som definierande matriser för genren under kommande sekel. Det här gäller i synnerhet kvarteterna i opus 20, som kom till under år 1772. En tidigare, mera schematisk rollfördelning instrumenten emellan ersattes här av en uppenbar ambition att göra instrumenten mera jämlika, vilket i C-durkvartetten etableras redan i första takten genom att cellon – tidigare mest hänvisad till baslinjer – presenterar temat och även annars får röra sig i höjderna tillsammans med de övriga instrumenten.

Efter en emotionellt laddad adagiosats och en menuett med inslag som ställvis för tankarna till en säckpipas borduntoner avrundas kvartetten med en sprudlande fuga som dock inleds sotto voce. Haydn håller inne med slutkulminationen till sista stund, men den blir desto festligare när den väl anländar.

Under många år höll sig **Ludwig van Beethoven** borta från kvartettformatet. Han hade komponerat den egensinniga Opus 95 år 1810, men sedan inföll en paus på hela 15 år. Beethovens sena liv var märkt av bekymmer av olika slag, både personliga och praktiska. Mest bekymmersam var förstås hans hörsel som hade börjat försämras redan några år efter sekelskiftet och som så småningom ledde till total hörsel förlust. Han hade också tagit sig an sin brorson Karls uppfostran efter brodern Carls död år 1815 och var involverad i flera

Joseph Haydnia pidetään jousikvarteton isänä. Tätä asemaa pohjusti hänen pitkääikainen työnsä musiikille omistautuneen prinssi Nikolaus Esterházyn hovissa: hovikapellimestarin työ tarjosi Haydnille runsaasti tilaisuuksia säveltää musiikkia useille eri kokoonpanoille, vieläpä hovin laskun. Vuoden 1770 tienoilla Haydn sävelsi kolme kokoelmaa, joista kukin sisältää kuusi jousikvartettoa. Näistä kvartetoista tuli myöhemmin sävellysmuotonsa esikuvia. Erityisesti opukseen 20 kvartetot, jotka syntivät jo vuonna 1772, näyttivät suunnan uudelle sävellysperinteelle, joka hallitsi koko seuraavaa vuosisataa. Kun soitinten roolit oli aiemmin jaettu kaavamaisesti, tavoiteltiin nyt selvästi tasavaloisempaa vuorottelua niiden välillä. Tämä käy ilmi heti C-duurikvarteton ensitahdeista, joissa nimenomaan sello esittelee teeman. Muutoinkin sello, jonka tehtävä oli aiemmin ollut vastata lähinnä bassolinjoista, pääsee nyt kulkemaan korkealla yhdessä muiden soitinten kanssa.

Tunnelatautunutta adagio-osaa seuraava menuetti vie ajatuksen ajoittain säkkipillin borduna-säveliin. Kvartetto päättyy räiskyyään fuugaan, johon tosin johdatellaan vaimennetusti – sotto voce. Haydn pidättää loppuhuipennusta viimeiseen asti, mutta kun siihen lopulta päästäään, maistuu se entistäkin juhlallisemmalta.

Ludwig van Beethoven pysytteli vuosia kaukana kvartetosta sävellystyypinä. Vuonna 1810 hän oli säveltänyt itsenäisen opukseen 95, mutta tätä kuitenkin seurasi kokonaisen 15 vuoden tauko. Monenlaiset murheet, sekä yksityiseen että ammatilliseen elämään liittyvät, täyttivät Beethovenin elämän viimeiset vaiheet. Suurin vaivoista oli tietysti hänen kuulonsa, joka oli alkanut heikentyä jo pian vuosisadan vaiheen jälkeen ja joka vähitellen johti loppulliseen kuurouteen. Carl-veljen kuoltua Beethoven oli myös ottanut hoitaakseen tämän pojan, Karlin, ja joutui tämän tästä oikeusriitoihin pojan äidin kanssa. Lopulta vielä raha-asiat painovat itsenäistää säveltäjää alitaiseen.

Kun Beethoven oli saanut pääökseen valtavat suureksensa, Missa Solemnisin ja yhdeksänne sinfonian, hän tarttui rahakkaaseen tilaukseen, johon kuului muutama jousikvartetto. Näin hän tuli vuosina 1825–26 säveltäneeksi kokonaiset kuusi jousikvartettoa sekä itsenäisen fuugan. Yleisö otti nämä myöhäiset kuusi kvartettoa vastaan ymmällään ja suuren hämmennyskseen vallassa, sillä ne olivat harmonioiltaan ja muodoiltaan ajalle täysin vieraita. Myöhemmin ne ovat saaneet osakseen suurta tunnustusta, ja ne nähdäänkin yhtenä kvarteton historian suurista virstanpylväistä ja suunnan näyttäneistä käännekohdista.

rättstvister med pojkens mor. Slutligen var ekonomin ett ständigt bekymmer för den självständige tonsättaren.

Efter de långa processerna med att färdigställa de monumentala storverken Missa Solemnis och nionde symfonin tog Beethoven sig an en frikostig beställning på några stråkkvartetter och kom under åren 1825–26 att komponera hela sex stycken, samt en självständig fuga. Dessa sex sena kvartetter slog omvärlden med häpnad och oförståelse med sina främmande harmoniska och formmässiga visioner, men har sedan dess kommit att erkänna som en av kvartetthistorien stora milstolpar och definierande vändpunkter.

Efter att ha komponerat fem kvartetter med vilt experimenterande harmonik och nyskapande formlösningar var det rätt så otippat att Beethoven i opus 135 skulle återkomma till en mera konventionell helhetsform och mera avspänd stämning. Det här verket, det sista han färdigställde före sin död, är emellertid i realiteten allt annat än konservativt, utan fungerar väl som en sammanfattning över hur långt kvartettformatet hade kommit sedan det definierades av Haydn ett halvsekel tidigare.

Det har spekulerats mycket i vad Beethoven kan ha menat med titeln och överskrifterna i sista satsen. Vad är det för ett svärfattat beslut som avses? Vid den långsamma introduktionen skrev han i manuskriptet "Muss es sein?", en fråga som besvaras vid det efterföljande snabba avsnittet: "Es muss sein!"

Ludwig van Beethoven

Sävellettyään viisi harmonioitaan kokeellista ja muotoratkaisuitaan innovatiivista kvartettoa, syntyi Jousikvartetto op. 135, jossa Beethoven täysin odottamatta palasi perinteisempään kokonaismuotoon ja lepoisampaan tunnelmaan. Nykyään valossa kyseinen teos, joka jää Beethovenin viimeiseksi, näyttää kuitenkin kaikkea muuta kuin konservatiivisena. Sen sijaan se on kuvava yhteenvetö siitä, kuinka pitkälle kvartetto oli sävellysmuotona kehittynyt siitä, kun Haydn sen puoli vuosisataa aiemmin kvartetoillaan oli määritellyt.

Arvoitukseksi on jäätynyt, mitä Beethoven on viimeiselle osalle antamallaan nimellä ja otsakkeilla voineet tarkoittaa. Mitä tämä "Vaikea päätös" koskee? Partituraan hän on hitaan johdannon kohdalle kirjoittanut kysymyksen "Muss es sein?", joka saa vastauksen seuraavan, nopean osion kohdalla: "Es muss sein!"

Tisdag - Tiistai 12.7.2016
19.00 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

3. Öppningskonsert - Avajaiskonsertti

30 € / 25 €

Anon.:	Istanpitta Ghaetta (Italien, 1300-tal - Italia, 1300-luku)
Giuseppe Giamberti: (c.1600–c.1662)	Solfeggiamento (1657)
Vincenco Ruffo: (1508–1587)	La Gamba (1564)
Serafino Cantone: (1565–c.1627)	La Serafina
	Bravade

Louis Spohr: (1784–1859)	Sechs Deutsche Lieder, op. 103 (1837)
	Sei still mein Herz
	Zwiegesang
	Sehnsucht
	Wiegenlied
	Das heimliche Lied
	Wach auf

Mia Huhta, sopran - sopraano
Bengt Forsberg, piano

Kimmo Hakola: (*1958)	Stråkkvartett nr 4
	Jousikvartetto nro 4, op. 95

Uruppförande - kantaesitys

Meta4

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

Antonín Dvořák: (1841–1904)	Pianokvintett nr 2 A-dur
	Pianokvintetto nro 2 A-duuri, op. 81 (1887)
	Allegro, ma non tanto
	Dumka: Andante con moto
	Scherzo (Furiant): Molto vivace
	Finale: Allegro

Bengt Forsberg, piano
Meta4

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 2 h

 YLE RADIO VEGA

 **KIMITOÖN
KEMIÖNSAARI**

En väsentlig skillnad mellan instrumentalmusiken under renässansen och före den samt under barocken och efter den är, att instrumentationen tidigare inte var av någon central betydelse. Musiken komponerades på ett sådant sätt att det var lätt att adaptera den till varierande sammanhang och instrumentuppsättningar. Sålunda finner man i äldre tiders notmanuskript rikligt med kompositioner utan någon som helst antydan om för vilka instrument de avsets. Det här gäller för övrigt också mycket av vokalmusiken, både sakral och världslig, inom vilken sjungna stämmor kunnat ersättas med instrument enligt behov och behag.

Det här är en på flera sätt mycket givande egenhet: förutom det helt pragmatiska, att man kunde använda sig av vad man råkade ha tillhands, så kunde ett och samma stycke få mycket varierande klangdräkt beroende på med vilka instrument det framfördes. Särskilt populära var de familjebaserade ensembleerna med varianter från bas till diskant av samma instrument, exempelvis viola da gambor eller, som här, blockflöjter, men också olika blandningar förekom flitigt. Som ett exempel på det senare må nämnas den engelska senrenässansens s.k. "mixed consort" med tre knäppinstrument (luta, cittern, bandora), två stråkinstrument (diskant- och basgamba) och en flöjt.

Istanpitta Ghaetta är ett tidigt exempel på ren instrumentalmusik, en av sammanlagt 16 bevarade dansmelodier betecknade som estampier. Just den här har återfunnits i ett manuskript bevarat i British Library. **Giuseppe Giamberti** var under en stor del av sitt liv kapellmästare i kyrkorna Santa Maria Maggiore och Madonna dei Monti i Rom, och komponerade därmed mestadels sakral musik men också en samling korta instrumentalstycken utgiven 1657. Nästan hundra år äldre är **Vincenzo Ruffos** *La Gamba*, publicerad i samlingen *Capricci in musica a tre voci* år 1564. **Serafino Cantone**, slutligen, var organist i Milano, under några år eventuellt rentav i katedralen. Den mästerligt polyfont *La Serafina* är ett av ett fåtal bevarade instrumentalverk från hans penna.

Louis Spohr var en slags renässansmänniska under den tidiga romantiken, intresserad av och nyfiken på allt, framstående violinist, dirigent och tonsättare i en stil som på ett kuriöst sätt kombinerar klassicismens luftiga estetik med romantikens känslosamhet. Spohr hade tidigt under sin karriär blivit förtjust i klarinettens klangliga möjligheter, i synnerhet med de ökade resurser som framstegen i instrument-byggandet medförde.

Spohr komponerade inalles fyra klarinettkonserter för den tekniskt mycket drivne klarinettisten Johann Simon

Merkittävin ero barokin ja renessanssin instrumentaalimusiikin välillä oli, ettei soitinnuksella ollut vielä renessanssissa tai sitä edeltäväniä aikoina juurikaan merkitystä. Musiikkia sävellettiin niin, että sitä oli helppo soveltaa vaihteleviin tilanteisiin ja muuttuville soitinkokoonpanoille. Näin ollen vanhan musiikin nuottikirjoituksista lötyy runsaasti sävellyksiä, joihin ei ole merkityt minkäänlaista viittausta siitä, mille soittimille ne on tarkoitettu. Samma koskee laulumusiikkia, sekä hengellistä että maallista, sillä lauluääniä voitiin tarvittaessa korvata soittimilla.

Soittinnuksen vapaamuotoisuus on vanhassa musiikkissa monella tapaa hyvin antoisa piirre: ensinnäkin oli käytännöllistä soittaa juuri niillä soittimilla, joita sattui olemaan käytettäväissä, ja toiseksi sama teos saattoi saada hyvinkin vaihtelevia sointikuvia riippuen siitä, millä soittimilla sitä esitettiin. Erityisen suosittuja olivat soitinperheisiin perustuvat yhtyeet, joihin kuului saman soittimen, esimerkiksi viola da gamba tai tässä tapauksessa nokkahuilun, eri versioita bassosta diskanttiin. Toki myös sekayhtyeitä esiintyi useasti, mistä esimerkkinä englantilaisen myöhäisenessanssin niin kutsuttu "mixed consort", johon kuului kolme näppäilysoitinta (luutu, sitra, bandora), kaksi jousisoitinta (diskantti- tai bassogamba) sekä huili.

Istanpitta Ghaetta on varhainen esimerkki puhtaasta instrumentaalimusiikista, ja se on yksi 16:sta tähän päivään säilyneestä tanssisävelmästä, jotka luokitellaan estampieksi. Kyseinen sävelmä on säilynyt British Libraryn kokoelmissa. **Giuseppe Giamberti** toimi suuren osan elämästäään kapellimestarina Roomassa, Santa Maria Maggioren ja Madonna dei Montin kirkossa. Siellä hän sävelsi enimmäkseen hengellistä musiikkia mutta myös joitakin lyhyitä soitinkappaleita, jotka julkaistiin vuonna 1657. **Vincenzo Ruffon** *La Gamba* on lähes sata vuotta vanhempi – se julkaistiin *Capricci in musica a tre voci* -kokoelman osana vuonna 1564. Viimeisenä kuullaan **Serafino Cantonea**, joka oli milanolainen urkuri ja työskenteli muutaman vuoden ajan jopa Milanon katedraalissa. Mestarillista polyfoniaa esittelevä *La Serafina* on yksi harvoista Cantonen tähän päivään säilyneistä soitinteoksista.

Varhaisen romantiikan aikana elänyt **Louis Spohr** oli eräänlainen renessanssi-ihminen: uteliaan kiinnostunut kaikesta, loistava viulisti, kapellimestari ja säveltäjä. Sävellystyylissään Spohr yhdisteli omalaatuisesti klassismiin ilmavaa estetiikkaa ja romantiikan tunteellisuutta. Spohr ihastui jo uransa varhaisessa vaiheessa klarinetin soinnillisiin mahdollisuuksiin, joita soitinrakennuksen edistysaskeleet avarisivat entisestään.

Louis Spohr

Hermstedt. Det var också denne Hermstedt som under sin tid vid hovet Schwarzburg-Sondershausen förmade en önskan till Spohr om musik för den ovanliga kombinationen sopran, klarinett och piano. Den som önskade detta var prinsessan Sondershausen, och de sex resulterande sångerna i op. 103, färdigställda år 1837, tillägnades också henne. Som tack mottog Spohr, enligt egen uppgift "en värdefull ring".

Kimmo Hakola trädde in på den internationella estraden som tonsättare då hans första stråkkvartett vann UNESCO:s kompositionstävling International Rostrum of Composers år 1987. Vid det laget hade han studerat några år vid Sibelius-Akademien som elev till Einojuhani Rautavaara och Magnus Lindberg. Sedan dess har han skördat framgångar med många storskaliga verk i många olika gener och med fördomsfritt kombinerade intryck, inklusive sex operor. Under perioden 1999–2006 var han konstnärlig ledare för festivalen Musica Nova i Helsingfors och sedan 2015 basar han för festivalen Lux musicae i Sjundeå.

Kimmo Hakola: Stråkkvartett nr 4 op. 95 (2016)

Stråkkvartetten är en kompositionssform som tvingar dagens kompositör att kritiskt granska sin kompositionsteknik och sitt uttryck. I den västerländska musikens historia har stråkkvartetterna, ända sedan klassismen, förnyat de musikaliska stilarna mer än andra kompositionsformer. Stråkkvartetten är en förenklad, likfärgad sammansättning, som kan jämföras med en vokalensemble, där musikens inre uttryck och kraft höjer sig över färgerna.

Min första stråkkvartett från år 1986 har varit ett centralt verk i mitt komponerande. Man kunde kanske något

Spohr sävelsi kaiken kaikkiaan neljä klarinettikonserttoa Johann Simon Hermstedtille, joka tunnettiin teknisesti erittäin taitavana klarinetistina. Schwarzburg-Sondershausenin hovissa toimiessaan tämä samainen Hermstedt välitti Spohrille toivomuksen sävellyksestä epätavallisele kokoon-panolle: sopraanolle, klarinetille ja pianolle. Pyynnön takana oli prinsessa Sondershausen, ja vuonna 1837 valmistuneet kuusi laulua, op. 10 omistettiinkin hänelle. Kiitosena tästä Spohr sai omien sanojensa mukaan vastaanottaa "arvokkaan sormuksen".

Kimmo Hakola nousi kansainvälisti tunnetuksi säveltäjäksi vuonna 1987 hänen ensimmäisen jousikvartettonsa voittettua UNESCO:n sävellyskilpailun International Rostrum of Composers. Näihin aikoihin Hakola oli opiskellut muutaman vuoden Sibelius-Akatemiaissa Einojuhani Rautavaaran ja Magnus Lindbergin oppilaana. Sittemmin hän on niittänyt menestystä usealla suurimmaisella teoksellaan, muun muassa kuudella oopperalla. Hakolan sävellykset edustavat useaa eri sävellysmuotoa, ja erilaiset vaikutteet yhdistyvät niissä ennakkoluulottomasti. Vuosina 1999–2006 Hakola toimi Musica Novan taiteellisena johtajana Helsingissä ja vuodesta 2015 alkaen hän on johtanut Siuntion Lux musicae -festivalia.

Kimmo Hakola: Jousikvartetto nro 4 op. 95 (2016)

Jousikvartetto on sävellysmuoto, jonka parissa aikamme säveltäjä väistämättä joutuu miettimään sävellystekniikkaansa ja ilmaisuansa kriittisesti. Länsimaisen musiikin historiassa jousikvartetot ovat uudistaneet – klassisin kaudesta lähtien – musiikin tylejä enemmän kuin muut sävellysmuodot. Jousikvartetti on pelkistynyt, samanväinen kokoonpano, ikään kuin vokaaliyhte, jossa musiikin sisäinen keksintä ja voima nousevat väriä tärkeämäksi.

Ensimmäinen jousikvartettoni vuodelta 1986 on ollut urani kannalta keskeinen teos. Voisi ehkä kärjistää sanoa, että kaikki musiikillinen keksintäni vuosien varrella on ollut oraalla jo tuossa teoksessa. Toinen kvartettoni vuodelta 1997 oli kommentti ja syväluotaus ensimmäisen kvarteton karaktereihin. Materiaalista löytyi lisää kiinnostavia ominaisuuksia. Kolmas jousikvartettoni syntyi suuren oratorioni La Sacrifice sävellystyön lomassa Pariisissa 2002. Suuri muotoisen teoksen energia-alloissa syntynyt kamarimusikillinen, yksityiskohtiin tarkentuva teos oli kuin vilvoittava keidas hetki suuren mittakaavan freskopintojen työstön vastapainoksi.

Nyt kantaesityksenä kuultava neljäs jousikvartetto on ennen kaikkea huiman muusikkouden innoittama teos: kvartetto onkin omistettu Meta4-kvartetille, jonka viime vuosien esitykset ensimmäisestä kvartetostani ovat

tillspetsat säga att all mina musikaliska idéer och uttryck under åren har funnits groende redan i detta verk. Min andra kvartett från år 1997 utgjorde en kommentar till och en djupdykning i karakterna i den första kvartetten. Man kan finna intressanta egenskaper i materialet. Min tredje kvartett tillkom i Paris år 2002 vid sidan av mitt stora oratorium *La sacrifice*. I energivågorna av detta stort formade verk föddes ett verk, som med sitt exakta detaljspråk, var som ett fläktande ögonblick i en oas - en motpol till arbetet med de stort formade freskytorna.

Den fjärde stråkkvartetten, som i dag framförs, är ett verk som framför allt inspirerats av otroligt musikerskap: kvartetten är ju tillägnad stråkkvartetten Meta4, vars uppföranden av min första stråkkvartett har lämnat ett outplåntligt spår i min upplevelsevärld.

Den fjärde stråkkvartetten är ett kämpande, lekfullt, vid behov trotsande dramatiskt, överraskande, nyckfullt och fängslande tecken på den ungdomliga entitetens kraft.

Kimmo Hakola (2016)

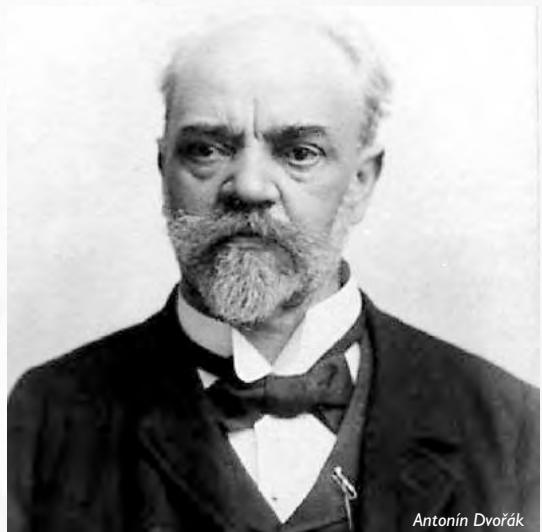
Antonín Dvořák hade redan år 1872 gjort ett försök att komponera en pianokvintett i den av Schumann kanoniserade formen med piano och stråkkvartett, men han var missnöjd med resultatet och förstörde sitt manuskript efter framförandet. Femton år senare var Dvořák mitt uppe i en internationellt framgångsrik tonsättarkarriär och förutom de många nya verk han producerade hade han också börjat återbesöka och revidera sina tidiga alster. Han lyckades uppdaga en kopia av den första kvintetten hos en av dem som framfört den då det begav sig och gjorde en uppdaterad version som sedermera publicerades som op. 5. I samband med det arbetet konstaterade Dvořák emellertid att det skulle costa lika mycket möda att komponera en helt ny kvintett. Resultatet av den insikten blev *Pianokvintetten i A-dur op. 81* från år 1887.

Pianokvintetten har omtalats som det verk som kanske mer än något annat i Dvořáks produktion inkorporerar hela hans känsla för hans hemlands och kulturs musikaliska traditioner, med skratt och tårar, glädje och sorg sida vid sida och jämsides med många andra, mindre extrema känslor. Den här förankringen i den tjeckiska traditionen hörs tydligast i de två mittsatserna *Dumka* och *Furiant*. Den förra är i Dvořáks tolkning en folklig ballad med kontrasterande stämningar medan den senare är en rivig böhmisk folkdans.

jättäneet lähtemättömän vaikutuksen kokemus-maailmaani.

Neljäs jousikvartetto on pyristelevä, leikkisä, tarvittaessa uhmakkaan dramaattinen, yllätyksellinen, oikukas ja pidäkkeeton nuorekkaan entiteetin voimanosoitus.

Kimmo Hakola (2016)

Antonín Dvořák

Antonín Dvořák oli jo vuonna 1872 yritynyt säveltää teoksen pianokvintetille, johon Schumannin vakiinnuttaman perinteent mukaisesti kuuluivat piano ja jousikvartetti. Dvořák oli luomukseensa kuitenkin tyttymätön ja tuhosoi pianokvinteton nuotit ensiesityksen jälkeen. Viisitoista vuotta myöhemmin Dvořák oli kansainväisen, menestyksekkään uransa huipulla, ja hän oli monien uusien teostensa luomisen ohella palannut varhaisten, epäonnistuneiden kyhäelmiensä pariin parannellakseen niitä. Hänen onnistui löytää kopio ensimmäisestä kvintetostaan erältä ensiesityksessä soittaneelta muusikolta, ja sen pohjalta hän sävelsi teoksesta päivitetyn version, joka myöhemmin julkaistiin opusnumerolla 5. Prosessin aikana Dvořák kuitenkin totesi, että olisi yhtä suuri vaiva säveltää kokonaan uusi kvintetto. Tämän oivalluksen tuloksena syntyi vuonna 1887 *Pianokvintetto A-duuri, op. 81*.

Koko Dvořákin tuottannosta juuri pianokvintetossa tiivistyy selkeimmin, kuinka hän rakasti kotimaansa ja kulttuurinsa musiikkiperinnettä, jossa kuuluu rintastuen naurua ja kynneleitä, iloa ja surua sekä kaikkia mahdollisia hillitypiä tunteita niiden välistä. Tšekkiläisen musiikin juuret kuuluvat selvimin kahdessa keskimmäisessä osassa, *Dumka* ja *Furiant*. Ensimmäinen on Dvořákin tulkinta kansanomaisesta balladista, jossa liikutaan vastakkaisen tunnelmien väillä, kun taas jälkimmäinen on railakas kansantanssi.

Onsdag - Keskiviikko 13.7.2016
11.00 Dalsbruks torg - Taalintehtaan tori

4. Torgkonsert - Torikonsertti

Mozart, Mendelssohn

Fritt inträde - Vapaa pääsy

Katinka Korkeala, Sonja Korkeala, Samuli Peltonen, Hariolf Schlichtig
Melissa Petters, konferencier - juontaja

Vid regn hålls konserten i Magasinet (Stallbackavägen 6)
Sateen sattuessa torikonsertti siirtyy Makasiiniin (Tallimäentie 6)

Onsdag - Keskiviikko 13.7.2016
15.00 Sandö gård - Sandön kartano

5. Musik från barockslott och renässanspalats
Musiikkia barokkilinnoista ja renessanssipalatseista

30 €

John Dowland: Fine Knacks for Ladies
(1563–1626)

Samuel Scheidt: Galliarda after John Dowland´s theme
(1587–1654)

Pierre Sandrin: Doulce Mémoire
(c.1515–c.1561)

Jan Pieterzoon Sweelinck: Pavana Lacrima
(1562–1621)

Antonio Mortaro: La Claudia
(1587–1619)

Giovanni Maria Trabaci: Ricercar Primo Tono Con Tre Fughe
(1575–1647)

Serafino Cantone: La Serafina
(1565–c.1627)

Anon.: When Daphne from fair Phoebus did fly
(1500-luku)

Henry Purcell: Fantasia VIII à 4
(1658–1695) Chaconne Z. 730

G. P. da Palestrina: Sicut Cervus
(1525–1594)

J.S. Bach: Fuga in C, BWV 545
(1685–1750)

Blockflöjtskvartetten - Nokkahuijukvartetti Bravade
Pauliina Fred
Sunniva Fagerlund
Hanna Haapamäki
Hanna Kangasniemi

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 60 min.

Tack till Sandö gård - Kiitokset Sandön kartanolle

En väsentlig skillnad mellan instrumentalmusiken under renässansen och före den samt under barocken och efter den är, att instrumentationen tidigare inte var av någon central betydelse. Musiken komponerades på ett sådant sätt att det var lätt att adaptera den till varierande sammanhang och instrumentuppsättningar. Sålunda finner man i äldre tiders notmanuskript rikligt med kompositioner utan någon som helst antydan om för vilka instrument de avsets. Det här gäller för övrigt också mycket av vokalmusiken, både sakral och världslig, inom vilken sjungna stämmor kunnat ersättas med instrument enligt behov och behag.

Det här är en på flera sätt mycket givande egenhet: förutom det helt pragmatiska, att man kunde använda sig av vad man råkade ha tillhands, så kunde ett och samma stycke få mycket varierande klangräkt beroende på med vilka instrument det framfördes. Särskilt populära var de familjebaserade ensembleerna med varianter från bas till diskant av samma instrument, exempelvis viola da gambor eller, som här, blockflöjter, men också olika blandningar förekom flitigt. Den här pragmatiska inställningen torde ha fortsatt rätt allmänt långt in på 1600-talet och kanske rentav längre, trots att avsedda instrument då allt oftare också skrevs ut.

Den engelske lutisten och tonsättaren **John Dowland**, som gjorde karriär bland annat vid kungliga hovet i Köpenhamn, publicerade sina sångsamlings med explicit möjlighet till antingen fyrtämmigt framförande eller solo med lutackompanjemang. *Fine knacks for ladies* från hans andra sångsamlings, publicerad år 1600, gör narr av efterhängsna torgförsäljare. Den i Halle verksamme organisten **Samuel Scheidt** har för sin del tagit en av Dowlands mest kända galliarder, den s.k. King of

Merkittävin ero barokin ja renessanssin instrumentaalimusiikin välillä oli, ettei soitinnuksella ollut vielä renessanssissa tai sitä edeltäväniä aikoina juurikaan merkitystä. Musiikkia sävellettiin niin, että sitä oli helppo soveltaa vaihteleviin tilanteisiin ja muuttuville soitinkokoonpanoille. Näin ollen vanhan musiikin nuottikirjoituksista lötyy runsaasti sävellyksiä, joihin ei ole merkityt minkäänlaista viittausta siitä, mille soittimille ne on tarkoitettu. Samma koskee laulumusiikkia, sekä hengellistä että maallista, sillä lauluääniä voitiin tarvittaessa korvata soittimilla.

Soittinnuksen vapaaamuotoisuus on vanhassa musiikkissa monella tapaa hyvin antoisa piirre: ensinnäkin oli käytännöllistä soittaa juuri niillä soittimilla, joita sattui olemaan käytettäväissä, ja toiseksi sama teos saattoi saada hyvinkin vaihtelevia sointikuvia riippuen siitä, millä soittimilla sitä esitettiin. Erityisen suosittuja olivat soittinperheisiin perustuvat yhtyeet, joihin kuului saman soittimen, esimerkiksi viola da gamba tai tässä tapauksessa nokkahuilun, eri versioita bassosta diskanttiin. Toki myös sekayhtyeitä esiintyi useasti. Tämä käytännönläheinen lähtökohta säveltämiseen lienee vallinnut vielä pitkälle 1600-lukuun ja mahdollisesti jopa pidempään, vaikkakin silloin alkoi jo yleistyä esittävän kokoonpanon merkitseminen nuottiin.

Englantilainen luutisti ja säveltäjä **John Dowland** loi uraan muun muassa Köopenhaminan hovissa. Hänen julkaisemansa laulukokoelmat on selvästi mahdollista esittää joko neliäänisesti tai vaihoehtoisesti soolona luutun säestämänä. *Fine knacks for ladies* on osa Dowlandin toista laulukokoelmaa, joka julkaistiin vuonna 1600, ja se kuvailee pilkaten tungettelevia torikauppiaita. Hallessa toiminut urkuri **Samuel Scheidt** puolestaan käytti lähtökohtanaan yhtä Dowlandin tunnetuimmista gallarde-tansseista, King of Denmark, ja sävelsi siitä variaation uruille – miksei myös muille, vaihoehtoisille soittimille.

Pierre Sandrinin *Douce Mémoire* on yksi suosituimista, tunnetuimmista ja eniten sovitetuista 1500-luvun ranskaisista chanson-lauluista, ja sen tekstin kerrotaan olevan itse kuningas François I:n kynästä. Kyseisen laulun pohjalta on sävelletty muiden muassa messuja, motetteja sekä variaatioita. Vastaavanlaisen aseman sai muusikoiden keskuudessa ympäri Eurooppaa myös John Dowlandin melankolinen Flow My Teares, jota instrumentaliversioina usein esitetään nimellä Lachrymae.

Italialaiset säveltäjät **Antonio Mortaro**, **Giovanni Maria Trabaci** ja **Serafino Cantone** kuuluvat siihen sukupolveen, joka koki ja mahdollisti uuden continuo-tyylin saapumisen italialaiseen musiikkielämään. Tämän uuden suuntaukseen riynnalla kaikki kolme säveltäjää

Denmark, som utgångspunkt i en variant för orgel – eller andra instrument!

En av de mest populära, spridda och bearbetade franska chansonerna från 1500-talet var **Pierre Sandrins** *Douce Mémoire*, enligt uppgift till text av självaste kung François I. På basen av det här stycket har mässor och motetter skrivits, variationer utarbetats och mycket mer. En liknande status kan man säga att John Dowlands melankoliska *Flow My Teares*, i instrumental tappning ofta namngiven som *Lachrymae*, fick bland musiker runtom i Europa.

De tre italienska tonsättarna **Antonio Mortaro**, **Giovanni Maria Trabaci** och **Serafino Cantone** representerar alla den tonsättargeneration som genomlevde och genomförde den nya continuostilens intåg i det italienska musiklivet, men alla tre fortsatte parallellt också att komponera i den äldre, polyfona stilens. Det avgörande här torde inte ha varit ideologi, utan kontext: polyfonin passade i sakral och lärd musik – som alla tre i huvudsak sysslade med – medan den continuobaserade monodin oftare fungerade som världslig underhållning. De tre instrumentala verk som här presenteras bär alla prägel av den äldre traditionen.

When Daphne from fair Phoebus did fly är en anonym engelsk sång med lätt folkligt klingande melodi, men med en text som hänvisar till en berättelse ur Ovidius Metamorfoser, som bevarats i flera källor, bland annat den berömda sångsamlingen nedskriven av Giles Earle år 1616. Den engelska barockens främsta tonsättare **Henry Purcell** tog i flera avseenden vara på de centrala dragen i den engelska renässanspolyfonin och kombinerade dem med intryck från nyare strömningar på kontinenten, vilket hörs framför allt i *Fantasiasten* för fyra stämmor. Mera explicit barockt klingar *Chaconnen i g-moll*.

Giovanni Pierluigi da Palestrinas status som tonsättare är inget mindre än legendarisk. Av eftervärlden upphöjdes han som något av en idealbild för renässants tonsättaren och dennes hantverk. Palestrina-polyfonin – som får ett mästerligt klingande uttryck i hans omtyckta motett *Sicut cervus* – har studerats av tonsättare alltsedan dess, inte minst av **Johann Sebastian Bach**, vars *Fuga i C-dur* får avsluta den här eftermiddagskonserten.

kuitenkin jatkoivat myös säveltämistä vanhaan, polyfoniseen tyyliin. Ratkaiseva tässä ei liene ollut ideologia vaan konteksti: polyfonia sopii paremmin oppineiden musiikkiin ja hengellisiin tilaisuuksiin, joita varten kaikki kolme pääasiassa sävelsivät. Monodia eli yksiläänisyyys taas osoittautui usein toimivan maallisessa viihdemusiikissa. Konsertissa kuultavat kolme teosta noudattavat näistä kahdesta perinteestä nimenomaan vanhempaa.

When Daphne from fair Phoebus did fly on tuntemattoman säveltäjän englantilainen laulu, jonka melodianssa on kansanomaininen sävy. Teksti kuitenkin viittaa kertomukseen, joka löytyy Ovidiuksen antiikin aikaisesta teoksesta Muodonmuutoksia. Teos on säilynyt tähän päivään usean lähteen ansiosta, muun muassa Giles Earlen kuuluisassa laulukokoelmassa vuodelta 1616. Englantilaisen barokin eturivin säveltäjä, **Henry Purcell**, vaali monessa suhteessa englantilaisen renässansipolyfonian keskeisiä piirteitä ja onnistui yhdistämään ne mantereelle rantautuneisiin, uudempaan vaikutteluihin. Tämä kuuluu ennen kaikkea *Fantasiassa*, joka on sävelletty neljälle äänelle, kun taas *Chaconne* ammentaa selvemmin barokin vaikuttelista.

Giovanni Pierluigi da Palestrina

Giovanni Pierluigi da Palestrinan asema säveltäjänä on vähintään legendaarinen: jälkipolvet ovat kohottaneet hänet kuvaksi ihanteellisesta renässanssäveltäjästä ja tämän käsityötaidosta. Palestrinan polyfoniaa, joka päätsee oikeuksiensa hänen rakastetussa motetissaan *Sicut cervus*, ovat aikojen myötä tutkineet lukuisat säveltäjät, ei vähiten **Johann Sebastian Bach**, jonka *Fuga C-duuri* saa kunnian päättää iltapäivämme.

Onsdag - Keskiviikko 13.7.2016

18.00 Westers

**6. I Shakespeares sällskap - Shakespeareen seurassa
Middagskonsert - Illalliskonsertti**

60 €

Joseph Haydn:
(1732–1809)

ur - teoksesta English Canzonettas, Hob. XXVIa (1794–95)
The Mermaid's Song
Pastoral Song
Fidelity
The Spirit's Song

Mia Huhta, sopran - sopraano
Bengt Forsberg, piano

Johannes Brahms:
(1833–1897)

Sonat för klarinett och piano Ess-dur
Sonaatti klarinetille ja pianolle Es-duuri, op. 120/2
Allegro amabile
Allegro appassionato
Andante con moto - Allegro

Tuulia Ylönen, klarinett - klarinetti
Bengt Forsberg, piano

Erich Korngold:
(1897–1957)

Songs of the Clown, op. 29 (1937)
Come Away, Death
O Mistress Mine
Adieu, Good Man Devil
Hey Robin
For the Rain, It Raineth Every Day

Mia Huhta, sopran - sopraano
Bengt Forsberg, piano

Ferruccio Busoni:
(1866–1924)

Indianisches Tagebuch
(Indiansk dagbok - Intiaanin päiväkirja), BV 267 (1915)
Allegro affettuoso, un poco agitato
Vivace
Andante
Maestoso ma andando

Bengt Forsberg, piano

Roger Quilter:
(1877–1953)

Five Shakespeare Songs, op. 23 (1921)
Fear no more the heat o'the sun
Under the greenwood tree
It was a lover and his lass
Take, O take those lips away
Hey, ho, the wind and the rain

Mia Huhta, sopran - sopraano
Bengt Forsberg, piano

En aspekt av **Joseph Haydns** friare liv efter att hans mångåriga arbetsgivare furst Nikolaus Esterházy dött år 1790 och efterträxts av den betydligt mindre musikintresserade Anton, var att han hade möjlighet att resa och utföra "frilans"-upptrag i mycket högre utsträckning än tidigare. Haydn hade redan tidigare odlat kontakter till tidens största metropol, London, men i januari 1791 inleddes han den första av två längre vistelser i staden. Han deltog flitigt i det rika musiklivet med konserter och nya kompositioner, men han gav också pianolectioner åt medlemmar av stadens välbärgade familjer. Hans tid i staden är väl dokumenterad genom hans korrespondens, men också via den kände historikern Charles Burney, som han blev god vän med under sin vistelse där.

Ett småskaligt, men charmerande resultat av besöken i England var två samlingar om sammanlagt 12 sånger, samt två separata sånger, till engelska texter som Haydn komponerade med början år 1793. Texterna till de flesta av sångerna, inklusive de fyra som här framförs, var skrivna av Anne Hunter, en änka och ansedd poet med vilken Haydn umgicks mycket under sina vistelser i London.

Omständigheterna kring **Johannes Brahms** sena men intensiva intresse för klarinetten har gått till historien som en av de märkvärdigare nycker 1800-talets tonsättare bjudit på. Brahms hade redan tänkt lägga ner fjäderpennan för gott och år 1890 meddelat sin förläggare att inga fler verk var att vänta. men så ville det sig att han följande år fick höra den virtuose Richard Mühlfeld spela i hovorkestern i Meiningen, och vips kom inspirationen tillbaka med besked. Han komponerade med Mühlfeld i åtanke några av sina största kammar-musikaliska mästerverk under de kommande tre åren i form av klarinettrion op. 114, klarinettkvintetten op. 115 och de två klarinetsonaterna op. 120.

Den andra klarinetsonaten, i Ess-dur, präglas genom hela verket av en stilla, förnöjsam melankoli. De tre satserna är ett veritabelt ymnighetshorn av eleganta och intagande melodier som lyfter fram klarinetterns lyriska potential. Första satsen är ett av de rikaste förverkliganden av sonatformen som Brahms någonsin komponerat och kontrasterar i sitt upphöjda lugn med den mera passionerade mittsatsen. Den avslutande satsen inleds med en serie variationer som mot slutet avlöses av en kort episod av storm och oro, innan solen åter bryter fram och avslutar verket i en känsla av inspirerad glädje.

William Shakespeare var en återkommande följeslagare i tonsättaren **Erich Korngolds** liv. Redan år 1918 hade Korngold komponerat musik för en uppsättning av Mycket väsen för ingenting i Wien, musik som också

Joseph Haydin pitkääkaisen työnantajan, Nikolaus Esterházyn, kuoltua vuonna 1790 hovin peri tämän veli Anton, joka oli huomattavasti vähemmän kiinnostunut musiikista. Tämä merkitsi Haydnille uuden, vapaamman elämänvaiheen alkua: hän saattoi matkustella ja vastaanottaa töitä vapaana taiteilijana aiempaa enemmän. Haydnilla oli jo ennestään solmittuja yhteysia sen ajan mahtavimpaan suurkaupunkiin, Lontooseen, ja tammikuussa 1791 hän matkusti Lontooseen jäädäkseen sinne pidemmäksi aikaa. Tätä ensimmäistä Lontoon-vierailua seurasi myöhemmin vielä toinen, vastaanotettu pituinen kausi. Haydn osallistui ahkerasti kaupungin rikkasaseen musiikkielämään konsertteja pitäen ja uusia sävellyksiä luoden. Lisäksi hän antoi pianonsoiton opetusta kaupungin hienostoperheissä. Haydnin Lontoontuosta on paljon aineistoja ensinäkin hänen oman kirjeenvaihtonsa ansiosta, mutta asiaa on edistänyt myös Haydnin Lontoossa solmima läheinen ystävyssuhde tunnetun historioitsijan, Charles Burneyn kanssa.

Englannin-kausien sävellyksellinen tuotos oli suppea mutta sitäkin hurmaavampi: kaksi laulukokoelmaa, joihin kuului yhteensä 12 laulua, sekä kaksi erillistä laulua, jotka Haydn oli säveltänyt englanninkielisiin teksteihin vuoden 1793 alussa. Useimpien laulujen sanoista vastasi Anne Hunter, mikä päätee myös konsertissa kuultavaan neljään lauluun. Hunter oli arvostettu runoilija ja leskirouva, jonka seurassa Haydn vietti paljon aikaa molempina Lontoon-kausinaan.

Johannes Brahmsin myöhään herännyt mutta kiihkeää mielenkiinto klarinettilä kohtaan on epäilemättä 1800-luvun musiikin omalaatuismimpia ilmiöitä. Brahms oli jo päättänyt laskea sulkakynänsä lopullisesti, ja vuonna 1890 hän oli ilmoittanut kustantajalleen, ettei uusia teoksia enää olisi odottavissa. Seuraavana vuonna hän sai kuitenkin kuulla klarinettilävirtuoso Richard Mühlfeldin soittavan Meiningenin hoviorkesterin kanssa, ja hetkessä inspiratio palasi vahvana. Brahms sävelsi nopeaan tahtiin joukon suurimpia mestariteoksiaan kamari-musiikin saralla: klarinettrion op. 114, klarinettkvinteton op. 115 ja kaksi klarinettonaattia op. 120.

Klarinettonaateista toinen, *Es-duurisonaatti*, huokuu kauttaaltaan hiljaista, tytyväistä melankoliaa. Sen kolme osaa ovat täynnä elegantteja, valloittavia melodioita, jotka tuovat esiin klarinetin lyrisen potentiaalin. Ensimmäinen osa on Brahmsin rikkaimpia toteutuksia sonaattimuodosta kautta aikojen. Ylevässä tyneydes-sään se luo vastapainoa kiihkeämpälle, keskimmäiselle osalle. Viimeinen osa alkaa sarjalla variaatioita, jotka loppua kohden vaihtuvat lyhyeen myrskyn ja levottomuuteen, kunnes aurinko vihdoin puskee esiin ja päättää teoksen haltioituneeseen ilon tunteeseen.

framförs i dag i form av separata sviter. Under 1930-talet kom han i kontakt med den österrikiske regissören Max Reinhardt, som år 1935 producerade en stort upplagd amerikansk filmatisering av En midsommarnattström, med Felix Mendelssohns musik i nytt arrangemang av Korngold. Det här samarbetet sporrade Korngold till att försöka komponera sånger till originaltexter av Shakespeare, vilket bland annat ledde till de fem sångerna i opus 29, *Songs of the Clown*, med textavsnitt hämtade ur Trettondagsafton.

Det dröjde fyra år innan sångerna framfördes för första gången, på grund av det annalkande kriget och nazisternas Anschluss, vilket tvingade både Korngold och Reinhardt att på grund av sin judiska bakgrund ta sin tillflykt till USA. Vid en workshop arrangerad av Reinhardt för blivande skådespelare, med rubriken "Shakespeare's Women, Clowns and Songs", fick allmänheten år 1941 äntligen ta del av dessa charmerande sånger.

Ferruccio Busoni

Under åren före första världskriget var tonsättaren och pianovirtuosen **Ferruccio Busoni** engagerad i ett djupt introspektivt komponerande inspirerat av de musikaliska omvälvningar som skett både i Wien och Paris. Busoni var vid det laget en eftersökt konsertpianist över hela Europa och turnerade flitigt, men samtidigt plågades han av insikten att hans framgångar på konsertestraden verkade leda till att hans roll som tonsättare hamnade i skymundan.

Krigsåren ledde naturligtvis till stora förändringar också i Busonis tillvaro och efter att ha spenderat en tid i USA under år 1915 fann han en fristad för några år i Schweiz. Hans intresse för den indianska kulturen i Nordamerika

Erich Korngold

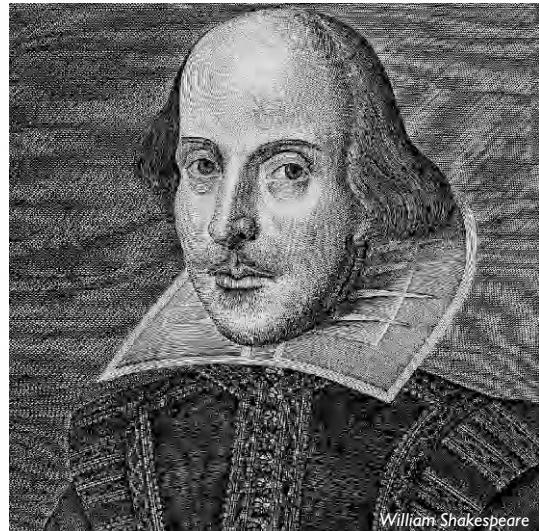
William Shakespeare oli toistuva hahmo säveltäjä **Erich Korngoldin** elämässä. Jo vuonna 1918 Korngold oli säveltänyt musiikin Wienissä esitettyyn versioon näytelmästä Paljon melua tyhjästä. Kyseistä Korngoldin näytelmämusiikkia esitetään erillisinä sarjoina vielä tänä päivänä. 1930-luvulla Korngold tutustui itävaltalaiseen ohjaajaan, Max Reinhardtiin, joka vuonna 1935 tuotti suurimittaisen, amerikkalaisen filmatisoinnin näytelmästä Kesäyön unelma. Elokuva varten Korngold sovitti Felix Mendelssohnin musiikin uudelleen, ja tämä yhteistyö innoitti Korngoldia säveltämään lauluja Shakespearen alkuperäisiin teksteihin: syntyi muun muassa *Songs of the Clown*, opukseen 29 viisi laulua, joiden tekstit ovat Shakespearen näytelmästä Loppisaatto.

Laulut esitettiin ensi kertaa vasta neljän vuoden kuluttua, sillä lähestyvä sota ja Anschluss, Itävallan liittäminen osaksi natsi-Saksaa, pakottivat sekä Korngoldin että Reinhardtin pakenemaan Yhdysvaltoihin juutalaisen taustansa vuoksi. Vuonna 1941 yleisö pääsi vihdoin nauttimaan näiden viehättäviä laulujen hurmaa, kun ne esitettiin Reinhardtin tuleville näyttelijöille pitämän työpajan yhteydessä nimellä "Shakespeare's Women, Clowns and Songs".

Ensimmäistä maailmansotaa edeltäneinä vuosina säveltäjä ja pianovirtuosi **Ferruccio Busoni** työskenteli suuren inspiraation vallassa: hänen sävellystyönsä oli syvästi itsutuskiskelua, johon häntä innostivat Wienissä ja Pariisissa käynnissä olleet musiikilliset vallankumoukset. Siihen aikaan Busoni oli kysytty konserttipianisti ja kiersi ahkerasti koko Eurooppaa. Busonin menestys konserttilavoilla tuntui kuitenkin jättävän varjoonsa hänen roolinsa säveltäjänä, mikä vaivasi häntä jatkuvasti.

hade emellertid vaknat redan före hans besök på kontinenten, och han kom att betrakta indianernas förlorade suveränitet och förtrycket av dem som ett stort brott mot mänskligheten. Under de följande åren komponerade han en rad verk som på olika sätt knyter an till detta intresse, bland annat pianosvitens *Indianisches Tagebuch* från år 1915. Som startpunkt för komponerandet hade han en rad folkliga melodier, som dock i Busonis bearbetning blir tämligen grundligt europeiserade.

Roger Quilter blev tidigt känd för sina solosånger, en genre som kom att karakterisera hela hans karriär. Efter studier vid Eton College reste han år 1897 till Frankfurt för att studera piano vid Hoch-konservatoriet under Ernst Engessers ledning och samtidigt studerade han privat komposition med Iwan Knorr. Hans genombrott som sångtonsättare kom år 1901 när Denham Price framförde hans *Four Songs of the Sea* i London. Därefter framförde under många år de flesta av de ledande engelska sångarna Quilters musik flitigt på sina konserter och hans verk är fortsättningsvis en viktig del av den aktiva engelska sångrepertoaren. Bland Quilters favoritförfattare när det gällde källmaterial för sångexterna fanns William Shakespeare, vilket bland annat ledde till komponerandet av hans op. 23, *Five Shakespeare Songs* från år 1921.

Sotavuodet muuttivat myös Busonin elämää merkitävästi, ja elettyään osan vuodesta 1915 Yhdysvalloissa hän löysi muutamaksi vuodeksi turvapaikan Sveitsistä. Busonin kiinnostus Pohjois-Amerikan intiaanikulttuureja kohtaan oli herännyt jo ennen ensivierailua mantereella, ja hän koki intiaanien menettämän itsenäisyyden sekä heihin kohdistuvan sorron suurena rikoksena ihmisyyttä vastaan. Seuraavina vuosina Busoni sävelsi sarjan teoksia, jotka eri tavoin liittyvät tähän häntä kiinnostaneeseen teemaan. Konsertissa kuullaan esimerkkinä *Indianisches Tagebuch* vuodelta 1915. Sävellyksensä lähtökohtana Busoni käytti kansansävelmiä, jotka hänen käsittelyssään tosin eurooppalaistuvat enemmän tai vähemmän perusteellisesti.

Roger Quilter tunnettiin jo varhain soololauluistaan, jotka sävyttivät hänen koko myöhempää uraansa. Vuonna 1897, Eton Collegen opintojen jälkeen, hän matkusti Frankfurttiin opiskellakseen pianonsoittoa Hochin konservatoriossa Ernst Engesserin johdolla. Samaan aikaan hän sai Iwan Knorilta yksityisopetusta säveltämisenstä. Quilterin läpimurto laulusäveltäjänä tapahtui vuonna 1901 Lontoossa, kun Denham Price esitti hänen laulukokoelmansa *Four Songs of the Sea*. Sitä seuranneina vuosina useimmat englantilaiset eturivin laulajat esittivät ahkeran Quilterin musiikkia konserteissaan. Hänen teoksensa ovat yhä osa elävää, englantilaista lauluohjelmistoa. Mitä laulujen sanoituksiin tulee, kuului Quilterin suosikkikirjailijoihin muiden muassa William Shakespeare, mikä vuonna 1921 johti opuksen 23 syntynn: *Five Shakespeare Songs*.

Onsdag - Keskiviikko 13.7.2016
19.00 Karuna kyrka - Karunan kirkko

7. Från Bach till Englund - Bachista Englundiin

25 €

J.S. Bach:
(1685–1750)

Partita D-dur - D-duuri, BWV 828 (1728)
Ouverture
Allemande
Courante
Aria
Sarabande
Menuet
Gigue

Petteri Pitko, cembalo

W.A. Mozart:
(1756–1791)

Stråkkvartett nr 19 C-dur "Dissonansen"
Jousikvartetto nro 19 C-Duuri "Dissonanssi", KV 465 (1785)
Adagio – Allegro
Andante cantabile
Menuetto: Allegro
Allegro molto

Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Hariolf Schlichtig, altviolin - alttoviulu
Samuli Peltonen, cello - sello

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

Einar Englund:
(1916–1999)

Arioso interrotto per violino solo (1979)
Katinka Korkeala, violin - viulu

Felix Mendelssohn:
(1809–1847)

Stråkkvartett nr 6 f-moll
Jousikvartetto nro 6 f-molli, op. 80 (1847)
Allegro vivace assai
Allegro assai
Adagio
Finale: Allegro molto

Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Hariolf Schlichtig, altviolin - alttoviulu
Samuli Peltonen, cello - sello

OP Lounais-Suomi

SAUVO-KARUNAN⁺
SEURAKUNTA

Uppskattad längd - Arviontu kesto 1 h 20 min

Under åren 1726–1731 lät **Johann Sebastian Bach** årligen publicera sammanlagt sex partitor för soloklaver, avslutningsvis samlade till den för tiden sedvanliga grupperingen om sex verk och åter utgivna som Clavier-Übung I. Den här titeln var ett hattlyft till hans föregångare i Leipzig, Johann Kuhnau som i tiden hade gett ut egna klaverstycken med samma rubrik. Dessa var bland de sista soloklaververk Bach skrev, utöver orgelmusiken, och de mest krävande i tekniskt hänseende. Han följde dock upp den framgångsrika publikationen med ytterligare två volymer i vilka han samlade tidigare komponerade klaververk. *D-durpartitan* är i likhet med de övriga fem utformad som en svit med satser inspirerade av tidens populära danser. Notabel är framför allt den elegant melodiösa *Allemanden*.

Wolfgang Amadeus Mozart var väl medveten om den äldre mästaren Haydns centrala roll i stråkkvartettens upphöjelse som kammarmusikens kungsgenre, och han hade ägnat Haydns kvartetter mycket uppmärksamhet i sitt eget studium av genren. Den här tacksamhetskulden gav Mozart en konkret och klingande form i de sex stråkkvartetterna tillägnade Joseph Haydn, som publicerades år 1785. I företalet beskriver Mozart kvartetterna som sina barn, ett resultat av ett hårt och långvarigt arbete.

Den avslutande kvartetten i serien, *C-durkvartetten KV 465*, är daterad 14 januari 1785 och den framfördes i Haydns närväro redan kvällen därpå. Tre månader senare, vid en repris, där också Mozarts fader Leopold var närvarande, yttrade Haydn de numera berömda orden: "Inför Gud och som en ärlig man säger jag, att Er son är den största kompositör jag känner, personligen eller till namnet. Han har smak, och dessutom den djupaste kunskap i komposition."

C-durkvartetten har fått sitt smeknamn "Dissonansen" efter den släende, långsamma inledningen till första satsen. Kvartetten i stort är mera konventionellt utformad, men trots det rik på finesser och underfundigheter, till den grad att vissa av dem som spelade uruppförandet surt klagade på de "överväldigande och ouphörliga konstfärdigheterna".

Även om **Einar Englund** i första hand blev känd som symfoniker och som den som på allvar etablerade den efterkrigstida neoklassicismen i Finland, komponerade han också mera småskalig musik. Hans kammar- och soloverkproduktion är i och för sig inte särdeles omfattande men den rymmer flera verkliga pärlor i den finländska 1900-talsmusiken. Englund blev också vid flera tillfällen ombedd att komponera verk för tävlingsbruk, vilket det år 1979 komponerade soloviolinstycket

Vuosina 1726–1731 **Johann Sebastian Bach** julkaisi yhteensä kuusi partitaa sooloklaveerille. Kuten siihen aikaan oli typillistä, partitat koottiin myöhemmin kuuden teoksen kokonaisuudeksi ja julkaistiin uudelleen nimellä Clavier-Übung I. Nimi oli hatunnosto Bachin edeltäjälle, Johann Kuhnulle, joka oli aikoinaan julkaisutti omia klaveerikappaleitaan samalla nimellä. Urkumusiikin ohella nämä olivat Bachin viimeisiä ja myös teknisesti haastavimpia sooloklaveeriteoksia. Ensimmäinen julkaisu menestyi hyvin, ja se sai jatkoaa kahdesta lisäsastta, joihin Bach kokosi aiempia klaveeriteoksiaan. Viiden sisarteosensa lailla *D-duuripartita* on muodoltaan sarja, jonka osien lähtökohtana ovat ajan suositut tanssit. Erityisen huomionarvoinen osa teosta on hienostuneen soinnukas *Allemande*.

Wolfgang Amadeus Mozart oli hyvin tietoinen vanhemman säveltäjämestarins, Joseph Haydnin, keskeisestä roolista jousikvarteton nousussa kamarimusiikin kuningaslajiksi. Jousikvartettoa opiskellessaan hän olikin paneutunut huolellisesti juuri Haydnin tuotantoon. Kiitollisuudenvelkansa Mozart osoitti konkreettisessa muodossa säveltämällä kuusi jousikvartettoa, jotka hän omisti Joseph Haydnille ja jotka julkaistiin vuonna 1785. Esipuheessa Mozart luonnehti kvartettoja omiksi lapsikseen – kovan ja pitkääkaisen työn tulokseksi.

Sarjan päättävä kvartetto, *C-duurikvartetto KV 465*, on pääretty 14. tammikuuta 1785, ja se esitettiin jo seuraavana iltana Haydnin läsnä ollessa. Kun teos kolme kuukautta myöhemmin esitettiin uudelleen, oli myös Mozartin isä Leopold paikalla. Haydn lausui tälle silloin sanat, jotka ovat jääneet historiaan: "Jumalan edessä ja rehellisenä miehenä sanon teille, että tunnustan poikanne suurimmaksi säveltäjäksi, josta koskaan olen kuullut. Hänenlä on makua ja mitä perusteellisimmat taidot säveltämisessä."

C-duurikvartetto on saanut lisäimen "Dissonansi" ensimmäisen osan hitaan johdannon sointukulusta, joka on huomiota herättävän riitasointuinen. Kokonaisuutena kvartetto on muodoltaan perinteisempi. Tästäkin huolimatta se on niin täynnä hienouksia ja nokkeluuksia, että jotkut ensiesityksessä soittaneista muusikoista hoppamina valittivat niitä pikemminkin "ylivoimaisiksi, loppumattomaksi temppuiliuksi".

Einar Englund tunnetaan ensisijaisesti sinfoniamusiikin säveltäjänä, joka todella juurrutti neoklassismin sodanjälkeisen Suomen musiikkielämään. Englund sävelsi kuitenkin myös pienimuotoisempaa musiikkia: vaikka hänen kamari- ja soolomusiikkituontansa ei siinänsä ole kovinkaan kattava, siihen kuuluu useita 1900-luvun suomalaisen musiikin helmiä. Englundia pyydettiin useasti säveltämään teoksia kilpailukäyttöön, ja tästä

Arioso interrotto är ett exempel på. Det skrevs som obligatoriskt stycke för Sibelius-violintävlingen 1980 och spänner som sig bör vitt över violinens uttrycksskala, från det sjungande inledande temat, via det våldsamma avbrottet i mitten och slutligen tillbaka till ariosotemplet.

Einar Englund

Syskonen Fanny och **Felix Mendelssohn** stod varandra mycket nära genom hela livet. Som barn hade de musicerat tillsammans och framträtt flitigt vid familjens musiksalonger, något som de fortsatte med även som vuxna. Även efter giftermålet med konstnären Wilhelm Hensel kunde Fanny fortsätta sitt musicerande tillsammans med brodern och i andra sammanhang och hon var som tonsättare ungefär lika produktiv som sin lillebror.

I maj 1847, medan Felix Mendelssohn på hemväg från en arbetsintensiv resa till England pausade i Frankfurt am Main, mottog han budet att systern plötsligt hade kollapsat mitt under en övning och avlidit ett par timmar senare i vad som visade sig vara en hjärnblödning, och kollapsade själv med liknande symptom. Under den följande sommaren och hösten levde han som en bruten man och avled själv i november, av samma orsak som systern. Det enda större verk han komponerade under denna tid var *Stråkkvartetten i f-moll op. 80*, ett intensivt självbiografiskt verk i vilket han gav uttryck för sorgen och saknaden efter systern Fanny.

esimerkinä kuulemme sooloviululle sävelletyn kapaleen *Arioso interrotto*, joka oli vuoden 1980 Sibeliusviulukilpailun pakollinen kappale. Kuten viulukilpailussa asiaan kuuluu, teos tuo soittimen ilmaisullisen kirjon esiin koko loistossaan: alun laulava, johdatteleva teema katkeaa keskellä kuin väkivalloin, mutta lopussa löydetään viimein takaisin arioso-teemaan.

Sisarukset Fanny ja **Felix Mendelssohn** olivat toisilleen hyvin läheisiä koko elämänsä ajan. Lapsena he olivat musisoineet yhdessä ja esiintyneet ahkerasti perheen musiikkisalongeissa, ja tästä jatkui aikuisuuteen asti. Myös mentyään naimisiin taiteilija Wilhelm Henselin kanssa Fanny saattoi jatkaa soittamista veljensä kanssa ja muissakin yhteyksissä. Säveltäjänä Fanny oli yhtä tuotteliaas kuin veljensä.

Toukokuussa 1847 Felix Mendelssohn oli palaamassa kotiin työntäyteiseltä Englannin-matkaltaan, kun hän Frankfurt am Mainissa pysähtyi sääni sai tiedon, että sisko oli kesken harjoitusten yllättäen menettänyt tajutansa ja menehtynyt muutamaa tuntia myöhemmin, ilmeisesti aivoverenvuotoon. Sanan saatuaan Felix Mendelssohn pyöryti itsekin ja oireili siskonsa lailla. Seuraavan kesän ja syksyn hän eli murtuneena miehenä ja nukkui pois marraskuussa, samasta läketieteellisestä syystä kuin siskonsa. Ainoa suurempi teos, jonka hän tänä viimeisenä aikanaan sävelsi, oli *Jousikvartetto f, op. 80*. Tiivistunnelmaisessa, omaelämäkerrallisessa teokseissa Felix antaa äänen surulle ja kaipulle, jonka sisko Fanny oli jättänyt jälkeensä.

Felix Mendelssohn

Torsdag - Torstai 14.7.2016

14.00 Söderlångvik gård - Söderlångvikin kartano

8. Nåktergalen i herrgården - Satakieli kertanossa

25 €

Luzzasco Luzzaschi: Canzona

(c.1545–1607)

Tarquinio Merula: La Lusignuola

(c.1594–1665)

Chiel Meijering: Sitting Ducks

(*1954)

Bravade

Johannes Brahms: Drei Intermezzi für pianoforte, op. 117 (1892)

(1833–1897)

Andante moderato

Andante non troppo

Andante con moto

Bengt Forsberg, piano

Enrique Granados: Canciones amatorias (1914–15)

(1867–1916)

Descúbrase el pensamiento de mi secreto cuidado

Mañanica era

Llorad, corazón, que tenéis razón

Mira que soy niña, ¡amor, déjame!

No lloréis, ojuelos

Iban al pinar (Serranas de Cuenca)

Gracia mía (Cantar)

Mia Huhta, sopraano

Bengt Forsberg, piano

I konsertbiljetten pris ingår en guidad rundtur efter konserten, i museets utställning "Transparente blanche" av Anu Tuominen.

Konserttilipun hintaan sisältyy konsertin jälkeen opastettu tutustuminen Anu Tuomisen näyttelyyn "Kuulas valkea, läpäisemätön vihreä".

Konsertens uppskattade längd - Konsertin arviontu kesto 1 h

17.00 Söderlångvik gård - Söderlångvikin kartano

9. Nåktergalen i herrgården - Satakieli kertanossa

Privattillställning - Yksityistilaisuus

Aktia

Luzzasco Luzzaschi var kapellmästare vid furstehuset d'Estes musikaliskt framstående hov i Ferrara, dit många tonsättare och musiker sökte sig för undervisning och idéer. Luzzaschi var en av de främsta företrädarna för den kromatiskt experimentella skolan i den italienska renässansmusiken och han fick otaliga efterliknare. En alternativ utvecklingslinje är rotad i musiklivet i Venedig, från vilket den i Cremona verksamme **Tarquinio Merula** tog sin inspiration. Hans musik, exempelvis *Lusignuolo* (Näktergalen) knyter tydligare an till den solistiska continuotradition som höll på att utkristalliseras.

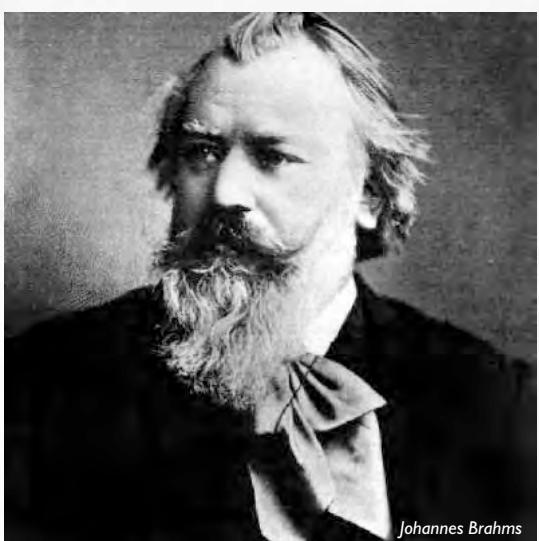
Chiel Meijering

Nederländaren **Chiel Meijering** är en oerhört produktiv och mångsidig tonsättare med väl över 1000 kompositioner i snart sagt alla tänkbara genrer i sin verklista. Han studerade komposition med Ton de Leeuw vid konservatoriet i Amsterdam och har också studier i slagverk och piano som grund för sin verksamhet. I verket *Sitting ducks* för blockflöjtskvartett från år 1991 hörs exempelvis det perkussiva elementet i Meijerings komponerande tydligt, både i det staccato-baserade uttrycket som inleder verket och i de mångfaldiga rytmer som senare i verket appliceras i lager på varandra.

I början av 1890-talet började **Johannes Brahms** på allvar känna av att ålderns höst stod för dörren. Inte så att han själv skulle ha känt livet glida från honom, men under en kort tid avled flera av hans närmaste krets, både unga och äldre. Brahms förklarade i flera rezipser sin tonsättarkarriär som avslutad, men likafullt tog han åter upp pennan och producerade några av sina största mästerverk. De sena klarinettkompositionerna är ett exempel, ett annat samlingsarna med småskaliga pianoverk,

Luzzasco Luzzaschi toimi kapellimestarina Ferrarassa, d'Esten aatelissuvun musiikkisesti valvoutuneessa hovissa, jonka monet säveltäjät ja muusikot hakeutuivat opetuksen ja inspiraation perässä. Renessanssi-säveltäjänä Luzzaschi kuului kromaattisesti kokeilullisen koulukunnan etujoukkoon, ja hänen sävellystyylinsä saikin lukuisia jäljittelyjöitä. Samaan aikaan vallinneen, vaihtoehtoisen kehityssuunnan juuret olivat Venetsian musiikkielämässä, josta Cremonassa vaikuttanut **Tarquinio Merula** ammensi inspiraationsa. Hänen musiikkinsa, josta esimerkkinä kuullaan *La Lusignuola* (Satakieli) pohjautuu selkeämmiin solistiseen continuoperinteeseen, joka tuohon aikaan oli hioutumassa lopulliseen muotoonsa.

Alankomaalainen **Chiel Meijering** on erittäin tuottelias ja monipuolin säveltäjä: hänen teosluettelossaan komeilee rutkasti yli 1000 sävellystä, jotka edustavat lähestulkoon kaikkia mahdollisia sävellystyyppejä. Meijering opiskeli sävellystä Ton de Leewin oppilaana Amsterdamin konservatoriossa, ja lisäksi hänen työtään pohjustavat lyömäsoitin- ja piano-opinnot. Meijeringin sävellystyön perkussiivinen elementti kuuluu selvästi esimerkiksi nokkahuiulukwartetille sävelletyssä teoksessa *Sitting ducks* vuodelta 1991: alkua hallitsee staccato-painotteinen ilmaisu, ja myöhemmin mitä moninaismat rytmit kerrostuvat toistensa päälle.

Johannes Brahms

1890-luvulla **Johannes Brahms** alkoi todella tuntema ehtooppuolen lähestyvän. Kyse ei ollut siitä, että hän itse olisi tuntenut elämän hiipuvan sisällään, vaan hänen ympäriltään oli lyhyen ajan sisällä nukkunut pois useita läheisiä ystäviä, sekä vanhoja että nuoria. Brahms julisti useaan otteeseen säveltäjänuransa päätyneeksi, mutta yhtä kaikki hän tarttui kynänsä vielä uudelleen ja tuotti joitakin suurimpia mestariteoksiaan,

intermezzi, op. 116–119. Opus 117 kom till under sommaren 1892 och består av tre självständiga stycken, alla med tempobeteckningen andante och alla innerligt lyriska till sin karaktär. Angående det tredje intermezzot konstaterade Brahms, att det är "en vaggsång för alla mina sorger".

Enrique Granados

Enrique Granados var född och bodde under större delen av sitt liv i Barcelona. Han var djupt involverad i den katalanska Modernista-rörelsen, men förhöll sig avvisande till dess snävt nationalistiska avvisande av kastilianska och mera allmänt spanska kulturella traditioner. Det dröjde också relativt länge innan han började nå någon större framgång med sina verk utanför Katalonien. Efter sekelskiftet var han emellertid redan en internationellt erkänd tonsättare och var bland annat den första spanska tonsättare som besökte USA.

Många av Granados verk publicerades inte under hans livstid och det är därför inte alltid helt klart när de komponerats. Den sjudelade sångsamlingen *Canciones amatorias* torde ha kommit till omkring år 1915, vid tiden för hans amerikanska resa, och betraktas nu som ett av hans centrala verk. Sångerna är mera substansiella och intrikat utformade än de i den lika centrala samlingen *Tonadillas*, men också här hörs Granados personliga sätt att tillämpa inslag från den spanska musiktraditionen genom hela verket.

esimerkiksi myöhäiset klarinettisävellyksensä sekä kokoelman pienimuotoisia pianoteoksia, intermezzi, op. 116–199. Opus 117 syntyi kesällä 1892, ja se sisältää kolme itsenäistä, luonteeltaan hartaan lyristä kapellaetta, joiden tempomerkintänä on andante. Kolmatta intermezzoa Brahms itse kuvaili kehtolauluksi kaikille suruilleen.

Enrique Granados syntyi ja eli suurimman osan elämästäan Barcelonassa. Hän oli tiiviisti tekemisissä katalonianlaisen Modernista-liikkeen kanssa. Liikkeen torjuva suhtautuminen kulttuuriin perinteisiin, sekä katalonianlaisiin että yleisspanjalaisiin, ei kuitenkaan ollut Granadoksen mieleen: hän piti tästä turhan kapeakatseisena nationalismina. Granadoksen teokset eivät pitkään aikaan ottaneet menestykseen Katalonian ulkopuolella, mutta vuosisadan vaihteen jälkeen säveltäjä nautti jo kansainvälistä tunnustusta. Hän sai muun muassa kunnian olla ensimmäinen Yhdysvalloissa vierailut espanjalaisväeltäjä.

Useat Granadoksen teoksista julkaistiin vasta hänen kuolemansa jälkeen, eikä niiden sävellysajankohdasta silki aina ole varmuutta. Seitsenosainen laulukokoelma *Canciones amatorias* lienee syntynyt vuoden 1915 tienoilla eli juuri Granadoksen Amerikan-matkien aikoihin, ja sen katsotaan kuuluvan hänen merkitävimpiin teoksiinsa. Toiseen, yhtä keskeiseen kokoelmaan, *Tonadillas*, verrattuna nämä laulut ovat sisälöltään rikkaampia ja muodoltaan monimutkaisempia. Molemmat kokoelmat ovat kuitenkin erinomaisia esimerkkejä Granadoksen persoonallisesta tavasta soveltaa espanjalaisen musiikkiperintein vaikuttavia teoksiinsa.

Torsdag - Torstai 14.7.2016
19.00 Dalsbruks kyrka - Taalintehtaan kirkko

10. Solnedgången - Auringonlasku

25 €

W. A. Mozart: Konsert för klaver och stråkar D-dur
(1756–1791) Konserkto klaveerille ja jousille D-duuri, KV 107/I (1770–72)

Allegro
Andante
Tempo di menuetto

Petteri Pitko, cembalo
Katinka Korkeala, violin - viulu
Sonja Korkeala, violin - viulu
Samuli Peltonen, cello - sello

Ottorino Respighi: Il tramonto (Solnedgången - Auringonlasku) (1914)
(1879–1936)

Mia Huhta, sopran - sopraano
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Hariolf Schlichtig, altviolin - alttoviulu
Samuli Peltonen, cello - sello

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

W. A. Mozart: Klarinettkvintett A-dur
(1756–1791) Klarinettkvintetto A-duuri, KV 581 (1789)

Allegro
Larghetto
Menuetto
Allegretto con variazioni

Tuulia Ylönen, klarinett - klarinetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Hariolf Schlichtig, altviolin - alttoviulu
Samuli Peltonen, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 1 h 20 min

Wolfgang Amadeus Mozart

Underbarnet **Wolfgang Amadeus Mozart** kom under en av sina många resor tillsammans med fadern Leopold över till London, där de stannade i över ett år från och med våren 1764. En av de många musikaliska profiler Mozart hade förmånen att möta där var Johann Christian Bach, som hade etablerat en framgångsrik karriär som operatonsättare i landet. Han komponerade också en ansenlig mängd instrumental kammar- och orkestermusik i den fashionabla galanta stilen, för de omtyckta prenumerationskonserterna som med tät mellanrum arrangerades i London. Det är knappast någon överdrift att beskriva denne Bach som en av de största tidiga influenserna i Mozarts egen musikalisk-stilistiska utveckling.

Ett klingande resultat av det här mötet, som dock kom till några år senare, är de tre småskaliga pianokonserten som Mozart åren 1770–1772 skrev på basen av tre av Bachs pianosonater från dennes op. 5. Mozarts behandling av ursprungsmaterialet är närmast att karaktärisera som en parafras; han använde betydande partier av sonaterna ordagrant, medan andra delar av de resulterande konserten är friare omarbetalningar, inte sällan för att göra intrycket mera konsertant än de intimit formulerade sonaterna.

Det italienska 1800-talet var till mycket stor del operans århundrade i musikaliskt hänseende. Varje tonsättare som ville komma någon vart var tvungen att ge sig i kast med operagenren, som dominerade musiklivet till den grad att många tonsättare drog sig för att överhuvudtaget komponera något annat. Liksom de flesta kolleger var även **Ottorino Respighi** flitigt verksam inom operagenren, men med början redan under studieåren arbetade han också idagt med olika kammargener och

Ihmelapsi **Wolfgang Amadeus Mozartin** ja hänen isänsä Leopoldin lukuisat kiertuematkat ympäri Eurooppaa veivät heidät keväällä 1764 Lontooseen, minne he asettuivat reiluki vuodeksi. Eräs Mozartin siellä tapaamista lukuisista musiikin kentän vaikuttajista oli Johann Christian Bach, joka oli luonut itselleen Englannissa menestyksekkäään oopperasäveltäjän uran. Lisäksi Bach sävelsi huomattavan määrän muodissa olevan, galantin tyylin mukaista soitinmusiikkia kamari- ja orkesterikokoopanille. Näitä teoksia esitettiin suosituissa tilauskonserteissa, joita järjestettiin Lontoossa tiuhaan tahtiin. Ei liene liioiteltua väittää, että Bachilla oli suuri, varhainen vaikutus Mozartin musiikilliseen ja tyylliseen kehitykseen.

Näiden kahden säveltäjän tapaaminen johti muutamaa vuotta myöhemmin soivaan lopputulokseen: vuosina 1770–1772 Mozart sävelsi Bachin kolmen piano-sonaatin, op. 5 pohjalta kolme pienimuotoista piano-konserttoa. Mozartin versiot ovat lähinnä mukaelmia alkuperäisestä materiaalista, sillä huomattavan suuren osan sonaateista hän lainasi nuotti nuoiltala. Joitakin osia hän taas muokkasi vapaammin, usein tarkoitukseaan luoda konsertolle ominaisempaa vaikutelmaa intiimistä muotoiltujen sonaattien pohjalta.

Ottorino Respighi

Italiassa 1800-luku oli hyvin pitkälti oopperan vuosisata. Jos halusi saavuttaa jotakin säveltäjänä, oli väistämättä tartuttava oopperaan. Sävellystyyppi hallitsi musiikkielämää jopa siinä määrin, että moni säveltäjä vitkasteli suositun oopperan parissa vältellen minkään muun tyypisen musiikin säveltämistä. **Ottorino Respighi** oli useimpien kollegoidensa tapaan tuottelias oopperasäveltäjä, mutta jo opiskeluvuosinaan hän oli ahkerasti työskennellyt erilaisten kamari-musiikkiteosten parissa,

var själv en framstående kvartettviolinist och -altviolinist. Under hela sin karriär fortsatte han att återkomma till kvartettformatet, både genom att komponera regelräta stråkkvartetter och genom att använda instrumentsammansättningen i andra sammanhang. Bland dessa senare finner vi sättningen av den engelske romantiske poeten Percy Bysshe Shelleys dikt *The Sunset* i italiensk översättning för sopran och stråkkvartett från år 1914. *// Tramonto* är en av tre omfattande kompositioner till texter av Shelley som Respighi producerade mellan 1910 och 1915.

Klarinettens tidigare historia och etablering som konsertinstrument har klara kopplingar till **Wolfgang Amadeus Mozart** och hans vänskap med klarinetisten Anton Stadler. Denne Stadler konstruerade bl.a. en speciell variant av klarinetten som numera bär hans namn och för vilken Mozart skrev flera av sina klarinettkompositioner, inklusive *Klarinettkvintetten i Adur KV 581*, färdigställd hösten 1789. Kvintetten är en kammarmusikalisk pärla, i vilken klarinetten, som den kuriositeten den säkerligen var då det begav sig, lyfts fram i rampljuset, men samtidigt ändå smidigt integreras i den bekanta stråkkvartettklängens atmosfär. Karaktären pendlar således mellan ett närmast konsertant grepp, såsom i första satsens inledning (även om också stråkarna turvis får chansen att呈现出 sig), och andra satsens ljuba harmoni – med Ravels ord en "välklang som utstrålar kärlek". Också finalen strålar av en smittande förnöjsamhet.

olihan hänt itsekin kvartettiviulisti ja -alttiiviulisti. Urallaan hänt palasi toistuvasti kvartetti-kokoontapanon pariin, sekä puhdasoppisia jousikvartettoja säveltäen että samaa soitinkokoontapoa toisissa yhteyksissä käyttäen. Tästä esimerkkinä kuullaan Respighin sopraanolle ja jousikvartetille säveltämä *// Tramonto* vuodelta 1914. Teksti on italiaksi kirjoitettu ja äännetty Percy Bysshe Shelleyn runosta *The Sunset*. Vuosina 1910–1915 Respighi sävelsi yhteensä kolme suurimmatista teosta tämän englantilaisen romantiikan runoilijan teksteihin.

Wolfgang Amadeus Mozart ja klarinetisti Anton Stadlerin ystävyyden jälki näkyy selvästi klarinetin varhaisessa historiassa ja sen vakiintumisessa konsertisoittimeksi. Stadler muun muassa rakensi erityisen version klarinetista, joka nykyään tunnetaan hänen nimellään ja jolle Mozart sävelsi useat klarinetiteoksesensa, muun muassa *Klarinettikvinteton A-duuri, KV 581*. Kvintetto on kamarimusiikin helmiä: siinä aikansa soitinkummajainen, klarinetti, yhtälältä nousee parrasvaloihin ja toisaalta sulautuu luontevasti osaksi jousikvarteton tuttuia sointia ja sen tunnelmaa. Teoksen luonne liikkuu ääripäästä toiseen: ensimmäisen osan johdantoa hallitsee konsertonomainen ote, vaikkakin ajoittain myös jouset saavat tilaisuuden esittäätyä. Toisessa osassa vallitsee puolestaan suloinen harmonia, jota Ravel kuvaili "rakkautta hehkuvaksi sulosointisuudeksi". Myös päättösosasta huokuu tyytyväisyys, joka tuntuu kuin tarttuvan kuulijaan.

Fredag - Perjantai 15.7.2016
17.30 Hitis kyrka - Hiittisten kirkko

II. Mästarna i skärgården - Mestarit saaristossa

25 €

Luzzasco Luzzaschi: (c.1545–1607)	Canzona	
Tarquinio Merula: (c.1594–1665)	La Lusignuola	
		Bravade
Girolamo Frescobaldi: (1583–1643)	Toccata ottava	
		Petteri Pitko, cembalo
Girolamo Frescobaldi: (1583–1643)	Ricercar a-moll – Ricercar a-moll	
		Petteri Pitko, cembalo
		Hanna Kangasniemi, basblockflöjt – bassonokkahuiju
G. P. da Palestrina: (1525–1594)	Sicut Servus	
		Bravade
Jyrki Linjama: (*1962)	Sonata da chiesa III för cembalo – cembalolle (2015), uruppförande – kantaesitys	
	Preludi: Kyrie	
	Toccata: Gloria	
	Postludi: Agnus Dei	
		Petteri Pitko, cembalo
<i>Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu</i>		
J.S. Bach: (1685–1750)	Preludium och Fuga fiss-moll – Preludi ja Fuuga fis-molli, BWV 883	
		Petteri Pitko, cembalo
J.S. Bach: (1685–1750)	Vor deinen Thron tret' ich, BWV 668	
	Fuga alla breve F-dur – F-duuri, BWV 550	
		Bravade
Dietrich Buxtehude: (c.1637–1707)	Preludium G-dur – Preludi G-duuri, BuxWV 162	
J.S. Bach: (1685–1750)	Ricercar à 3, BWV 1079	
		Petteri Pitko, cembalo
Dietrich Buxtehude: (c.1637–1707)	Nun bitten wir den Heiligen Geist, BuxWV 209	
		Bravade

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 1,5 h

Vid behov av transport från färjan till kyrkan, reservera före kl. 14.00
Kuljetus laatalta kirkolle tarvittaessa, varaus klo 14.00 mennessä 045 202 6584

Luzzasco Luzzaschi var kapellmästare vid furstehuset d'Estes musikaliskt framstående hov i Ferrara, dit många tonsättare och musiker sökte sig för undervisning och idéer. Luzzaschi var en av de främsta företrädarna för den kromatiskt experimentella skolan i den italienska renässansmusiken och han fick otaliga efterliknare. En alternativ utvecklingslinje är rotad i musiklivet i Venedig, från vilket den i Cremona verksamme **Tarquinio Merula** tog sin inspiration. Hans musik, exempelvis *La Lusignuola* (Näktergalen) knyter tydligare an till den solistiska continuotradition som höll på att utkristalliseras.

Ett slags hybrid kan man kanske kalla den mästerlige **Girolamo Frescobaldi**, verksam i Rom och med fotterna stadigt i både polyfon tradition och virtuosa innovationer. Hans läror härstammar delvis i rakt nedstigande led från Luzzaschi. Den mera konservativa polen är nedärvd från **Giovanni Pierluigi da Palestrina**. Av eftervärlden upphöjdes Palestrina som något av en idealbild för renässanstsättaren och dennes hantverk. Palestrinapolyfonin – som får ett mästerligt klingande uttryck i hans omtyckta motett *Sicut cervus* – har studerats av tonsättare alltsedan dess.

Jyrki Linjama föddes i Jyväskylä och har studerat komposition med Einojuhani Rautavaara och Paavo Heininen. Han undervisade under många år vid Åbo Universitets avdelning för musikvetenskap men är numera frilans-tonsättare på heltid. Stilistiskt har Linjama ofta friskt kombinerat influenser och tekniker från vitt skilda tider och traditioner, från renässanspolyfoni till serialism.

Luzzasco Luzzaschi toimi kapellimestarina Ferrarassa, d'Esten aatelissuvun musiikkisesti valvutuneessa hovissa, jonne monet säveltäjät ja muusikot hakeutuivat opetuksen ja inspiraation perässä. Renessanssäveltäjänä Luzzaschi kuului kromaattisesti kokeilullisen koulukunnan etujoukkoihin, ja hänen sävellystyylinsä saikin lukuisia jäljittelijöitä. Samaan aikaan vallinneen, vaihtoehtoisen kehityssuunnan juuret olivat Venetsian musiikkielämässä, josta Cremonassa vaikuttanut **Tarquinio Merula** ammensi inspiraationsa. Hänen musiikkinsa, josta esimerkkinä kuullaan *La Lusignuola* (Satakieli) pohjautuu selkeämmin solistiseen continuoperinteeseen, joka oli tuohon aikaan hioutumassa lopulliseen muotoonsa.

Roomalaista mestarisäveltäjää **Giovanni Frescobaldia** voitaneen kutsua eräänlaiseksi sävellystylien risteymäksi: yhtäältä hänen työnsä juuret ovat polyfonisessa perinteessä ja toisaalta hän ammensi myös oman aikansa virtuosimaisista innovaatioista. Osan opistaan hän oli perinty alenevassa polvessa suoraan Luzzaschiltä, kun taas konservatiivisemmat piirteet olivat peräisin **Giovanni Pierluigi da Palestrinan** opeista. Jälkipolvet ovat kohottaneet Palestrinan kuvaksi ihanteellisesta renessanssäveltäjästä ja tämän kädenjäljestä Palestrian polyfoniaa, joka hänen rakastetussa motetissaan *Sicut cervus* soi erityisen mestarillisesti, ovat aikojen saatossa tutkineet lukuisat säveltäjät.

Jyrki Linjama syntyi Jyväskylässä ja opiskeli sävellystä Einojuhani Rautavaaran ja Paavo Heinisen johdolla. Hänen pitkään opetustöissä Turun yliopiston musiikitieteen laitoksella mutta on sittemmin ryhtynyt täysi-päiväisesti vapaaksi säveltäjäksi. Linjama on sävellystyössään useasti onnistunut yhdistämään erilaisia vaikutteita ja tekniikoita erittäin virkistäväällä tavalla, oli kyse sitten mitä erilaisimmista ajoista ja perinteistä renässanssin polyfoniasta sarjaliisuteen.

Jyrki Linjama: Sonata da chiesa III (2015)

Ajatus sooloteoksesta syntyi 2013, kun Petteri Pitko soitti cembaloa kirkko-oopperani esityksissä ja levytyksessä. Petterin soittotaitojen ohella minua innosti hänen uusi soittimensa, juuri valmistunut Ollikkacembalo. Teoksen säveltämistä tuki Taiteen edistämiskeskuksen kohde-apuraha, ja se valmistui viime syksynä.

Suvussani on ollut runsaastikin harrastuneisuutta sekä vanhaan musiikkiin ylipäänsä, että cembalojen rakentamiseen erityisesti, jo vuosikymmenien ajan. Oma pääsoittimeni on viulu, mutta sivuinstrumenttina aloin kouluikäisenä soittaa cembaloa, isäni rakentamaa virginalia. Säveltämiseeni soitin on tullut vähitellen, yhteen osana laajoissa vokaaliteoksissa (Vesper, Completorium, Die Geburt des Täufers). Nyt oli hyvä hetki ottaa cembalo fokukseen sooloosoittimena.

Jyrki Linjama: Sonata da chiesa III (2015)

Tanken på att skriva ett solistiskt verk föddes år 2013, då Petteri Pitko spelade cembalo vid uruppförandet och vid skivinspelningen av min kyrkoopera. Förutom av Petteris spelkunnighet blev jag inspirerad av hans instrument, den nyss färdigblivna Ollikka-cembalon. Komponerandet av verket stöddes av Centret för konstfrämjande med ett stipendium och det blev färdigt senaste höst.

Rent allmänt har min släkt alltid intresserat sig för gammal musik, men aldeles specifikt har vi redan under årtionden varit intresserade av själva byggandet av cembalo-instrument. Mitt eget huvudinstrument är violinen, men som sidoinstrument började jag i skolåldern spela cembalo på en virginal, som byggts av min far. Så småningom har instrumentet hittat sin plats i mitt komponerande, i rollen av ensembleinstrument i stora vokalverk (Vesper, Compleatorium, Die Geburt des Täufers). Det kändes alltså nu naturligt att fokusera på cembalon som soloinstrument.

Numreringen av verket syftar till de sonater jag under de senaste åren skrivit för tangentinstrument (för piano 2010, för orgel 2014). Benämningen "kyrkosonat" fick ursprungligen sitt namn från platsen där uruppförandet av mitt pianoverk ägde rum – en gammal klosterkyrka i Österrike. Det kändes naturligt att i denna miljö använda sig av kyrkliga melodier som material för verket. Den här tanken har fortgått i sonaterna för orgel och i den tredje kyrkosonat, som nu uppförs. I det tredelade verkets varje del fungerar en gammal tyskmelodi som cantus firmus-stämma. Delarnas liturgiska rubriker knyter dem tätt samman med gudstjänstordningen, och verket är möjligt att uppföra, förutom vid en konsert, även som en del av mässan.

Materialet i den första delen (Preludium: Kyrie) utgörs av koralen "Wer nun den lieben Gott lässt walten". Bachs version av denna koral i Anna Magdalena Bachs notbok har fascinerat mig redan i tiotals år och fick i detta skede av min komponistbana detta nu hörda uttryck för min meditation över melodin. Den andra delen (Toccata: Gloria) är snabb och full av strålande ljus och materialet för koralen är i denna sats taget från ursprungskoralen "Nun freut euch lieben Christen g'mein". Tredje delen är Slutspelet, vars liturgiska funktion är nattvardsmusikens. Materialet består av en gammal änglasång "Es sungen drei Engeln".

Jyrki Linjama (2016)

Jyrki Linjama

Teoksen numerointi viittaa viime vuosina kosketinsoittimille säveltämiini sonaatteihin (pianolle 2010, urulle 2014). Nimi "kirkkosonaatti" syntyi alunperin pianoteoksen kantaesityksen paikasta, joka oli vanha luostarikirkko Itävallassa. Miljöseen liittyi luontevasti kirkollisten melodiodien käyttö teoksen materiaalina, mikä on jatkunut sonaateissa urulle ja nyt kantaesittävässä kolmannessa kirkkosonaatissa. Sen kolmessa osassa on kussakin cantus firmuksexa vanha saksalainen sävelmä. Osien liturgisen otsikot kytkevät sitä myös jumalanpalveluksen kulkun, ja teos on mahdollista soittaa paitsi konsertissa, niin myös osana messua.

Ensimmäisen osan (Preludi: Kyrie) materiaalina on koraali "Wer nun den lieben Gott lässt walten" (suom. "Ah, tiesi usko haltuun Herran"). Bachin versio koralista Anna Magdalena Bachin Nuottikirjassa on kiehtonut minua jo vuosikymmeniä, ja tällainen mietiskely melodiasta syntyi säveltäjätaipaleeni tässä vaiheessa. Toinen osa on nopea ja valoosa säteilevä (Toccata: Gloria), ja sen koralimateriaalina on "Nun freut euch lieben Christen g'mein" ("Nyt iloitkaa, te kristityt"). Kolmas osa on Loppusoitto; liturgiselta funktiltaan se on ehtoollismusiikkia ja sen materiaalina on vanha enkelilaulu "Es sungen drei Engeln" ("Ken kuullut on laulua enkelien").

Jyrki Linjama (2016)

Johann Sebastian Bach

Det är en intressant tankevändning att betrakta barockens musik, inte som en historisk startpunkt, så som man traditionellt oftast gjort, utan som en fortsättning på en historia som börjat långt tidigare. **Johann Sebastian Bach** var exempelvis nog så väl förtrogen med Palestrinas kontrapunkt och inkluderade – i synnerhet under tiden i Leipzig – ofta verk från tidigare generationer i de musikaliska framförandena. Helt nya perspektiv öppnar sig om man lyssnar på barockmästarnas musik med öronen nyfikna på var den här musiken kommer ifrån mera än var den efterhand kommer att leda. Dagens konsert ger en utmärkt möjlighet att spåra exempelvis Bachs imiterande fugakontrapunkt tillbaka till Merulas och i synnerhet till Palestrinas förlagor.

Den i Lübeck verksamme organisten **Dietrich Buxtehude** (en av Bachs stora förebilder), talade om en "stylus phantasticus" angående sitt sätt att komponera bland annat preludier och toccator. Det handlar om en impulsiv, närmast improvisatorisk infallsvinkel som kan spåras genom 1600-talet bakåt till tonsättare som ovan nämnde Frescobaldi.

En barocktida kompositionsform som helt oförtjänt hamnat litet i skymundan bakom alla pråliga toccator och fugor är koralförspelet, av vilka både Buxtehude och Bach, liksom många andra tonsättare, skrev mångder. Det handlar formellt sett om intonationer avsedda att hjälpa församlingen på traven i psalmsången, men ofta blev de här verken innehållsrika och omfattande nog för att fungera som helt självständiga verk. Dock alltid med den avsedda koralmelodin som en tydligt hörbar röd tråd i klangväven.

Barokkimusiikki nähdään perinteisesti musiikkilisena alkupisteenä, jonkin uuden alkuna. Virkistää vaihtelua tuo barokin tarkasteleminen osana historiallista jatkumoa ja kertomusta, joka oli saanut alkunsa jo paljon aikaisemmin. **Johann Sebastian Bach** on hyvä esimerkki Palestrinan kontrapunktiin huolellisesti perehtyneestä säveltäjästä. Erityisesti Leipzigin-aikanaan Bach esitti konserteissaan akkerasti myös varhaisempien säveltäjäsukupolvien teoksia. Kun barokin mestareita kuuntelee heidän musiikkiliset juurensa mielessä pitäen sen sijaan, että keskittyisi heidän musiikkinsa kädenjälkeen jälkimaailman musiikkissa, avautuu kuulijalle täysin uusia näkymiä. Illan konsertti tarjoaakin yleisölle erinomaisen mahdollisuuden löytää Bachin imitoivasta fuugakontrapunktista yhteyksiä Merulan ja erityisesti Palestrinan alkuperäisiin teoksiin.

Yksi Bachin suurista esikuvista oli Lübeckissä toiminut urkuri **Dietrich Buxtehude**, joka ilmaisulla "stylus phantasticus" kuvaili tapaansa säveltää muun muassa preludeja ja toccatoja. Tällä hän tarkoitti impulsivista, lähiinä improvisatorista lähestymistapaa, joka oli vaikuttanut Frescobaldiin ja muihin säveltäjiin läpi koko 1600-luvun.

Sekä Bach että Buxtehude sävelsivät lukuisia koralialkuosittoja, jotka ovat täysin syttää jääneet muiden, praimeilevien sävellystyyppien, kuten toccatojen ja fuugien varjoon. Muodollisesti koralialkuositossa on kyse johdannoista, joiden tarkoitus oli auttaa seurakuntaa alkuun virrenveisuussa, mutta usein niissä riitti tarpeeksi rikasta ja kattavaa sisältöä myös itsenäisiksi teoksiksi. Sointikuvassa koralimelodia on silti selkeästi kuultavissa punaisena lankana.

Dietrich Buxtehude

Fredag - Perjantai 15.7.2016
19.00 Salon taidemuseo Veturitalli

12. Kamarmusikens pärlor - Kamarimusiikin helmiä

25 €

Sergei Prokofjev: Uvertyr över hebreiska teman - Alkusoitto heprealaisista teemoista, op. 34 (1919)
(1891–1953)

Bengt Forsberg, piano
Tuulia Ylönen, klarinett - klarinetti
Katinka Korkeala, violin - viulu
Sonja Korkeala, violin - viulu
Hariolf Schlichtig, altviolin - alttoviulu
Samuli Peltonen, cello - sello

Karl Weigl: Fem sånger för sopran och stråkkvartett
(1881–1949) Viisi laulua sopraanolle ja jousikvartetille, op. 40 (1934)
Trost (Ina Seidel)
Sommernachmittag (Vally Weigl)
Regenlied (Klaus Groth)
Ave Maria (Rudolph List)
Einladung zur Martinsgans (Achim von Arnim)

Mia Huhta, sopran - sopraano
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Hariolf Schlichtig, altviolin - alttoviulu
Samuli Peltonen, cello - sello

Dmitrij Sjostakovitj: Sonat för altviolin och piano - Sonaatti alttoviululle ja pianolle, op. 147 (1975)
Dmitri Šostakovič: Aria (Novello)
(1906–1975) Scherzo
Adagio
Hariolf Schlichtig, altviolin - alttoviulu
Bengt Forsberg, piano

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

Robert Schumann: Pianokvintett Ess-dur - Pianokvintetto Es-duuri, op. 44 (1842)
(1810–1856) Allegro brillante
In modo d'una marcia. Un poco largamente
Scherzo: Molto vivace – Trio I – Trio II – L'istesso tempo
Allegro, ma non troppo

Bengt Forsberg, piano
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Hariolf Schlichtig, altviolin - alttoviulu
Samuli Peltonen, cello - sello

Uppskattad längd - Arviontu kesto 1,5 h

I konsertbiljetten ingår inträde till konstutställningen "Lyyli Säilä, Uuno Eskola och konstnärsvänerna" en timme före konserten och under konsertens paus.

Lipun hintaan sisältyy tutustuminen "Lyyli Säilä, Uuno Eskola ja taiteilijatoverit" -taidenäyttelyyn tuntia ennen konserttia sekä konsertin väliajalla.

Sergej Prokofjev

I likhet med många andra ryska konstnärer hade **Sergej Prokofjev** funnit sig själv i en ofrivillig exil i samband med ryska revolutionen och den nya sovjetregimens frammarsch. Han försökte under några år, mellan 1919 och 1922 göra sig en ny karriär i USA, men vantrivdes enormt med tillvaron i landet. Han avundades Rachmaninov som tycktes kapabel att anpassa sig till de amerikanska önskemålen om varierande och underhållande konsertprogram, medan han själv kämpade för att ta sig fram.

En av de tidiga beställningar han ändå fick kom från den judiska ensemblen Simro, vars medlemmar också emigrerat från Ryssland. De önskade ett verk baserat på deras traditionella musik och resultatet blev *Uvertyren över hebreiska teman op. 34* för klarinett, stråkkvartett och piano, som uruppfördes i New York år 1920 med tonsättaren själv vid pianot. De traditionella melodierna och rytmerna blandas friskt med den unge modernistens djärva harmonik.

Karl Weigl växte upp i den rika och dynamiska musikmiljö som Wien erbjöd kring sekelskiftet 1900. Han fick privatundervisning av Alexander von Zemlinsky och rörde sig i samma kretsar som Schönberg och många andra av tidens centrala tonsättare. Weigl var ett barn av sin tid så tillvida att han som så många kolleger odlade ett aktivt intresse av att bygga vidare på den romantiska liedtraditionen och största delen av hans tidigare verk räknas till den här genren. Första världskriget och hans skilsmässa från hustrun, sopranen Elsa Pazeller, år 1913, lade sordin på lied-intresset, men också senare under livet återkom han sporadiskt till solosång.

Fem sånger för sopran och stråkkvartett op. 44 komponerades år 1934 och har förblivit ett av Weigls oftast framförda verk sedan uruppförandet i Wien år 1937.

Venäjän vallankumouksen ja uuden, sosialistisen hallinnon raivatessa tietääni **Sergei Prokofjev** joutui monien muiden venäläisten taiteilijoiden lailla tahtomattaan maanpakoon. Vuosina 1919–1922 hän yritti luoda uutta uraa Yhdysvalloissa muttei viihtynyt maassa alkuunkaan. Prokofjevin kamppaillessa menestyksestä hän kadehti Rachmaninovia, joka näytti kuin leikiten sopeutuvan amerikkalaisen yleisön toiveisiin: konsertiohjelmien tuli olla vaihtelevia ja viihdyttäviä.

Kuitenkin myös Prokofjevilta tilattiin muutamia, varhaisia teoksia. Näiden tilaajien joukossa oli juutalainen yhtye Simro, jonka jäsenet olivat niin ikään paenneet Venäjältä. He toivoivat teosta, joka pohjautuisi heidän perinne-musiikkiinsa, ja tuloksena syntyi *Alkuosito heprealaista teemoista op. 34* klarinetille, jousikvartetille ja pianolle. Teos ensiesitettiin New Yorkissa vuonna 1920 säveltäjän itsensä soittaessa pianoa. Perinteiset sävelmät ja rytmit sekoittuvat teoksessa tuoreella tavalla nuoren modernistin uskaliaisiin harmonioihin.

Karl Weigl kasvoi 1900-luvun vaiheen Wienissä, joka tarjosi musiikillisesti rikkaan ja dynaamisen ympäristön. Hän oli Alexander von Zemlinsky yksityisoppilas ja liilkui Schönbergin ja monen muun tuon ajan keskeisen säveltäjän piireissä. Weigl oli aikansa lapsi siinä suhteessa, että hän monen kollegansa lailla osoitti aktiivistä kiinnostusta romantiikan lied-perinteeseen kehittämiseen. Suurin osa hänen varhaisesta tuotannostaan onkin juuri liedejä. Vaikka ensimmäinen maailmansota ja avioero sopraano Elsa Pazellerista vuonna 1913 laimensivatkin säveltäjän lied-innostusta, palasi hän myöhemmin elämässään vielä satunnaisesti soololaulun pariin.

Vuonna 1934 Weigl sävelsi *Viisi laulua sopraanolle ja jousikvartetille, op. 44*, ja vuoden 1937 ensiesityksestä lähtien se on ollut yksi Weiglin esitetystimiä teoksia. Jo seuraavana vuonna, Itävallan liitytyä natsi-Saksaan, juutalainen Weigl joutui maanpakoon ja asettautui loppuelämäkseen Yhdysvaltoihin.

Sonaatti alttoviululle ja pianolle, op. 147 oli **Dmitri Šostakovitšin** joutsenlaulu: hän sävelsi teoksen vain vähän ennen kuolemaansa kesällä 1975. Sairaus oli jo edennyt vakavaksi, ja se sitoi säveltäjän sairaalan vuoteeseen. Kirjoituskäitä vaivasivat kovat kivot, mutta Šostakovitš onnistui kuitenkin viimeistelemään sonaatinsa, jonka hän omisti alttoviulisti Fedor Druzhininille. Tälle Šostakovitš oli kuvailtu teosta seuraavin sanoin: "Ensimmäinen osa on pienoisromaani, toinen on scherzo ja kolmas adagio Beethovenin muistolle."

Sonaatin päätähdin on viimeisessä osassa, joka vaikuttaa eräänlaiselta soivalta testamenttilta viitataessaan sekä Beethovenin musiikkiin että Šostakovitšin omiin,

Redan följande år blev den judiske Weigl tvungen att fly landet efter nazisternas Anschluss, och han slog sig för återstoden av sitt liv ned i USA.

Sonaten för altviolin och piano op. 147 blev tonsättaren **Dmitrij Sjostakovitj** svanesång. Han komponerade verket strax före sin död sommaren 1975. Han var redan allvarligt sjuk och bunden till sin sjukhusäng med svåra smärkor i sin skrivhand, men lyckades ändå färdigställa sonaten tillägnad altviolinisten Fjodor Druzhinin. Sjostakovitj hade för denne beskrivit verket med orden: "första satsen är en kortroman, andra satsen ett scherzo och tredje satsen ett adagio till minnet av Beethoven."

Sonatens tyngdpunkt ligger i finalen, som ger intryck av att vara ett slags klingande testamente med sina referenser både till Beethovens musik och Sjostakovitj egena tidigare verk. Här slutar resan: efter en sista desperat kraftansträngning bleknar musiken bort i en svart tytnad.

De första åren av 1840-talet var en tid av musikaliska nyeröringar för **Robert Schumann**. Efter att under ett decennium ha komponerat idel pianomusik inspirerades han genom giftermålet med Clara Wieck till att under ett år producera en stor mängd solosånger. Därefter, år 1841, tog han sig an orkestermusiken, för att följande år ge sig i kast med kammarmusiken. Tidigare under sitt liv hade han bara komponerat några enstaka försök i genren men efter att ha studerat de stora förebildernas alster under våren 1842 producerade han – efter viss tvekan – en rad stråkkvartetter och vad som skulle bli ett av hans mest framgångsrika kammarmusikverk, *Pianokvintetten i Ess-dur op. 44*.

Kombinationen stråkkvartett och piano var ny, men den kombinerade på ett vinnande sätt Schumanns suveräna handlag vid pianot med det nya medium han var så nyfiken på (och ängslig för). Under hela kvintetten är det dock otvetydigt pianot som spelar den centrala rollen. Kvintetten uruppfördes offentligt i Leipzig i januari 1843 med Clara Schumann vid pianot.

aiempiin teoksiin. Tähän matka päätyy: viimeisen, epätoivoisen ponnistuksen jälkeen musiikki hiipuu mustaan hiljaisuuteen.

Robert Schumann

Robert Schumannille 1840-luvun alku oli musikaalisten aluevalloitusten aikaa. Hän oli viimeisen vuosikymmenen ajan säveltänyt pelkkää pianomusiikkia, mutta avioituminen Clara Wieckin kanssa inspiroi häntä säveltämään vuoden sisään liutan soololauluja. Seuraavaksi, vuonna 1841, hän tarttui orkesterimusiikkiin ja sitä seuraavana vuonna kammarmusiikkiin. Schumannin aiemmat kammarmusiikkisävellykset olivat jääneet pelkiksi yksittäisiksi yrityksiksi, mutta opiskeltuaan suurten esikuviansa tuotoksia keväällä 1842 ja epärotyyän aikansa, hän tuotti sarjan jousikvartettoja sekä teoksen, josta tuli myöhemmin yksi hänen menestyneimmistä kammarmusiikkiteoksistaan, nimittäin *Pianokvinteton Es-duuri, op. 44*.

Jousikvarteton ja pianon yhdistäminen oli ennen kuulumatonta, mutta se yhdisti valloittavalla tavalla Schumannin vahvuusalueen sekä hänelle täysin uuden ilmaisukeinon: pianolle säveltääseen Schumannilla oli jo ainutlaatuinen, lyömätön ote, mutta jousikvartettia hän puolestaan lähestyi uteliaan pelokkaana. Piano on joka tapauksessa kiistattomassa pääroolissa läpi koko kvinteton. Teos ensiesitettiin julkisesti Leipzigissa tammikuussa 1843, ja pianistina esiintyi silloin Clara Schumann.

Lördag - Lauantai 16.7.2016

13.00 Labbnäs semesterhem - Labbnäs lomakoti

13. Musikalisk skärgårds meny - Musiikillinen saaristokattaus

40 €

Grupper - Ryhmät 35 €

Labbnäs kök bjuter på skärgårdsbordets läckerheter och därefter bjuter Musikfestspelens artister på smakprov ur festivalens program.

Labbnäs keittiö tarjoilee saaristolaispöydän herkuja, minkä jälkeen Musiikkijuhlien taiteilijat tarjoilevat maistisia juhlaviikon ohjelmasta.

13.00 Lunch från Skärgårdsbordet - Lounas Saaristopöydästä

14.00 Konsert - Konsertti

Melissa Petters, konferencier - juontaja

Dietrich Buxtehude: Preludium G-dur - Preludi G-duuri, BuxWV 162
(c.1637–1707)

Domenico Scarlatti: Fuga g-moll - Fuuga g-molli, K.30
(1685–1757)

Satser av följande verk - Osia seuraavista teoksista:

Franz Schubert: Stråkkvartett nr 14 d-moll "Döden och flickan"
(1797–1828) Jousikvartetto nro 14 d-molli "Tyttö ja kuolema", D810 (1824)

W. A. Mozart: Klarinettkvartett III - Klarinettikvartetto III op. 79
(1756–1791) (arrangemang efter - sovitus teoksesta Pianotrio in G, KV 496)

György Kurtág: Signs, Games and Messages
(*1926)

Antonín Dvořák: Cypříše (Cypresser - Sypressejä), B 152 (1887)
(1841–1904)

Petteri Pitko, cembalo
Tuulia Ylönen, klarinett - klarinetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Hariolf Schlichtig, altviolin - alttoviulu
Samuli Peltonen, cello - sello

Reserveringar - Varaukset: Labbnäs 02- 424 637, labbnas@labbnas.fi

Labbnäs

Lördag - Lauantai 16.7.2016

20.30 Västanfjärds nya kyrka - Västanfjärdin uusi kirkko

Från kyrka till kyrka - Kirkosta kirkkoon

Sambiljett - Yhteislippu kons. 14 & 15

30 €

14. Döden och flickan - Tyttö ja kuolema

20 €

Franz Schubert:
(1797–1828)

Stråkkvartett nr 14 d-moll "Döden och flickan"
Jousikvartetto nro 14 d-molli "Tyttö ja kuolema", D810 (1824)
Allegro
Andante con moto
Scherzo: Allegro molto
Presto

Sonja Korkeala, violin - viulu
Katinka Korkeala, violin - viulu
Hariolf Schlichtig, altviolin - alttoviulu
Samuli Peltonen, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 40 min

Kaffepaus i församlingshemmet - Kahvitauko seurakuntakodissa

Fackeltåg till Västanfjärds gamla kyrka - Soihtukulkue Västanfjärdin vanhaan kirkkoon

Fackeltåg - Soihtukulkue

Lördag - Lauantai 16.7.2016

~22.00 Västanfjärds gamla kyrka - Västanfjärden vanha kirkko

15. Konsert i ljusens sken - Kynttiläkonsertti

20 €

J.S. Bach: Fuga in C, BWV 545

(1685–1750)

Thomas Tallis: When shall my sorrowful sighing

(c.1505–1585)

Bravade

György Kurtág: Signs, Games and Messages

(*1926)

XV Doloroso - Garzulyéknak (1992)

XI The Carenza Jig (1989–1997)

XIV In memoriam Blum Tamás (1992)

Hariolf Schlichtig, altviolin - alttoviulu

Antonín Dvořák: Cypríše (Cypresser - Sypressejä), B 152 (1887)

(1841–1904)

IX Du einzig Teure, nur für dich

XI Rings die Natur nun im Schlummer und Träumen

Sonja Korkeala, violin - viulu

Katinka Korkeala, violin - viulu

Hariolf Schlichtig, altviolin - alttoviulu

Samuli Peltonen, cello - sello

W. A. Mozart: Klarinettkvartett III - Klarinettikvartetto III, op. 79

(arrangemang efter - sovitus teoksesta Pianotrio in G, KV 496)

Allegro

Andante sostenuto quasi larghetto

Allegretto non tanto

Tuulia Ylönen, klarinett - klarinetti

Sonja Korkeala, violin - viulu

Hariolf Schlichtig, altviolin - alttoviulu

Samuli Peltonen, cello - sello

Uppskattad längd - Arviontu kesto 45 min

Under början av 1823 konfronterades **Franz Schubert** med vad han snabbt insåg var hans dödsdom. Han hade, i likhet med så många samtidiga, ådragit sig den obotliga könssjukdomen syphilis och var under våren tidvis inlagd på sjukhus för behandling av de för inledningsfasen typiska symptomen. Under de återstående fem åren av sitt liv var han periodvis isolerad och oförmögen till arbete, medan han under andra perioder kunde ge sig hän åt frenetiskt arbete och i rasande takt komponerade många av sina största mästerverk.

Några år tidigare, år 1817, hade han som en av sångerna i opus 7 komponerat *Der Tod und das Mädchen* ("Döden och flickan") till en text av Matthias Claudius. I sången möter en ung flicka döden och slår förskräckt ifrån sig, medan Döden tröstar henne och försäkrar att han är en mild vän.

I mars 1824 återvände Schubert till den här sången och använde den som bas för en stråkkvartett i *d-moll*. Mera specifikt är det andra satsen i kvartetten som länar Dödens tema från den tidigare sången, men samtidigt kan man nog med fog också läsa hela kvartetten som en utvidgning av tematiken i sången. Med de här glasögonen på näsan framstår den dramatiska första satsen som huvudpersonens, flickans eller Schuberts försök att värvja sig från den skrämmande dödens annalkande. Andra satsen – Dödens replik – lugnar och tröstar. Efter ett mera lätsamt, kanske förnekande intermezzo följer avslutningen i form av en vild dödsdans.

*****

Johann Sebastian Bach komponerade möjligens *Preludium och Fuga i C-dur BWV 545* under sina år i Weimar, mellan 1708 och 1717, och omarbeteade verket i flera omgångar, men slutligen i Leipzig till den version som oftast hörs idag. Det är, som i majoriteten av Bachs klaververk, frågan om musik för orgel, men fugan fungerar också fint i transkription för blockflöjter, dessa orgelpipans nära släktingar.

Thomas Tallis var den kanske främsta engelska tonsättaren under mitten av 1500-talet, och en inspiration för efterföljande generationer, från William Byrd och framåt. Tallis är mest känd för sina sakrala vokalverk, men han komponerade också instrumentalmusik, som i många fall är varianter eller förversioner av vokala verk. Det här gäller till exempel *When shall my sorrowful sighing*, eventuellt skriven för ett skådespel, men också bevarad i den berömda klaversamlingen *Mulliner book*.

Den ungerska tonsättaren **György Kurtág** har gjort det kortfattade uttrycket till sitt kännemärke. Många av hans verk tar bara några sekunder att framföra, medan andra,

Alku vuodesta 1823 **Franz Schubertia** kohtasi epäonni, jonka hän pian tiesi koituvan kuolemantuomiokseen: hän oli monen aikalaisensa tapaan sairastunut parantumatomaan sukupuolitautiin, kuppaan. Kevään mittaan hän joutui viettämään joitakin aikojen sairaalassa, jossa taudin alkuvaiheen typillisiä oireita hoidettiin. Elämänsä viitenä viimeisenä vuotena hän oli ajoittain eristyksissä ja työkyyytöön, ja toisinaan hän taas pystyi omistautumaan kiihkeälle työntelelle, jonka tuloksena hän sävelsi useita suurimpia mestariteoksiaan.

Jotakin vuosia aiemmin, vuonna 1817, Schubert oli säveltänyt laulun *Der Tod und das Mädchen* (Tytö ja kuolema) osana opusta 7. Teksti on Matthias Claudiusen, ja laulussa nuori tyttö kohtaa kuoleman, kauhistuu ja torjuu sen olemassaolon. Kuolema kuitenkin lohduttaa tyttöä ja vakuuttaa tälle olevansa lempää ystävä.

Maaliskuussa 1824 Schubert palasi kyseiseen lauluun ja käytti sitä lähtökohtana *d-molljousikvartetolleen*. Tarkemmin ottaen hän lainasi laulusta kuoleman teemaa juuri kvarteton toisessa osassa, mutta samaan aikaan koko teos voidaan nähdä laajennettuna versiona laulun aiheesta. Tästä näkökulmasta katsottuna kvarteton ensimmäinen, dramaattinen osa näyttäätyy päähenkilön – tytön tai kenties Schubertin – yrityksenä puolustautua pelottavalta, lähestyvältä kuolemalta. Toinen osa on kuoleman rauhoittava ja lohuttava puheenvuoro. Kepeämpää, ehkäpä kaiken kiertävää intermezzoa seuraa päätösosa, josta tulee villi kuolemantanssi.

*****

Preludi ja Fuuga C-duuri syntivät luultavasti **Johann Sebastian Bachin** Weimarin vuosina 1708–1717. Hän hioi teosta useaan otteeseen, mutta Leipzigissa Preludi ja Fuuga saivat lopulta sen muodon, jossa ne nykypäivänä kuullaan. Kuten useimmat Bachin klaveeriteoksista, on tämäkin teos sävelletty uruille. Fuuga soi kuitenkin upeasti myös sovituksena nokkahuilulle, jotka ovat urkupilleille läheistä sukua.

Thomas Tallis lienee ollut 1500-luvun puolivälin Englannin merkittävin säveltäjä, ja hän innoitti tulevia sukupolvia aina William Byrdistä alkaen. Tallis tunnetaan parhaiten hengellisestä laulumuusikistaan, mutta hän sävelsi myös soitinmuusikkia, joka kooostui pitkälti laulujen variaatioista tai esiversioista. Esimerkkinä konsertissa kuullaan *When shall my sorrowful sighing*, joka on mahdollisesti sävelletty näytelmämusiikksi. Se on kuitenkin myös säilynyt kuuluisassa klaveerikokoelmanmassa *Mulliner book*.

Lyhyestä ja ytimekkäästä ilmaisusta on tullut unkarilaisen säveltäjän **György Kurtágin** tavaramerkki. Monet

mera omfattande verk kan sträcka sig över flera minuter. Det här är destilleringens ädla konst, litet som att i den japanska diktkonstens haiku och andra former minimera substansen till det absolut essentiella och slopa allt det överflödiga.

Andra sidan av myntet är att Kurtag tagit för vana att samla dessa korta verk i serier, som alltmedan åren går blir längre och längre. En av dessa serier är *Signs, Games and Messages*, som i nuläget omfattar över 20 små verk, av vilka tre framförs här. Det kan handla om små idéer, som den inledande jigen, eller personliga meddelande, som minnestavlorna över Tamás Blum.

Antonín Dvořáks svit *Cypresser* för stråkkvartett började sitt liv som en sångcykel. När Dvořák i början av 1860-talet hade tagit steget ut i det professionella musiklivet var det under mer än ett decennium i egenskap av violaspelare och lärade, även om komponerandet gradvis tog överhanden i takt med hans växande renommé. År 1865 var han anställd i en teaterorkester i Prag och förälskad i en ung skådespelerska, och elev till honom. I detta inspirerade tillstånd skrev han under två juliveckor 18 sånger till texter ur Gustav Pflegers diktsamling *Cypříše*. Ett par decennier senare, år 1887, återvände Dvořák till sångerna, nu som etablerad och produktiv tonsättare, och gjorde arrangemang för stråkkvartett av 12 av sångerna. Dessa blev så åter liggande och publicerades först år 1921. De ursprungliga sångernas genomromantiska grundstämning lyser klart också i kvartettversionerna.

Under 1700-talet existerade begreppet copyright inte. Marknaden för tryckta noter var ett vilt och öppet territorium att exploatera, och många tonsättare försökte förgäves bibehålla kontrollen över den musik de komponerat. I ett berömt brev citat skriver **Wolfgang Amadeus Mozart** hur han måste skynda sig att göra arrangemang av några arior ur Enleveringen från serialjen – innan någon annan gör det. Det var ett vanligt knep hos förläggare att försöka maximera försäljningsvärdet i ett tonsättarnamn genom att på eget beväg göra arrangemang av framgångsrika verk.

Ett exempel på detta är de tre arrangemang för klarinettkvartett av två av Mozarts pianosonater och en piano-trio, som publicerades som op. 79 av Johann André år 1799. André hade tidigare köpt en stor del av Mozarts efterlämnade noter av hans änka Konstanze, vilket innebar ett stort lyft för firman. Det är inte klarlagt vem som gjort arrangemangen av de tre verken.

hären teoksiistaan kestävät vain muutaman sekunnin, kun taas mittavammat teokset venyvät usean minuutin pituisiksi. Niissä kiteyytätiivistämisen jalo taito, jota voidaan verrata muun muassa japanilaiseen haikurouteen: käytettävässä oleva aines minimoidaan vain kaikkein välttämättömimpään, ja kaikki muu hylätään heti alkuunsa.

Kolikon käänöpuoli ovat vuosi vuodelta aina pidemmaksi venyvät sarjet, joihin Kurtag on kerännyt lyhyet teoksensa. Yksi näistä sarjoista on *Signs, Games and Messages*. Se sisältää tällä hetkellä yli 20 pientä teosta, joista konsertissa kuullaan kolme. Teoksessa voi kuulla yhtäältä gigue-tanssin kaltaisia pieniä ideoita ja toisaalta Tamás Blumin muistoteoksen kaltaisia, henkilökohtaisia viestejä.

Antonín Dvořákin jousikvartetille säveltämä sarja *Sypressejä* sai alkunsa laulusarjana. 1860-luvun alussa Dvořák oli vasta astunut musiikkilaiseen ammattielämään. Ensimmäisen kymmenen vuoden ajan hän toimi enemmänkin alttoviulistin ja opettajan roolissa, mutta hänen maineensa kiireissä alkoi säveltäminen hiljalleen voittaa yhä enemmän tilaa. Vuonna 1865 Dvořák työskenteli prahalaisen teatterin orkesterissa ja rakastui nuoren näyttelijätäreen, joka oli myös hänen oppilaansa. Nuoren rakkauden inspiroimana hän sävelsi vain muutamassa viikossa 18 laulua Gustav Pflegerin runokokoelman *Cypříše*. Kun Dvořák muutaman vuosikymmenen kuluttua palasi samaisten laulujen äreen, oli hän jo tunnustettu ja tuottelias säveltäjä. Vuonna 1887 hän teki 12 laulusta sovitukset jousikvartetille, mutta myös nämä versiot jäivät pöytälaatikkoon, ja ne julkaistiin vasta vuonna 1921. Jousikvartettiversioista huokuu alkuperäisten laulujen syvä, romanttinen tunnelma.

1700-luvulla ei ollut vielä puhettakaan tekijänoikeuksista. Painettujen nuottien markkinat olivat kuin villiä läntää, jossa riistäminen oli enemmänkin sääntö kuin poikkeus. Monet säveltäjät yrityivät turhaan pitää kiinni musiikistaan. Kuuluisassa kirjeessään **Wolfgang Amadeus Mozart** kertoo, kuinka hänen täytyisi kiireesti sovittaa joitakin aarioita oopperastaan Ryöstö Serialjista ennen kuin joku muu ehtisi ensin. Kustantajat tekivät kaikkensa maksimoidakseen suositun säveltäjän myyntiarvon, ja tavallinen keino oli tehdä menestyvistä teoksista sovituksia omin neuvoin.

Tästä esimerkkinä ovat Mozartin kahden pianosonaatin sekä yhden pianotrioton sovitukset klarinettikvartetille. Pianotrioton julkaisi vuonna 1799 opusnumerolla 79 kustantaja Johann André. Hän oli aikaisemmin ostanut useimmat Mozartin jälkeensä jättämät nuotit Konstanzeleskeltä, mikä sai firman suureen nousuun. Näiden kolmen teoksen sovittaja on jäänyt tuntemattomaksi.

Söndag - Sunnuntai 17.7.2016
16.00 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

16. Grande Finale

30 € / 25 €

Finländska barockorkestern - Suomalainen barokkiorkesteri
Irma Niskanen, konsertmästare - konserttimestari

Johann David Heinichen: Concerto à 8 C-dur - C-duuri, S.211

(1683–1729)

Allegro
Pastorell
Adagio
Allegro assai

Johann Friedrich Fasch: Symfoni g-moll - Sinfonia g-molli, FaWV M:g1

(1688–1758)

Allegro
Andante
Alla breve
Allegro

Johann Sebastian Bach: Brandenburgerkonsert nr 5 D-dur

(1685–1750)

Brandenburgilainen konsertto nro 5 D-duuri, BWV 1050 (1720–21)

Allegro
Affettuoso
Allegro

Paulina Fred, traverso
Irma Niskanen, violin - viulu
Petteri Pitko, cembalo

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

Sebastian Fagerlund: Windways, uruppförande - kantaesitys

(*1972)

Bravade

Johann Sebastian Bach: Ich habe genug, Kantat för sopran, flöjt och continuo

(1685–1750) Kantaatti sopraanolle, huilulle ja continuolle, BWV 82a (1727/c.1731)

Aria: Ich habe genug
Resitatiivi: Ich habe genug
Aria: Schlummert ein, ihr matten Augen
Resitatiivi: Mein Gott! Wenn kommt das schöne: Nun!
Aria: Ich freue mich auf meinen Tod

Mia Huhta, sopran - sopraano
Pauliina Fred, traverso

Finländska barockorkestern - Suomalainen barokkiorkesteri
I violin - viulu: Irma Niskanen, Anne Pekkala, Hanna Pesonen
II violin - viulu: Anthony Marini, Anna Rainio, Dora Asterstad
Altviolin - Altoviulu: Tuula Riiisalo
Cello - Sello: Lea Pekkala
Kontrabas - Kontrabasso: Petri Ainali
Cembalo: Petteri Pitko

Det vanligaste sammanhanget där man i dag stöter på namnet **Johann David Heinichen** är studier i generalbas. Han skrev nämligen en mycket inflytelserik handbok, *Der General Bass in der Composition*, som publicerades år 1728. Vid det laget hade han redan längre verkat som kapellmästare vid det kulturellt rika hovet i Dresden, en post han tog emot år 1717 efter att ha spenderat flera år i Italien. Även om Heinichen fram till helt nyligen varit i det närmaste helt bortglömd så uppfattades han av sin samtid som en central och viktig tonsättare. Teoretikern Johann Mattheson talade om de tre stora H:na i den tyska musiken: Händel, Heinichen och Hasse.

Heinichens instrumentalmusik, som till övervägande del komponerades för bruk i Dresden, röjer tydliga influenser från hans italienska år, men också en strävan att balansera dessa med inslag från den franska och den nordtyska stilens. Heinichen hade också en förkärlek för att experimentera med udda klinger och instrumenteringar, ibland i helt beskrivande syfte. Ett exempel på detta hör vi i andra satsen i den i övrigt italienskt klingande *Konserten i C-dur*. Titeln *Pastorell* antyder ju ett lantligt tema och det förverkligar Heinichen genom en liggande bordun under en rustikt färgad unison melodi vilket leder tankarna till en säckpipa eller vevlira.

Johann Heinrich Fasch var en samtid till Johann Sebastian Bach, som efter studier i Leipzig och några kortare positioner blev utsedd till kapellmästare i det relativt prestigebydda hovet i Anhalt-Zerbst och stannade där under återstoden av sitt liv. Vid hovet var han primärt engagerad i sakral musik, men han komponerade också en stor mängd världsliga verk, från triosonater via concerti grossi till symfonier och tre operor. Eftersom inget av hans musik blev publicerat i tryck har mycket gått förlorat, framför allt en stor del av den vokala musiken, men det som finns kvar vittnar om en innovativ och kapabel tonsättare som nogsnart följde med sin tid. Sålunda hör vi också i *Symfonin i g-moll* klara intryck från den galanta stilen med dess starkt melodiska fokus, men också den lärda kontrapunkten exempelvis i tredje satsens fuga.

Historien bakom **Johann Sebastian Bachs** sex s.k. Brandenburgkonserter röjer en kanske något överambitiös karaktär hos tonsättaren, åtminstone under de fem år då han var kapellmästare vid hovet i Köthen. Under ett besök i Berlin för att förhandla om en ny cembalo för hovet, hade Bach fått tillfälle att spela för markgreve Christian Ludwig av Brandenburg. Denne uppskattade vad han hörde och bad Bach att sända honom några verk. Väl hemma i Köthen tog Bach drygt två år på sig och komponerade sex briljanta och innovativa konserter som till fullo utnyttjade det egena

Nykypäivänä nimeen **Johann David Heinichen** törmää todennäköisimmin kenraalibassoa opiskellessa, sillä Heinichen kirjoitti aiheesta hyvin vaikutusvaltaisen käsikirjan. Teos julkaistiin vuonna 1728, ja siihen mennessä Heinichen oli jo kauan toiminut kapellimestarina Dresdenin kulttuurillisesti valvoutuneessa hovissa. Viran hän oli saanut vuonna 1717 asuttuaan sitä ennen useita vuosia Italiassa. Heinichenin nimi on aivan viime aikojen lukuun ottamatta ollut pitkään täysin unohtuksissa, vaikka häntä elinaikanaan pidettiin keskeisenä ja tärkeänä säveltäjänä. Teoreetikko Johann Mattheson puhuikin saksalaisen musiikin kolmesta suuresta H:sta: Händel, Heinichen ja Hasse.

Heinichen sävelsi suurimman osan soitinmusiikistaan Dresdenin hovin tarpeisiin. Italian vuosien vaikutteet ovat ilmiselvät, joskin musiikkissa kuuluu yhtäläillä pyrkimys tasapainottaa niitä ranskaisella ja pohjoissaksalaisella tyyllillä. Heinichen kokeili miehellään myös harvinaislaatuisia sointeja ja soittinkokoopanoja, joita hän ajoittain käytti jäljitelläkseen tietyjä sävjyjä, kuten säckipillin ääntä. *C-duurikonsert* toinen osa on tästä hyvä esimerkki. Konsertto on multa osin hyvin italiainen kuuloinen, mutta jo toisen osan nimi *Pastorell* viittaa talonpoikaiseen teemaan. Tämän Heinichen toteuttaa paikallaan lepäävällä bordunalla, jonka päällä soi rustiikki unisono-melodia. Kuulijan mieleen tulee väistämättä säckipilli tai kampiliira.

Johann Heinrich Fasch, Johann Sebastian Bachin aikalaisten, kutsuttiin Leipzigin opintojen ja joidenkkin lyhyempien pestien jälkeen kapellimestariksi Anhalt-Zerbstin arvostettuun hoviin, jossa hän viihtyi koko loppuelämänsä. Hovissa hän omistautui pääasiassa hengelliselle musiikille, mutta sävelsi myös suuren määrän maallisia teoksia: triosonaatteja, concerto grossoja, sinfonioita ja kolme oopperaa. Hänen musiikkiaan ei koskaan julkaistu painettuna, minkä vuoksi valtaosa hänen tuotannostaan, erityisesti laulumusiikista, on joutunut kadoksiin. Jäljelle jäneissä teoksissa näkyy kuitenkin innovatiivisen, osaavan ja huolellisesti aikaansa seuraavan säveltäjän kädenjälki. Siksi myös *g-moll-sinfoniassa* kuuluu selkeitä vaikutteita galantista tyylistä ja sen vahvan melodisesta otteesta. Kolmannen osan fuugassa esiin pääsee myös ajan mestarisäveltäjille tyypillinen taidonnäyte-kontrapunktin käyttö.

Johann Sebastian Bachin Brandenburgilaisten konsertertojen syntytarina luo kuvan säveltäjästä, jonka kunnianhimo tuntuu ajoittain menneen jopa liiallisuuksiin: Bach työskenteli kapellimestarina Köthenin hovissa ja oli vierailulla Berliinissä hankkimassa hoviin utta cembaloa, kun hän sai tilaisuuden soittaa markiisi Christian Ludwig von Brandenburgille. Tämä arvosti kuulemaansa siinä määrin, että pyysi Bachia lähettilämään

hovets rika instrumentmöjligheter. Manuskriptet daterades den 24 mars 1721 och sändes till beställaren. Vid hovet i Brandenburg fanns dock inte alls lika stor musikalisk kapacitet och noterna blev liggande oanvänta. Bach fick aldrig ens ett tack för sin insats, för att inte tala om arvode.

Brandenburgkonsert nr 5 är notabel framför allt för att den lyfter fram cembalon från sin ordinära och undanskymda position i continuot till att bli en jämbördig partner till de andra soloinstrumenten flöjt och violin. För cembalons del kulminerar det i en bländande virtuos solokadens i första satsen.

Sebastian Fagerlund växte upp i Pargas och studerade violin vid konservatoriet i Åbo före vägarna ledde vidare till Utrecht och sedan kompositionsstudier vid Sibelius-Akademien. Under det dryga decennium som gått sedan han utexaminerades, har Fagerlund gjort en brillant karriär och räknas nu som en av de främsta finska tonsättare som etablerat sig efter millennieskiftet. Han har komponerat beställningsverk för flera internationella topporkestrar och -ensembler och är under säsongen 2016–17 "Composer in residence" för Concertgebouw-orkestern i Amsterdam.

Fagerlund beskriver *Windways* som "ett virtuost och rytmiskt stycke musik som återspeglar Bravade-kvartettens fördomsfria förhållande till olika musikaliska uttryck och estetiker. Sättet Bravade-kvartetten förynat och sprängt ramarna för vad som kan göras inom den gamla instrumentuppsättningen har också påverkat mig i mitt komponerande."

Den innerliga kantaten *Ich habe genug* (ibland: *genung*) komponerades för Kyndelsmässodagen 1727. **Bach** har som utgångspunkt för sitt verk tagit den för dagen aktuella berättelsen om hur Maria när hon gick till templet med den nyfödde Jesus för hans rening mötte den fromme åldringen Simeon. Denne hade av Gud blivit lovad att han innan han dör skulle få se Messias. Simeon tog Jesus i sin famn och sade sedan "Herre, nu låter du din tjänare gå i frid". Den här berättelsen och Bachs sätt att behandla den i sin musik illustrerar den för tiden förhåskande synen på döden som en befrielse, ett ljutt och välkomnat insomnande från världens alla plågor och prövningar. Därför är det inte med tragik utan med en stilla och tillförsiktsfull melankoli som kantatsångaren får sjunga sin vagg sång "slumra in, ni trötta ögon, slut er mjukt och saligt".

perässään joitakin teoksia. Kotona Köthenissä Bach käytti reilut kaksi vuotta säveltäkseen kuusi loistavaa ja innovatiivista konserttoa, joissa hän hyödynsi koko oman hovinsa soitintarjonnan. Käsikirjoitus päivättiin 24. maaliskuuta 1721 ja postitettiin heti tilaajalleen. Brandenburgin hovilla ei kuitenkaan ollut käytettävissään läheskään yhtä suurta musiikkilista kapasiteettia, joten nuotit jäivät vaille virkaa. Bach ei koskaan saanut kiitosta palkkiota tästä valtavasta työpanoksesta.

Viidennenä Brandenburgilaisessa konsertossa huomatavaa on ennen kaikkea, että se nostaa cembalon sen tavanomaisesta, säestävästä continuon roolista tasa-vertaiseksi osapuoleksi huilun ja viulun rinnalle. Cembalon osalta tämä uusi piirre tiivistyy ensimmäisen osan häikäisevässä, virtuoottisessa soolokadenssissa.

Paraisilta kotoisin oleva **Sebastian Fagerlund** opiskeli viulunsoitto Turun konservatoriossa, josta matka jatkui Utrechtin ja sieltä Sibelius-Akemiaan sävellysopintoihin. Valmistumisensa jälkeisen reilun vuosikymmenen aikana hän on onnistunut rakentamaan loistavan uran ja kuuluu nyt 2000-luvun eturivin suomalais-säveltäjiin. Fagerlund on säveltänyt tilausteoksia usealle kansainvälistelle huippuorkesterille ja -yhtyeelle, ja kaudella 2016–17 hän on Amsterdamin Concertgebouw-orkesterin "Composer in residence".

Fagerlund kuvaillee *Windways*-teostaan "virtuoottisena ja rytmisenä kappaleena, joka heijastaa Bravade-kvartetin ennakkoluulotonta suhtautumista erilaisiin musiikkiliin ilmaisutapoihin ja estetiikkoihin. Sävellystyöni on saanut vaikuttelia Bravade-kvartetin tavasta uudistaa ja rikkoaa niitä rajoja, joiden sisällä tämän vanhan, perinteisen soitinkokoonpanon kanssa on lupa toimia."

Bach sävelsi hartaan kantaatin *Ich habe genug* (joskus myös: *genung*) kynttilänpäiväksi 1727. Teoksen lähtökohtana on kynttilänpäivään liittyvä kertomus Marian ja vanhan Simeonin kohtaamisesta temppelissä, jonne Maria oli tuonut vastasyntyneen Jeesuksen puhdistetavaksi. Jumala oli luvannut Simeonille, että tämä ennen kuolemaansa saisi nähdä Messiaan. Simeon otti Jeesuksen sylinsä ja lausui: "Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähtää." Kyseinen kertomus sekä Bachin tapa käsittellä sitä musiikkissaan kuvaavat ajalle ominaista tapaa nähdä kuolema vapauttajana – suloisena ja tervetulleena tuudittajana, joka vie kauas maallisesta piinasta ja koettelemuksesta. Kantaattilaulaja saakin siksi laulaa kehtolaulunsa traagisen sävyn sijaan hiljaisen ja luottavaisen melankolian vallassa: "uinukaa, väsynneet silmät, vaipukaa kiinni lempeinä ja autuaina".

Artisterna - Taiteilijat

Katinka Korkeala

Katinka Korkeala, violin

Katinka Korkeala studerade violinspel vid Sibelius-Akademien för Ari Angervo, Tuomas Haapanen och Igor Bezrodnjij. Utomlands har hon haft tillfälle att studera för många betydande konstnärer som Ana Chumachenko, Yehudi Menuhin och Anne-Sophie Mutter. År 1999 blev hon magister i musik vid Sibelius-Akademien och höll en framgångsrik debutkonsert i Helsingfors. Korkeala har konserterat mycket både som solist och kammarmusiker i Finland och utomlands. Tillsammans med sin tvillingsyster Sonja Korkeala vann hon första pris i Concertino Praga-tävlingen 1984.

Korkeala har verkat som förstaviolinist vid Tapiola Sinfonietta 1992–1994 och som konsertmästare vid Kouvola stadsorkester år 1995. Under åren 1999–2003 verkade hon som lektor i violinspel vid Tammerfors konservatorium. Därefter blev Korkeala fri konstnär och har, förutom konserterandet, undervisat vid bl.a. Helsingfors Yrkeshögskola. År 1999 grundade Katinka Korkeala tillsammans med pianisten Martti Rautio Kimito Musikdagar (fr.o.m. 2009 Kimitoöns Musikfestspel), vars konstnärliga ledare de var i nio år. Från hösten 2007 har Katinka Korkeala fortsatt som konstnärlig ledare tillsammans med sin tvillingsyster Sonja Korkeala.

Katinka Korkeala, viulu

Katinka Korkeala opiskeli viulunsoittoa Sibelius-Akatemissa Ari Angervon, Tuomas Haapason ja Igor Bezrodniin johdolla. Ulkomaila hänellä on ollut tilaisuuksia opiskella monien merkittävien taiteilijoiden, kuten Ana Chumachenkon, Yehudi Menuhiniin ja Anne-Sophie Mutterin johdolla. Vuonna 1999 hän valmistui musiikin maisteriksi Sibelius-Akemiasta ja piti menestyksekkäään ensikonserttinsa Helsingissä. Korkeala on konsertoinut laajasti solistina ja kamariimuusikkona sekä Suomessa

että ulkomailta. Hän voitti yhdessä kaksoissisarensa Sonja Korkealan kanssa ensimmäisen palkinnon Concertino Praga-kilpailussa 1984.

Korkeala on toiminut Tapiola Sinfoniettan ensivilistina 1992–1994 ja Kouvolan kaupunginorkesterin konsertimestarina 1995. Vuosina 1999–2003 hän toimi viulunsoiton lehtorina Tampereen konservatoriossa. Tämän jälkeen Korkeala heittiätyi vapaaksi taiteilijaksi ja on konsertoimisen lisäksi opettanut viulunsoittoa mm. Helsingin Ammattikorkeakoulussa. Vuonna 1999 Katinka Korkeala perusti yhdessä pianisti Martti Raution kanssa Kemiön Musiikkijuhlat (2009 lähtien Kemiönsaaren Musiikkijuhlat), joiden taiteellisina johtajina he toimivat yhdeksän vuoden ajan. Syksystä 2007 alkaen Katinka Korkeala on jatkanut taiteellisen johtajan tehtäviä yhdessä kaksoissisarensa Sonja Korkealan kanssa.

Sonja Korkeala

Sonja Korkeala, violin

Sonja Korkeala inleddes sitt violinspel vid Esbo Musiikinstitut och fortsatte studierna vid Sibelius-Akademien under ledning av Ari Angervo och professor Tuomas Haapanen. Under åren 1986–1987 var hon professor Maria Vermes elev vid Liszt-akademien i Budapest. Från år 1987 studerade hon i prof. Ana Chumachenkos klass vid Musikhögskolan i München. Hon avslutade sina studier 1995 med diplom i mästarklassen.

Hon har bl.a. vunnit första pris i Concertino Praga-tävlingens duo-serie 1984 tillsammans med sin syster Katinka Korkeala och första pris i Konzertgesellschaft München 1991. Sonja Korkeala har konserterat både som solist och kammarmusiker i de flesta europeiska länder. Hon har sedan år 1994 fungerat som prof. Ana Chumachenkos assistent och sedan år 2011 som

professor i violin vid Musikhögskolan i München. Hon är Rodin-stråkkvartettens förstaviolinist från och med år 1993. Kvartetten har gjort inspelningar för skivbolaget Amati och har haft en egen konsertserie i München sedan år 1997. Från och med hösten 2007 verkar Sonja Korkeala som konstnärlig ledare vid Kimito Musikdagar (fr.o.m. 2009 Kimitoöns Musikfestspel) tillsammans med sin tvillingssyster Katinka Korkeala.

Sonja Korkeala, viulu

Sonja Korkeala aloitti viulunsoiton Espoon musiikkioopistossa ja jatkoi opintojaan Sibelius-Akademissa Ari Angervon ja professori Tuomas Haapasen johdolla. Vuosina 1986–1987 hän oli professori Maria Vermesin oppilaana Budapestin Liszt-akademissa, ja vuodesta 1987 hän opiskeli professori Ana Chumachenkon luokalla Münchenin Musiikkikorkeakoulussa päättäen opintansa 1995 mestariluokan diplomiilla.

Sonja Korkeala on voittanut mm. ensimmäisen palkinnon vuoden 1984 Concertino Praga -kilpailun duo-sarjassa yhdessä sisarensa Katinka Korkealan kanssa ja samoin ensimmäisen palkinnon Konzertgesellschaft Münchenin kilpailussa 1991. Hän on konsertoinut solistina sekä kamarimuusikkona useimmissa Euroopan maissa. Korkeala on toiminut vuodesta 1994 professori Ana Chumachenkon assistenttinä ja vuodesta 2011 viulunsoiton professorina Münchenin Musiikkikorkeakoulussa. Vuodesta 1993 hän on ollut ensiulisti Rodin-jousikvartetissa, joka on levyttänyt levymerkille Amati. Vuodesta 1997 kvartetilla on ollut oma konserttisarja Münchenissä. Sonja Korkeala on toiminut syksystä 2007 alkaen Kemiön Musiikkijuhlien (2009 lähtien Kemiönsaaren Musiikkijuhlat) taitteellisena johtajana yhdessä kaksoissisarensa Katinka Korkealan kanssa.

Hariolf Schlichtig

Hariolf Schlichtig, altviolin

Altviolinisten Hariolf Schlichtig, född 1950, är känd som kammarmusiker, solist och lärare. Han studerade under ledning av Max Rostal och Sandor Vegh. Schlichtig var i 19

år medlem i Cherubini-kvartetten som vann flera internationella tävlingar, framträde på berömda konsertarenor och festivaler samt gjorde inspelningar med stor framgång.

Som solist har Schlichtig framträtt bl.a. i Tyskland, Belgien, Schweiz, Italien och USA. Under sitt långa samarbete med Münchener Kammerorchester har han gjort inspelningar på central altviolinrepertoar och uruppfört nya verk. För sina skivinspelningar har han belönats med priserna Deutscher Schallplattenpreis, Echo Klassik, Diapason d'Or och Choc de la Musique.

Schlichtig spelar regelbundet kammarmusik med bl.a. Tabea Zimmermann, Andras Schiff, Heinz Holliger, Alban Berg-kvartetten och Leonidas Kavakos. Han är även gästande artist vid flera festivaler såsom Edinburgh International Festival, Schubertiade i Schwarzenberg, Ittigen Whitsun concerts och Kunstfest Weimar. Från och med 1987 har Hariolf Schlichtig fungerat som professor vid musikhögskolan i München och som lärare för internationella mästarklasser. Många av hans elever har vunnit tävlingar och är verksamma som betydande internationella musiker.

Som ivrig förespråkare för nutida tonsättare har Schlichtig uppfört otaliga nya verk. Från och med 2001 har han utvecklat sin egen musik tillsammans med skulptören och musikern Paul Fuchs.

Hariolf Schlichtig, alttoviulu

Vuonna 1950 syntynyt alttoviulisti Hariolf Schlichtig on tunnettu niin kamarimuusikkona, solistina kuin opettajana. Hän opiskeli Max Rostalin ja Sandor Veghin johdolla ja soitti 19 vuotta Cherubini-kvartetissa, joka voitti useita kansainvälistä kilpailuja, esiintyi maineikkaille konserttiareenoilla ja festivaaleilla ympäri maailmaa sekä teki paljon kiitosta saaneita levytyksiä.

Solistina Schlichtig on esiintynyt mm. Saksassa, Belgiassa, Sveitsissä, Italiassa ja Yhdysvalloissa. Pitkäaikaisessa yhteistyössä Münchenin kamariokesterin kanssa hän on levyttänyt keskeistä alttoviuluohjelmistoaa sekä kantaesittänyt uusia teoksia. Levytyksistään hän on saanut tunnustusta mm. palkinnoilla Deutscher Schallplattenpreis, Echo Klassik, Diapason d'Or ja Choc de la Musique.

Schlichtig toimii säännöllisesti myös kamarimuusikkona mm. Tabea Zimmermannin, Andras Schiffin, Heinz Holligerin, Alban Berg-kvartetin ja Leonidas Kavakoksen kanssa ja vierailee useilla festivaaleilla, joista esimerkkinä Schubertiade Schwarzenberg, Ittigen Whitsun concerts, Kunstfest Weimar ja Edinburgh International Festival. Vuodesta 1987 lähtien Hariolf Schlichtig on toiminut

professorina Münchenin musiikkikorkeakoulussa ja opettaa lisäksi kansainvälisillä mestariluokilla. Hänen oppilaisiinsa lukeutuu useita kilpailuvoittajia ja kansainvälisesti merkittäviä muusikoita.

Nykysäveltäjien innokkaana puolestapuhujana Schlichtig on esittänyt paljon uusia teoksia. Vuodesta 2001 hän on kehittänyt omaa musiikkiaan yhdessä kuvanveistäjää-muusikko Paul Fuchsin kanssa.

Samuli Peltonen

Samuli Peltonen, cello

Samuli Peltonen tog första pris i den nationella cellotävlingen i Åbo år 2006, och år 2007 kom han på fjärde plats i den internationella Paulo-cellotävlingen. År 2008 vann han den internationella Krzysztof Penderecki-cellotävlingen i Polen och belönades även med ett specialpris för bästa framförandet av Pendereckis konsert.

Peltonen har uppträtt som solist med flera finländska orkestrar, bland annat Helsingfors stadsorkester, Åbo filharmoniska orkester, Tapiola sinfonietta, Sigyn sinfonietta samt Seinäjoki och Vasa stadsorkestrar. Han har även framträtt som solist vid bland annat Östersjöfestivalen i Stockholm samt Bronislaw Huberman-festivalen i Czestochowa i Polen. Som kammarmusiker har Peltonen uppträtt i olika sammansättningar i bland annat USA, Spanien, Island, Tyskland, Danmark och Estland. Åren 2006–2016 var Peltonen cellist i Helsingfors stadsorkester, och från och med år 2016 är han solo-cellist i Finlands Nationalopera. År 2015 var han även anställd som solo-cellist i Det Kongelige Kapel, den kungliga orkestern i Danmark. Samuli Peltonens instrument är en Josef Hill-cello från år 1751.

Samuli Peltonen, sello

Samuli Peltonen saavutti ensimmäisen palkinnon vuoden 2006 Turun kansallisessa sellokilpailussa, ja vuonna 2007 hän ylsi kansainvälisessä Paulon sellokilpailussa neljänneksi sijalle. Vuonna 2008 Peltonen voitti Puolan Czestochowassa kansainväisen Krzysztof Penderecki -sellokilpailun, jossa hänet palkittiin myös erityis-

palkinnolla parhaasta Pendereckin konsertton esityksestä.

Peltonen on esiintynyt usean suomalaisen orkesterin, muun muassa Helsingin kaupunginorkesterin, Turun filharmonisen orkesterin, Tapiola Sinfoniettan, Sigyn sinfoniettan sekä Seinäjoen ja Vaasan kaupunginorkesterien solistina. Hän on esiintynyt solistina myös muun muassa Tukholman Itämeri-festivaalilla ja Bronislaw Huberman Festivalissa Puolan Czestochowassa. Kamarimuusikkona Peltonen on esiintynyt eri kokoonpanoissa muun muassa Yhdysvalloissa, Espanjassa, Islannissa, Saksassa, Tanskassa ja Virossa. Vuosina 2006–2016 Peltonen työskenteli sellistinä Helsingin kaupunginorkesterissa, ja vuodesta 2016 hän on ollut Suomen Kansallisoopperan sooloselisti. Vuonna 2015 hän toimi sooloselistinä myös Tanskan kuninkaallisessa orkesterissa Det Kongelige Kapel. Samuli Peltosen soitin on Josef Hill -cello vuodelta 1751.

Petteri Pitko

Petteri Pitko, cembalo

Cembalisten Petteri Pitko konserterar aktivt i Finland och spelar även i Finska barockorkestern (FiBO). Hans mångsidiga repertoar omfattar allt från tidig barock till allra nyaste musik. Vid sidan om sin konsertverksamhet fungerar han som lektor för tidig musik vid Yrkeshögskolan Novia i Jakobstad.

Petteri Pitko har uppträtt som solist med Tapiola Sinfonietta, Mellersta Österbottens Kammarorkester och Finländska barockorkestern samt som kammarmusiker på Kuhmo Kammarmusik, Musikfestspelen Korsholm, Kaustby kammarmusikvecka samt Kimitööns, Uleåsalo och Vanda musikfestspel. Han har konserterat i många europeiska länder, Kanarieöarna, Kina och Syd-Korea (kammarmusikserien av Berliner filharmoniker och Deutsches Symphonie Orchester Berlin samt Ultraschall Festival Berlin, Musica Festival Strasbourg, Festival de Musique de Besançon, Tongyeong International Music Festival).

Som orkestermusiker har Pitko samarbetat med Berliner filharmoniker, Akademie für Alte Musik Berlin, Zürich kammarorkester, Radions Symfoniorkester, Mellersta Österbottens Kammarorkester, Tampere Filharmonia, Stavanger symfoniorkester och kammarorkestern Ensemble Resonanz från Hamburg.

Petteri Pitko studerade cembalospel vid Sibelius-Akademien samt vid Universität der Künste Berlin under Mitzi Meyersons ledning. Han har kompletterat sina studier i Paris som elev till Huguette Dreyfus samt deltagit i mästarkurser för Ton Koopman och Christine Schornsheim.

Petteri Pitko, cembalo

Cembalisti Petteri Pitko konsertoi aktiivisesti Suomessa ja ulkomailta sekä soittaa Suomalaisessa barokkiorkesterissa (FiBO). Hänen monipuolinen ohjelmistonsa ulottuu varhaisbarokista aina uusimman musiikin kantaesityksiin. Konsertitoiminnan ohella hän toimii vanhan musiikin lehtorina NOVIA-ammattikorkeakoulussa Pietarsaarella.

Petteri Pitko on esiintynyt Tapiola Sinfoniettan, Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin ja Suomalaisen barokkiorkesterin solistina sekä kamarimuusikkona mm. Korsholman, Kemiönsaaren, Oulunsalon ja Vantaan musiikkijuhilla sekä Kuhmon kamarimusikissa. Hän on konsertoinut useimmissa Euroopan maissa, Kanariansaarella, Kiinassa ja Etelä-Koreassa (Berliinin filharmonikkojen ja Berliinin saksalaisen sinfoniaorkesterin kamarimusiikkisarjat, Ultraschall Festival Berlin, Musica Festival Strasbourg, Festival de Musique de Besançon, Tongyeong International Music Festival).

Orkesterimuusikkona hän on työskennellyt Berliinin filharmonikkojen, Akademie für Alte Musik Berlinin, Zürichin kamariorkesterin, Radion sinfoniaorkesterin, Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin, Tampere Filharmonian, Stavangerin sinfoniaorkesterin ja hamppurilaisen Ensemble Resonanz -kamariorkesterin kanssa mm. Hannu Linnun, Fabio Biondin, Louis Langréen, Peter Rundelin ja Beat Furrerin johdolla.

Petteri Pitko opiskeli cembalonsoittoa Sibelius-Akadiemissa sekä Berliinin Universität der Künstessä opettajanaan Mitzi Meyerson. Opintojaan hän on täydentänyt Huguette Dreyfusin oppilaana Pariisissa sekä Ton Koopmanin ja Christine Schornsheimin mestarikursseilla.

Mia Huhta

Mia Huhta, sopran

Sopranen Mia Huhtas breda repertoar täcker vokalmusikens olika genrer från barockmusik till de nyaste uruppföranden. Hon började sina sångstudier i Mellersta Österbottens konservatorium med Sirkka Haavisto som lärare. Under 1992–93 studerade hon vid Utrecht musikhögskola i Holland under ledning av Udo Reinemann. Efter studierna i Holland återvände hon till Finland och fortsatte sina studier vid Sibelius-Akademien både vid solistiska avdelningen och opera-avdelningen med Marjut Hannula som lärare. Mia Huhta avlade högsta examen i sång våren 2000 med utmärkta vitsord, och har därefter samarbetat med bl.a. David Harper i London. Förutom Sibelius-Akademins debutkonsert och liedkonserterna i hemlandet har Mia Huhta gett recitaler bl.a. i Mexico City, Shanghai, Tallinn, Bologna och London.

Huhta har deltagit i ett flertal sångtävlingar både i Finland och utomlands. Hon har vunnit Vox Unica-sångtävlingens damserie, Pentti Koskimies-liedtävlingen och sångtävlingen i Kangasniemi. Åren 1996 och -99 tilldelades hon ett specialpris i Villmanstrands nationella sångtävling. I Wigmore Hall-tävlingen i London och i Queen Sonja-tävlingen i Norge var hon med i semifinalen.

Mia Huhta är en efterfrågad solist hos de inhemska orkestrarna och hon har samarbetat med flera ledande kapellmästare. Bland de utländska orkestrarna kan nämnas The New Philharmonic Orchestra Hong Kong, Osaka Symphony Orchestra och Carlos Chaves Orchestra i Mexico City.

Huhtas operaroller sträcker sig från barockmusik till nutida kompositörer och hon har medverkat i flera uruppföranden av finländsk vokalmusik, varav de viktigaste har varit Mikko Heiniös kyrko-opera Riddaren och Draken, Pehr Henrik Nordgrens Te Deum, Paavo Heininens Suomalainen laulukirja (Finska sångboken), Lotta Wennäkoskis Ilta hurmaanut (Kvälen, till text av

Aaro Hellaakoski) samt Eero Hämeenniemis Laulun synty (Sångens födelse).

Tillsammans med sin man Teppo Ali-Mattila fungerade Huhta åren 2014–2015 som konstnärlig ledare för Jorois musikdagar.

Mia Huhta, sopraano

Sopraano Mia Huhdalla on laaja-alainen ohjelmisto, joka kattaa vokaalimusiikin eri lajit barokkimusiikista uusimpiin kanta-esityksiin. Lauluoingtona hän aloitti Keski-Pohjanmaan konservatoriossa Kokkolassa Sirkka Haaviston johdolla. Utrechtin musiikkikorkeakoulussa Hollannissa hän opiskeli Udo Reinemannin oppilaana 1992–93, minkä jälkeen opinnot jatkuivat Sibelius-Akatemiaassa sekä oopperakoulutuksessa että solistikolla osastolla Marjut Hannulan johdolla. Laulun A-tutkinnon hän suoritti keväällä 2000 erinomaisin arvosanoin, ja sen jälkeen hän on työskennellyt mm. David Harperin kanssa Lontoossa. Sibelius-Akatemian ensikonsertin ja kotimaan liedkonserttien lisäksi Mia Huhdalla on ollut resitaaleja mm. Mexico Cityssä, Shanghaissa, Tallinnassa, Bolognassa ja Lontoossa.

Lukuisiin suomalaisiin ja ulkomaisiin laulukilpailuihin osallistunut Huhta on voittanut Vox Unica kilpailun naisten sarjan, Kangasniemen Laulukilpailun sekä Pentti Koskimies -liedkilpailun. Lappeenrannan laulukilpailuissa hän sai erikoispalkinnot vuosina 1996 ja -99. Wigmore Hall -laulukilpailussa Lontoossa sekä Queen Sonja -kilpailussa Norjassa hän saavutti semifinalipaikan.

Mia Huhta on kysytty esiintyjä kotimaisten orkesterien solistina. Hän on työskennellyt useiden eturivin kapellimestarien kanssa. Ulkomaisista orkesterivierailuista mainittakoon The New Philharmonic Orchestra Hong Kong, Osaka Symphony Orchestra ja Carlos Chaves Orchestra Mexico City.

Huhdan oopperaroolit ulottuvat barokista nyksäveltäjiin, ja hän on kantaesittänyt useita suomalaisia vokaaliteoksia, joista tärkeimpinä Heiniön kirkko-ooppera Riddaren och Draken, P. H. Nordgrenin Te Deum, Heinisen Suomalainen laulukirja, Wennäkosken Ilta hurmaunut sekä Hämeenniemen Laulun Synty. Mia Huhdan levytyksiä ovat mm. Rautavaaran Auringon talo -ooppera, Aarre Merikannon ooppera Juha, E. Tambergin ooppera Cyrano de Bergerac, Heinioni Riddaren och Draken sekä sopraanosoolot Radion kamarikuoron Rautavaara-levyllä.

Huhta toimi 2014–2015 Joroisten musiikkipäivien taiteellisena johtajana yhdessä viulisti-miehensä Teppo Ali-Mattilan kanssa.

Bengt Forsberg

Bengt Forsberg, piano

Bengt Forsberg är utbildad vid Musikhögskolan i Göteborg med pianodiplom och högre organist- och kantorsexamen. Han fortsatte sina studier i London och Köpenhamn. Forsberg intar en särställning i svensk musikliv, både som solist, kammarmusiker och ackompanjatör. Mest uppmärksammad är samarbetet med Anne Sofie von Otter, cellisten Mats Lidström och violinisten Nils-Erik Sparf, med vilka han också har gjort en hel del inspelningar och spelat in ett stort antal cd-skivor. Många av dessa inspelningar har belönats med prestigefyllda priser.

Forsberg engageras även ofta som solist och har framträtt med såväl samtliga större svenska symfoniorkestrar som med ett flertal utländska. Hans repertoar är osedvanligt bred och han drar inte sällan fram bortglömda verk i rampljuset – ovanliga verk av mindre kända eller udda tonsättare. Han är konstnärlig ledare för kammarmusiken i Allhelgonakyrkan i Stockholm, där många av landets främsta musiker regelbundet framträder.

Bengt Forsberg, piano

Bengt Forsberg suoritti Göteborgs musiikkikorkeakoulussa pianodiplomin sekä urkurin ja kanttorin ylempän tutkinnon, minkä jälkeen opinnot jatkuivat Lontoossa ja Köpenhaminassa. Forsberg on saanut merkittävän aseman ruotsalaisessa musiikkielämässä sekä solistina, kamarimuusikkona että säestäjänä. Erityisen huomionarvoista on ollut yhteistyö Anne Sofie Otterin, sellisti Mats Lindströmin ja viulisti Nils-Erik Sparfin kanssa. Sen tuloksena on syntynyt myös lukuisia äänityksiä ja levytyksiä, jotka ovat saaneet arvostettuja palkintoja.

Forsberg tunnetaan myös aktiivisena solistina: kaikkien Ruotsin suurten sinfoniaorkestereiden lisäksi hän on esiintynyt useiden ulkomaisen orkesterien kanssa. Poikkeuksellisen laajassa ohjelmistossaan hän tuo

päivänvaloon myös monia unohdettuja sävellyksiä – niin tunnettujen säveltäjien vähemmän tunnettu tuotantoa kuin vieraampienkin säveltäjien teoksia. Forsbergin johtamilla Tukholman Allhelgona-kirkon kamarimusiikki-juhlilla esiintyvä säännöllisesti monia Ruotsin eturivin muusikoita.

Tuulia Ylönen

Tuulia Ylönen, klarinett

Tuulia Ylönen har studerat klarinett för Osmo Vänskä, Reijo Koskinen, Kari Kriikku och Charles Neidich samt i London för John McCaw och Michael Collins. Hon avlade sin diplomexamen vid Sibelius-Akademien med utmärkta vitsord år 1995 och gav sin debutkonsert ett år senare. Ylönen har deltagit i mästarkurser för bl.a. Thomas Friedl, György Kurtág och Ralf Gothóni.

Tuulia Ylönen har framträtt som kammarmusiker vid finländska musikfestivaler i Kuhmo, Nådendal, Korsholm, Kimito och Nystad samt i många europeiska länder, t.ex. i Lockenhaus i Österrike. Hon har också aktivt uppfört ny finsk musik, t.ex. som medlem av ensemblen Zagros. Under åren 2003–2005 verkade Ylönen som stämmedare i Sinfonia Lahti, och numera är hon alternerande stämmedare i Finlands Nationaloperas orkester. Vid Sibelius-Akademien undervisar hon i klarinettspel som timlärare.

Tuulia Ylönen, klarinetti

Tuulia Ylönen on opiskellut klarinetinsoittoa Osmo Vänskän, Reijo Koskisen, Kari Kriikun ja Charles Neidichin oppilaana sekä Lontoossa John McCawn ja Michael Collinsin johdolla. Hän suoritti klarinetti-diplominsa Sibelius-Akatemiassa erinomaisin arvosanoin vuonna 1995 ja soitti ensikonserttinsa vuotta myöhemin. Ylönen on osallistunut mm. Thomas Friedlin, György Kurtágin ja Ralf Gothónin mestarikursseille.

Kamarimusiikkona Ylönen on esiintynyt mm. Kuhmon, Naantalin, Korsholman, Kemiön ja Uudenkaupungin musiikkijuhlilla sekä useissa Euroopan maissa, mm. Lockenhausin musiikkijuhlilla Itävallassa. Tuulia Ylönen

on myös esittänyt aktiivisesti uutta suomalaisista musiikkia mm. Zagros-yhteen jäsenenä. Vuosina 2003–2005 Ylönen toimi Sinfonia Lahden klarinetin äänentohtajana. Tällä hetkellä hän toimii vuorottelevana klarinetin äänentohtajana Suomen Kansallisoopperan orkesterissa ja opettaa klarinetinsoittoa Sibelius-Akatemiassa.

Pauliina Fred

Pauliina Fred, flöjt

Pauliina Fred är en tvättakta flöjtist. Hon har specialiserat sig på historiska flöjter och spelar allt från renässans-blockflöjter till romantisk tvärflöjt. Nog har hon även setts med en silverfärgad tvärflöjt, stämningsfullt spelande bossanova. Pauliina älskar Mozarts musik, inspireras av ny musik för periodinstrument och känner sig hemma i den franska barockmusiken.

Pauliina spelar som ordinarie medlem i Helsingfors barockorkester, Finländska barockorkestern (FiBO) och i Oslo Barockorkester. Hon är också medlem i blockflöjtskvartetten Bravade, blåskvintetten Zetes och i folkbarockensemblen SAMA.

Pauliina har konserterat som solist samt som kammar- och orkestermusiker runt om i Finland och Europa, t.o.m i USA och Japan. Hennes spel kan man höra i utgåvor av skivmärkena Naxos, Aeolus och BIS. Pauliina är musikmagister både från Sibelius-Akademien och Konservatoriet i Utrecht. Hon är även lärare i traversospel vid Yrkeshögskolan Metropolia.

Pauliina Fred, huilu

Pauliina Fred on huilisti henkeen ja vereen. Hän on erikoistunut historiallisin huiluihin ja soittaa erilaisia pillejä aina renessanssinokkahuiliista romantiikan ajan poikkipuoliin. Onpa hänet nähty hopeisen poikkipuoliin kimpussakin bossanova tunnelmoimassa. Pauliina rakastaa Mozartin musiikkia, inspiroitu uudesta musiikista vanhoilla soittimilla ja on kotonaan ranskalaisten barokkimusiikin parissa.

Pauliina soittaa vakiutisesti Helsingin Barokkiorkesterissa, Suomalaisessa barokkiorkesterissa ja Oslon Barokkiorkesterissa. Hän on myös Bravade-nokkahuulikvartetin, Zetes-puhallinkvintetin, SAMA-folkbarokkiyhteen ja Bellman-trion jäsen.

Pauliina on konsertoinut solistina sekä kamari- ja orkesterimuusikkona ympäri Suomea ja Eurooppaa, jopa Yhdysvalloissa ja Japanissa asti. Hänen soittoaan voi kuulla Naxos-, Aeolus- ja BIS-levymerkkien julkaisuissa. Pauliina on valmistunut musiikin maisteriksi sekä Sibelius-Akatemiasta että Utrechtin Konservatoriosta. Pauliina opettaa traversonsoittoa Metropolia ammattikorkeakoulussa.

Irma Niskanen

Irma Niskanen, violin och konsertmästare

Irma Niskanen började spela violin som 6-åring i S:t Petersburg och har senare studerat vid Åbo Konstakademi under ledning av Alexander Vinnitski. Hon avlade sina studier i barockviolin vid Sibelius-Akademien med bland annat Kreeta-Maria Kentala och Sirkka-Liisa Kaakinen som lärare.

Niskanen spelar regelbundet i Finländska barockorkestern, New Century Baroque, Sinfonia Amadein, Les Ambassadeurs, Arte dei Suonatori, Wiener Akademie, KORE och Helsingin Barokkiorkesteri. År 2009 och 2010 invaldes Niskanen som medlem i Europeiska Unionens barockorkester. Hon har uppträtt som solist bland annat på Festival d'Ambronay, Festival de musique du Haut-Jura och i konsertserten Soiva Akatemia. Niskanen fungerar ofta som konsertmästare i New Century Baroque, Ensemble Nylandia och Kungsvägens musiker. Som orkestermusiker har Niskanen gjort inspelningar för bland annat skivbolagen Erato, Alpha, Naxos, BIS, Ondine och Alba, turnerat runt om i Europas viktigaste salar och festivaler (som till exempel Kölners Philharmonie, Concertgebouw Amsterdam, Edinburgh International Festival och Helsingfors festspel) samt arbetat under ledning av bland annat Ton Koopman, Chiara Banchini, Reinhard Goebel, Lars Ulrik Mortensen, Enrico Onofri, Martin Haselböck, Andrew Lawrence-King och Stefan Asbury.

Kammarmusiken står Niskanen särskilt nära, och bland hennes mest inflytelserika lärare står Tuija Hakkila, Veli-Markus Tapio och Malcolm Bilson. Som kammarmusiker har Niskanen uppträtt bland annat på Utrechts festival för tidig musik, Naantalin musiikkijuhlat, Kamari2I-sarja, Sysmän Suvisoitto, Kaiho-festival samt Muzyka w raju-festival. År 2012 erhöll hon en finalplats i International Young Artist Presentation i Antwerpen.

Irma Niskanen, viulu ja konserttimestari

Irma Niskanen aloitti viulunsoiton 6-vuotiaana Pietarissa ja on opiskellut myöhemmin Turun Musiikkikatemiassa Alexander Vinnitskin johdolla. Barokkiviulun opintoja Niskanen on suorittanut Sibelius-Akatemiassa mm. Kreeta-Maria Kentalan ja Sirkka-Liisa Kaakisen ohjaukseissa.

Niskanen soittaa säädöllisesti Suomalaisen barokkiorkesterin, New Century Baroque'n, Sinfonia Amadein, Les Ambassadeurs'n, Arte dei Suonatorin, Wiener Akademien, KOREn ja Helsingin Barokkiorkesterin riveissä. Vuosina 2009 ja 2010 Niskanen valittiin Euroopan Unionin Barokkiorkesterin jäseneksi. Solistina hän on esiintynyt mm. Festival d'Ambronay'ssa, Festival de musique du Haut-Jurassa ja Soiva Akatemia-konserttsarjassa. Niskanen toimii usein Suomalaisen barokkiorkesterin, New Century Baroque'n, Ensemble Nylandian ja Kuninkaantien muusikoiden konserttimestarina. Orkesterimuusikkona Niskanen on levyttänyt mm. levymerkeille Erato, Alpha, Naxos, BIS, Ondine ja Alba, kiertänyt Euroopan tärkeimpää saleja ja festivaaleja, kuten Kölin Filharmonia, Concertgebouw Amsterdam, Edinburgh International Festival sekä Helsingin Juhlaviikot, ja työskennellyt mm. Ton Koopmanin, Chiara Banchinin, Reinhard Goebelin, Lars Ulrik Mortensenin, Enrico Onofrin, Martin Haselböckin, Andrew Lawrence-Kingin ja Stefan Asburyn johdolla.

Kamarimusikki on Niskaselle erityisen läheistä. Sen saralla hänen tärkeimpiin vaikuttajiin ja opettajiin kuuluvat Tuija Hakkila, Veli-Markus Tapio ja Malcolm Bilson. Kamarimuusikkona Niskanen on esiintynyt mm. Utrechtin vanhan musiikin festivaalilla, Naantalin musiikkijuhilla, Kamari2I-sarjassa, Sysmän Suvisoitossa, Kaiho-festivaalilla sekä Muzyka w raju-festivaalilla. Vuonna 2012 hän oli International Young Artist Presentation -kamarimusikkilipailun finalistti Antwerpenissä.

Meta4

Meta4

Antti Tikkanen, violin

Minna Pensola, violin

Atte Kilpeläinen, alto violin

Tomas Djupsjöbacka, cello

Meta4 grundades år 2001 och är en av de mest framgångsrika finländska stråkkvartetterna. Kvartettens internationella framfart inleddes i och med segern i den internationella Dmitri Sjostakovitj-tävlingen i Moskva år 2004 där ensemblen dessutom belönades med ett specialpris för bästa Sjostakovitj-tolkning. År 2007 vann Meta4 Joseph Haydn-tävlingen i Wien och senare samma år uppmärksammade Undervisnings- och kulturministeriet gruppen med Finland-priset. Meta4 var BBC New Generation Artist åren 2008–2010 och prisbelönades år 2013 av Jenny och Antti Wihuris fond för sitt bidrag till den finländska kulturen. Kvartetten var konstnärliga ledare för festivalen Oulunsalo Soi åren 2007–2011 och har varit residenskvartett vid Kuhmo Kammarmusik sedan år 2008.

Meta4 konserterar flitigt runtom i världen och har de senaste åren gästat bl.a. Wiener Konzerthaus, Wigmore Hall och King's Place i London, Auditorio Nacional i Madrid, Berliner Konzerthaus, Cité de la Musique i Paris samt Stockholms Konserthus. Denna säsong uppträder kvartetten förutom i hemlandet även i London, Bonn, Stuttgart och Israel samt gör en omfattande turné till Australien.

Meta4 studerade vid den Europeiska Kammarmusikakademien (ECMA) där deras viktigaste lärare var Hatto Beyerle och Johannes Meissl. Kvartetten har givit ut tre skivor på det tyska skivbolaget Hänsler Classic. Den första, med stråkkvartetter op. 55 nr 1–3 av Joseph Haydn, utkom år 2009 och belönades med Echo Klassik-priset år 2010; den andra, med Sjostakovitjs stråkkvartetter nr 3, 4 och 7 utkom våren 2012 och rosades med Rundradions Årets skiva 2012-utmärkelse samt en Emma-statyet för bästa klassiska album. Därtill har

kvartetten spelat in en skiva innehållande kammarmusik av Kaija Saariaho (Ondine, 2013) samt en raritet som bara utkommer som LP; Sibelius' stråkkvartett "Voices Intimae" (Berliner Meisterschallplatten, 2013). Den nyaste skivan, Bartóks stråkkvartetter nr 1 & 5 (Hänssler Classic), gavs ut i oktober 2014.

Meta4

Antti Tikkanen, viulu

Minna Pensola, viulu

Atte Kilpeläinen, alttoviulu

Tomas Djupsjöbacka, sello

Meta4 perustettiin vuonna 2001, ja se on yksi Suomen menestyneimpia jousikvartetteja. Kvartetin kansainvälinen ura käynnistyi Moskovassa vuonna 2004 järjestetyn Dmitri Šostakovitš -kilpailun voitolla sekä erikoispalkinnolla kilpailun parhaasta Šostakovitš-tulkinnasta. Vuonna 2007 Meta4 voitti Wienissä Joseph Haydn -kilpailun ja sai myöhemmin samana vuonna Opetus- ja kulttuuriministeriöltä Suomi-palkinnon tunnustuksena kansainvälistä menestystään. Meta4 toimi myös BBC:n New Generation Artistina vuosina 2008–2010, ja vuonna 2013 se sai Jenny ja Antti Wihuris rahaston tunnustuspalkinnon. Kotimaassa kvartetti on toiminut Oulunsalo Soi -musiikkijuhlien taiteellisenä johtajana 2008–2011, ja vuodesta 2008 se on ollut Kuhmon Kamarimusiikki -festivaalin residenskvartetti.

Meta4 konsertoi aktiivisesti eri puolilla maailmaa: Viime aikoina kvartetti on vieraillut muun muassa Wiener Konzerthausissa, Lontoon Wigmore Hallissa ja King's Placessa, Auditorio Nacionalissa Madridissa, Konzerthaus Berlinissä, Pariisissa Cité de la Musiqueessa sekä Stockholms Konserthusissa. Kuluvalla kaudella kvartettia voi kuulla kotimaan lisäksi muun muassa Lontoossa, Bonnissa, Stuttgartissa, Israelissa sekä laajamittaisella kiertueella Australiassa.

Meta4 on opiskellut Eurooppalaisessa Kamarimusiikkiaakemiassa (ECMA), ja sen merkittävimpia opettajia ovat olleet Hatto Beyerle ja Johannes Meissl. Kvartettilta on ilmestynyt kolme albumia Hänsler Classilille: Niistä ensimmäinen, vuonna 2009 julkaistu Haydnin Jousikvartetot op. 55 nro 1–3, palkittiin vuonna 2010 Echo Klassik -palkinnolla. Toinen, keväällä 2012 julkaistu Šostakovitšin Jousikvartetot nro 3, 4 ja 7 voitti YLE:n Vuoden levy 2012 -palkinnon sekä Vuoden klassinen Emma -palkinnon. Kvartetin uusin albumi, Bartókin Jousikvartetot nro 1 & 5 (Hänssler Classic), julkaistiin lokakuussa 2014. Lisäksi kvartettilta on ilmestynyt levyllinen Kaija Saariahon kamarimusiikkia (Ondine, 2013) sekä LP-levyllä Sibeliuksen jousikvartetto "Voices Intimae" (Berliner Meister Schallplatten, 2013).

Bravade

Bravade

Pauliina Fred

Sunniva Fagerlund

Hanna Haapamäki

Hanna Kangasniemi

Bravade är en aktiv fungerande och färgstark blockflöjtskvertett som är specialiserad på renässansblockflöjter. Sin verksamhet inleddes kvartetten år 2004. Bravades musiker har studerat tidig musik vid Sibelius-Akademien och Stadia, vid holländska och tyska musikhögskolor, samt på otaliga mästarkurser. Som kvartett har Bravade studerat för Han Tol, en av grundarna till den världsberömda blockflöjtskvartetten Flanders Recorder Quartet, samt för Peter Holtslag, professor vid musikhögskolan i Hamburg.

Bravades mål är att presentera blockflöjtsmusikens breda spektrum i sin helhet, samt föra fram de möjligheter och nyanser detta fantastiska instrument erbjuder. I kvartettens mångsidiga repertoar finner man musik ända från medeltid till vår tid. Samarbetet med nutida kompositörer och andra musiker är en viktig del av kvartettens verksamhet. Bravade har gjort konserter tillsammans med sopranen Tuuli Lindeberg, sopranisten Pasi Hyökki, kontratenoren Teppo Lampela, cembalisten Petteri Pitko, organisten Markku Mäkinen och valthornskvartetten The Golden Horns.

Bravade har konserterat i Japan, Italien, Danmark, Norge och Holland, samt på många inhemska festivaler, bl.a. Sastamala Gregoriana, Musiikin aika-festivalen i Viitasaari, Kaustby kammarmusikveckor, Barokki-Kuopio-festivalen och Musikfestspelen Korsholm. Bravades blockflöjter har också ljudit i otaliga kyrkor och konserthus runt om i Finland. År 2010 uppträdde Bravade på Millennium Technology Prize-galan på Presidentslotet. Bravade verkar också aktivt på barnkulturens område; det medryckande teatraliska programmet Herr Tankspridd och hans vänner har uppförts närmare tvåhundra gånger.

Bravades debutskiva *Reflections of the Past and Present* (Pilfink Records) gavs ut i februari 2014. Kvartetten finns också med på skivan *Virsiä* (Alba Records 2012) med Oulaisten nuorisokuoro. Bravade uppför musik av Anna-Mari Kähäri i barnfilmen *Onneli ja Anneli* (2014), regisserad av Saara Cantell.

Svenska Kulturfonden, Suomen Kulttuurirahasto och Konstnärliga Fonden har understött Bravades konstnärliga verksamhet, samt arbetet inom barnkultur.

Bravade

Pauliina Fred

Sunniva Fagerlund

Hanna Haapamäki

Hanna Kangasniemi

Bravade on erityisesti renessanssinokkahuiuluihin perehtynyt, aktiivisesti toimiva ja valovoimainen nokkahuiulukwartetti. Toimintansa yhtye aloitti vuonna 2004. Bravaden muusikot ovat opiskelleet vanhaa musiikkia Sibelius-Akatemissa ja Stadiassa, Hollannin ja Saksan musiikkikorkeakouluissa sekä useilla mestarikursseilla. Kvartettina Bravade on opiskellut mm. maailmankuulun Flanders Recorder Quartetin perustajajäsenen Han Tolin sekä Hampurin musiikkikorkeakoulun professorin Peter Holtslagin johdolla.

Bravaden tavoitteena on esittää kuulijoilleen nokkahuiulumusiikin laajaa kirjoa sekä tuoda esiiin upeiden soittimiensa sävyjä ja mahdollisuksia. Kvartetin monipuolisesta ohjelmistosta löytyykin musiikkia aina keskiajalta nykypäivään. Tärkeä osa Bravaden toimintaa on yhteistyö muiden muusikoiden ja nykysäveltäjien kanssa. Kvartetti on tehnyt yhteiskonsertteja mm. sopraano Tuuli Lindebergin, sopranista Pasi Hyökkin, alto Teppo Lampelan, cembalisti Petteri Pitkon, urkuri Markku Mäkitisen sekä käyrätorvikvartetti The Golden Hornsin kanssa.

Bravade on konsertoinut Japanissa, Italiassa, Hollannissa, Tanskassa ja Norjassa sekä monilla kotimaansa musiikkifestivaaleilla, mm. Sastamala Gregorianassa, Viitasaaren Musiikin aika -festivailla, Kaustisen Kamarimusiikki-viikolla, BarokkiKuopio-festivaalissa ja Korsholman musiikkijuhilla. Bravaden huiluja on kuultu myös lukuissä kirkkoissa ja konserttisaleissa ympäri maata. Vuonna 2010 Bravade esiintyi Millennium Technology Prize -gaalassa Presidenttiinlinnassa. Bravade toimii aktiivisesti myös lastenkulttuurin saralla: näytelmällistä Hajamielinästä ystävineen -konserttia on esitetty lähemmäs toistasataa kertaa. Tällä hetkellä kvartetti kiertää Suomen kouluja uuden Heviveljekset ja KlaSarit kilpasilla -ohjelmansa kanssa.

Bravaden ensilevy *Reflections of the Past and Present* (Pilfink records) julkaistiin helmikuussa 2014. Kvartetti on mukana myös Oulaisten nuorisokuoron *Virsiä-levyllä* (Alba Records, 2012). Saara Cantellin ohjaamassa lastenelokuvassa *Onneli ja Anneli* (2014) Bravade esittää Anna-Mari Kähärän säveltämää musiikkia.

Suomen Kulttuurirahasto, Svenska Kulturfonden ja Koneen Säätiö ovat tukeneet Bravaden taiteellista toimintaa sekä työskentelyä lastenkulttuurin saralla.

Finländska barockorkestern

Finländska barockorkestern (FiBO), som år 2014 firade 25-årsjubileum, är känd för sitt fördomsfria sätt att framföra vilken som helst musik komponerad för periodinstrument. Orkesterns repertoar vilar stadigt i barocken och sträcker sig fram till den tidigromantiska musiken, men också helt nya verk ingår, ofta komponerade specifikt för FiBO.

I enlighet med sitt namn turnerar Finländska barockorkestern flitigt i hemlandet med framträden och skolningstillfällen på tiotal orter varje år. De mångsidigt skolade och internationellt verksamma musikerna bildar också mindre ensembler och fungerar aktivt inom hela det vidsträckta fältet för tidig musik både i Finland och utomlands. "Spänn av"-konserter, hemmakonserter, institutionskonserter och olika spektakel kompletterar verksamheten. Orkesterns hemsidor fungerar som en expanderande kunskapsbank för barockmusik.

Finländska barockorkesterns konstnärliga ledare från och med 2014 är violinisten Antti Tikkanen. I och med ledarbytet har man börjat utforska nya perspektiv på orkestermusicerandet, framför allt via kollektivt arbete; olika musiker har sina egna ansvarsområden och orkestern fungerar ofta utan utomstående "leader" eller dirigent. Musiker och media har reagerat ivrigt på det nya greppet: "Den musikaliska temperaturen närmade sig stundtals kokpunkten utan att det ändå någonsin fanns en risk för att det hela skulle koka över." (Liljeroos/HBL)

Suomalainen barokkiorkesteri

25-vuotisjuhlaan vuonna 2014 viettänyt Suomalainen barokkiorkesteri (FiBO) tunnetaan elävästä ja ennakkoluulottomasta tavastaan esittää mitä tahansa periodisoittimille kirjoitettua musiikkia. Orkesterin repertuaari nojaa vahvasti barokkiin ja yltää aina varhaisromantiikkaan saakka mutta sisältää myös uutta, useimmiten orkesterille varta vasten kirjoitettua musiikkia.

Nimensä mukaisesti Suomalainen barokkiorkesteri kiertää aktiivisesti kotimaassaan, ja valtakunnallinen toiminta kattaakin vuosittain kymmeniä paikkakuntia, joilla järjestetään niin konserti- kuin koulutustoimintaa. Monipuolisesti kouluttautunut, kansainvälisti aktiivinen soittajisto muodostaa myös pienempiä kokoonpanoja ja toimii aktiivisesti koko vanhan musiikin kentällä sekä Suomessa että ulkomailta. Makoilukonsertit, kotikonsertit, laitoskonsertit ja erilaiset tempaukset täydentävät tarjontaa.

Orkesteri on tehnyt useita palkittuja levytyksiä Ondinea ja Alba-levymerkeille. Uusimman projektin, Graupnerin tuotantoa esittelevän levyparin ensilevy ilmestyi syksyllä 2013 ja toinen loppuvuodesta 2014. Levytykset ovat saaneet kiittäviä arvioita niin kotimaisessa kuin kansainvälistessä lehdistössä. "Elämänmakuisuudessaan ja ilmeiden kirjossaan suomalainen barokkisoitto on kansainvälistä kärkeä." (Isopuro/HS)

Tällä hetkellä uusia näkökulmia orkesterisoittoon haetaan uuden taiteellisen johtajan Antti Tikkasen kaudella entistä enemmän myös kollektiivisen työskentelyn kautta: useampi muusikko ottaa oman vastuualueensa, ja orkesteri toimii usein ilman ulkopuolista "liideriä" tai kapellimestaria. Muusikot ja media ovat reagoineet uuteen otteeseen innostuneesti: "Den musicaliska temperaturen närmade sig stundtals kokpunkten utan att det ändå någonsin fanns en risk för att det hela skulle koka över." (Liljeroos/HBL)

Kimmo Hakola

Kimmo Hakola

Kimmo Hakola studerade komposition vid Sibelius-Akademien under ledning av Einojuhani Rautavaara och Eero Hämeenniemi. Redan i ett tidigt skede väckte Hakolas verk bred uppmärksamhet. Hakola har två gånger vunnit första pris vid Unescos International Rostrum i Paris, år 1987 med sin första stråkkvartett och tre år senare med verket Capriole för cello och basklarinett. Hakolas musik har uppförts bland annat i konsertserien Monday Evening i Los Angeles, på New York Miller-teatern samt vid den internationella kompositörfestivalen i Stockholm. Typiskt för Hakolas musik är ett intensivt musikaliskt drama, som vägrar erkänna både stilistiska och uttrycksmässiga gränser.

Hakola har komponerat bland annat sex operor, konserter för violin, piano, oboe, kantele och en klarinettkonsert som fick stor uppmärksamhet, samt en kammarkonsert uruppförd och inspelad i USA. En av Hakolas mest omfattande verk är oratoriet *Le Sacrifice*, som uppfördes i Paris år 2002. Verket var en av tre vinnare av Teosto-priset år 2003. Hakolas senaste produktion omfattar bland annat musik till stumfilmen *Tukkijoella* (2013), körverket *De kaspiska tigrarnas Gud* (2013), hans första symfoni (2015) samt hans fjärde stråkkvartett (2016).

Vid sidan av komponerandet fungerar Hakola som dirigent och aktivt konserterande musiker. Han har fungerat som konstnärlig ledare för festivalen Musica nova Helsinki under åren 1999–2006, konsertserien Unga virtuoser vid Helsingfors festspel år 2000, Helsingin kamarikuoro 2005–2007 och festivalen Lux Musicae från 2005. Hakola verkar i många organisationer och stiftelser inom kultursektorn både i styrelser och som expert. Hakola har fungerat som domare i flera internationella kompositionstävlingar. Hans musik har spelats in för bland annat skivbolagen Ondine och Innova Records.

Kimmo Hakola

Kimmo Hakola opiskeli sävellystä Sibelius-Akatemiassa Einojuhani Rautavaaran ja Eero Hämeenniemen johdolla. Hakolan teokset saavuttivat jo varhaisessa vaiheessa laajaa huomiota. Hän on voittanut Unescon säveltäjärostrumin kahdesti, vuonna 1987 ensimmäisellä jousikvartetollaan ja kolme vuotta myöhemmin teoksellaan Capriole sellolle ja bassoklarinetille. Hakolan musiikkia on soitettu monissa tärkeissä musiikitapahtumissa, mm. Los Angelesin Monday Evening -konserttisarjassa, New Yorkin Miller-teatterissa ja Tukholman kansainvälistä säveltäjäfestivaalilla. Hakolan musiikille on leimallista intensiivinen musiikkiilmaindraama, joka ei suostu tunnustamaan tyyllisiä tai ilmaisullisia raja-aitoja.

Hakola on säveltänyt mm. kuusi oopperaa, konsertot viululle, pianolle, oboelle ja kanteleelle sekä valtaisan menestyksen saavuttaneen klarinettikonserton ja Yhdysvalloissa kantaesitetyn ja levytetyn kamari-konsertton. Yksi Hakolan laajamittaisimmista töistä on oratorio *Le Sacrifice*, joka esitettiin Pariisissa vuonna 2002. Teos oli yksi kolmesta Teosto-palkinnon saajasta vuonna 2003. Hakolan viimeikaiseen tuotantoon sisältyvät mm. *Tukkijoella-mykkäelokuvaan* sävelletty musiikki (2013), kuoroteos *De kaspiska tigrarnas Gud* (2013), ensimmäinen sinfonia (2015) sekä neljäs jousikvartetto (2016).

Säveltämisen ohella Hakola toimii kapellimestarina ja esiintyvänä taiteilijana. Hakola toimi vuosina 1999–2006 Musica nova Helsinki -festivaalin, vuonna 2000 Helsingin juhlaviikkojen Nuoret virtuoosit -konserttisarjan, vuosina 2005–2007 Helsingin kamarikuoron ja vuodesta 2015 Lux musicae -festivaalin taiteellisena johtajana. Hakola vaikuttaa monien kulttuurialan järjestöjen ja säätiöiden hallituksissa sekä asiantuntijatehtävissä. Hakola on osallistunut useiden kansainvälisten sävellyskilpailujen tuomaristoon. Hänen musiikkia on levytetty mm. Ondine- ja Innova Records -levymerkeille.

Jyrki Linjama

Jyrki Linjama

Jyrki Linjama (f. 1962) studerade komposition vid Sibelius-Akademien under ledning av Einojuhani Rautavaara och Paavo Heininen och avlade magisterexamen i musik år 1989 samt doktorerade i musik år 2002. Han har idkat kompletterande studier vid Haags kungliga konservatorium, i Budapest och vid Berlins konsthögskola. Linjama har fungerat som lärare i musikvetenskap vid Helsingfors universitet och vid Sibelius-Akademien.

Linjama har tilldelats flera pris och han har skrivit verk på beställning av flera finska orkestrar och festivaler. Hans musik har uppförts bland annat på den ryska festivalen Yhdessä och festivalerna AFNOM, PantaRhei, Nordiska Musikdagar samt även på Nordiska kyrkomusiksyposier. Jyrki Linjama mottog Paulo Stiftelsens Hulda Paulo-pris 2004. Linjama har även valts till temakompositör för den österrikiska festivalen Carinthischer Sommer 2010.

Nämnvärt bland kompositörens nyaste projekt är verket Missa, beställt av Kamarikuoro Dominante, samt hans andra kyrko-opera Kolme Kirjettä Laestadiukselle som uruppförs under Lohtajan Kirkkomusiikkijuhlat i juli 2017.

Jyrki Linjama

Jyrki Linjama (s. 1962) opiskeli Sibelius-Akatemissa sävellystä Einojuhani Rautavaaran ja Paavo Heinisen johdolla ja valmistui musiikin maisteriksi vuonna 1989 sekä musiikin tohtoriksi 2002. Hän on täydentänyt opintojaan Haagin Kuninkaallisessa Konservatoriossa, Budapestissa sekä Berliinissä Hochschule der Künstessä. Linjama on toiminut opettajana Helsingin yliopiston musiikkitehteen laitoksella ja Sibelius-Akemiassa.

Linjama on saanut säveltäjäntyöstään useita tunnustuksia, ja tärkeimmät suomalaiset orkesterit ja festivalit ovat tilanneet häneltä teoksia. Hänen musiikkiaan on soitettu mm. venäläisellä Yhdessä-festivaalilla, AFNOM-festivaalilla, PantaRhei-festivaalilla, Pohjois-

maisilla musiikkipäivillä ja Pohjoismaissa kirkkomusiikkisymposiumeissa. Jyrki Linjamalle myönnettiin Paulon Säätiön Hulda Paulo -palkinto lokakuussa 2004. Linjama on myös valittu itävaltalaisen Carinthischer Sommer -festivaalin teemasäveltäjäksi vuodelle 2010.

Säveltäjän uusimista projekteista mainittakoon viime vuonna valmistunut Missa, jonka on tilannut Kamarikuoro Dominante, sekä tekeillä oleva toinen kirkkoopera Kolme Kirjettä Laestadiukselle, jonka kantzesitys on Lohtajan Kirkkomusiikkijuhilla heinäkuussa 2017.

Sebastian Fagerlund

Sebastian Fagerlund

Sebastian Fagerlund (f. 1972) är en av de mest intressanta unga kompositörerna i Finland. Fagerlund har studerat komposition vid Sibelius-Akademien under ledning av Erkki Jokinen och erhöll sitt diplom i komposition år 2004. Han har även deltagit i mästarkurser under ledning av bl.a. Michael Jarrell, Magnus Lindberg och Ivan Fedele.

Fagerlunds musik har beskrivits som flödande, intensiv och klangmässigt rik. Det snabba flödet och den rytmiska elasticiteten kontrasteras ofta av fragila och lyriskt känsliga avsnitt och växlandet mellan rörlighet och orörlighet kan sägas vara typiska drag i hans musik. En stark känsla för instrumental virtuositet och musiker-skap manifesteras också i alla hans verk som tillsammans skapar musikaliska dramer i vilka expressivitet förenas med intensitet och kommunikation.

Fagerlunds verkförteckning omfattar såväl orkester-, kör-, scen-, solo- som kammarmusik. Hans musik har framförts på flera betydande musikevenemang runt om i världen och klarinettkonserten från år 2006 och orkesterverket Isola (2007), båda beställningsverk av Musikfestspelen Korsholm, återkommer regelbundet i olika orkesterprogram. Inspelningen av Sebastian Fagerlunds opera Döbeln tilldelades utmärkelsen Yles Årets skiva år 2010.

År 2011 tilldelades Fagerlund det prestigefyllda Teosto-priset för orkesterverket Ignite och samma år utsågs Ignite även till ett av de verk som rekommenderades av det internationella Rostrum of Composers (ICR). Fagerlunds musik finns inspelad på skivbolaget BIS och är utgiven på Edition Peters.

Sebastian Fagerlund

Sebastian Fagerlund (s. 1972) kuuluu Suomen kiinnostavimpien nuorten säveltäjien joukkoon. Hän on opiskellut sävellystä Sibelius-Akademissa Erkki Jokisen johdolla ja suoritti sävellysdiplomin vuonna 2004. Fagerlund on osallistunut myös mm. Michael Jarrellin, Magnus Lindbergin ja Iwan Fedelen mestarikursusseille.

Fagerlunden musiikkia on kuvailtu pulppuilevaksi, intensiiviseksi ja soinniltaan rikkaaksi. Musiikin nopea virtaus ja rytmisen joustavuus vaihtelevat usein hauraiden ja lyryisesti herkkien taitteiden kanssa. Fagerlunden musiikille on ominaista myös liikkuvuuden ja liikkumattomuuden vaihtelu. Hänen kaikki teoksiinsa liitetään niin ikään vahva tunne instrumentaalisesta virtuoositeesta ja muusikkoudesta. Tämä kaikki yhdessä luo musiikillisia draamoja, joiden ilmaisuvuimassa yhdistyvät intensiteetti ja kommunikaatio.

Fagerlunden teosvalikoima sisältää niin orkesteri-, kuoro-, näyttämö- kuin kamarimusikiikin sekä sooloteoksia. Hänen musiikkiaan on esitetty useissa merkitäväissä musiikkitapahtumissa kaikkialla maailmassa, ja esimerkiksi Korsholman musiikkijuhlien tilaamia klarnettikonserttoa (2006) ja orkesteriteos Isolaa (2007) esitetään säännöllisesti eri orkestereiden konserttiohjelmissa. Ylen musiikkitoimittajat valitsivat Fagerlunden oopperasta Döbeln tehdyn äänitteeen Vuoden levyksi 2010.

Vuonna 2011 Fagerlunden orkesteriteos Ignite palkittiin arvostetulla Teosto-palkinnolla. Samana vuonna Ignite valittiin myös Kansainväisen säveltäjarostrumin (IRC) suositeltavaksi teokseksi. Fagerlunden musiikkia levyttää levy-yhtiö BIS ja kustantaa Edition Peters.

Jukka Mäkelä

Jukka Mäkelä, verksamhetsledare

Ilmajokibördiga Jukka Mäkelä började spela violin som femåring. Violinstudierna vid Södra Österbottens musikinstitut ledde honom i ett tidigt skede in på orkesterspelandets och kammarmusikens vägar. Sina yrkesinriktade studier genomförde Mäkelä vid Päijät-Häme konservatorium under ledning av Pertti Sutinen och fortsättningsstudier vid Mellersta Österbottens konservatorium under ledning av John Crawford.

Den mångsidiga musikerkarriären innefattar positioner som stämledare och konsertmästare i Vasa stadsorkester och Seinäjoki stadsorkester, samt långvarigt medlemskap i Mellersta Österbottens Kammarorkester. Som pedagog har Mäkelä fungerat bl.a. vid Mellersta Österbottens konservatorium.

Från år 2006, efter slutförda studier i kulturförvaltning vid Norges Musikhögskola, har Mäkelä fungerat som informatörproducent för Vasa stadsorkester. Från och med 2015 har han varit notbibliotekarieproducent för S:t Michels stadsorkester. År 2008 var han tf. verksamhetsledare för Musikfestspelen Korsholm och 2011 tf. rektor för Korsholms Musikinstitut. Från och med 2009 har han fungerat som verksamhetsledare för Kimitoöns Musikfestspel.

Jukka Mäkelä, toiminnanjohtaja

Ilmajoelta lähtöisin oleva Jukka Mäkelä aloitti viulunsoiton 5-vuotiaana. Alkuopinnot Etelä-Pohjanmaan musiikkipistossa johdattivat jo varhaisessa vaiheessa orkesterisoiton ja kamarimusikin saloihin. Ammattimaiset opinnot jatkuivat Päijät-Hämeen konservatoriossa Pertti Sutisen johdolla ja jatko-opinnot Keski-Pohjanmaan konservatoriossa John Crawfordin johdolla.

Monipuolinen muusikonura käsittää konserttimestarin ja äänentohtajan toimia Seinäjoen ja Vaasan kaupunginorkestereissa sekä pitkäaikaisen jäsenyyden Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterissa. Pedagogin ominaisuudessa Mäkelä on toiminut mm. Keski-Pohjanmaan konservatoriossa.

Vuodesta 2006, Norjan Musiikkikorkeakoulussa suoritettujen taidehallinnon opintojen jälkeen, Mäkelä on toiminut tiedottaja-tuottajana Vaasan kaupunginorkesterissa. Vuodesta 2015 hän on Mikkelin kaupunginorkesterin nuotistonhoitaja-tuottaja. Vuonna 2008 Mäkelä toimi vt. toiminnanjohtajana Korsholman Musiikkijuhilla ja 2011 vt. rehtorina Mustasaaren Musiikkipistossa. Vuodesta 2009 hän on toiminut Kemiönsaaren Musiikkijuhlien toiminnanjohtajana.

NOG ÄR DU VÄL REDAN MEDLEM?

Som medlem är du med och utvecklar och stöder Musikfestspelen.

Som medlemsförmån får du:

- * 5 € rabatt på grundbiljettpriiset på vissa konserter
- * programboken gratis (arvode 8 €)

Medlemsförmånen för sommaren 2016 slutar inte vid avslutningskonserten: de gäller även på Musikfestspelen Korsholm 27.7 – 4.8. och Katrina kammarmusik på Åland 2 – 6.4.

Läs mer om våra samarbetspartners förmåner på vår webbsida .

Medlem blir du genom att betala medlemsavgiften 20 € / år till föreningens konto FI47 4055 0010 9218 11. Vänligen ange telefonnummer, e-post och postadress i meddelandefältet. Du kan även bli medlem vid konsertbesöket och betala avgiften vid biljettkassan.

Blir du medlem redan idag, hinner du utnytta medlemsförmånen ännu i sommar också efter Kimitoöns Musikfestspel, på Musikfestspelen i Korsholm och Katrina Kammarmusik.

KORSHOLM
Music Festival
27.7 - 4.8.2016

www.korholmmusicfestival.fi

Följ oss på Facebook och Pinterest

JOKO OLET JÄSEN?

Kemiönsaaren Musiikkijuhlien jäsenenä olet mukana kehittämässä ja tukemassa Musiikkijuhlia.

Jäsenetuna saat:

- * 5 € alennusta tietyistä konserttilipuista
- * ohjelmakirjan (arvo 8 €)

Kesän 2016 jäsenedut eivät lopu päättös-konserttiin: hyödynnä alennukset myös Korsholman Musiikkijuhilla 27.7. – 4.8. sekä Katrina-kamarimusiikissa Ahvenanmaalla 2. – 6.8. Tarkemmat tiedot yhteistyökump-paneidemme jäseneduista löydät kotisivultamme .

Jäseneksi voit liittyä maksamalla jäsenmaksun 20 € / vuosi yhdistyksen tilille FI47 4055 0010 9218 11. Merkitse viestikenttään puhelinnumero, s-posti ja osoite. Liittyä voit myös konserttien yhteydessä maksamalla jäsenmaksun lippukassalla.

Kun liityt tänään, ehdit nauttia jäsenen- nuksista Musiikkijuhlien jälkeen myös Korsholman Musiikkijuhilla ja Katrina-kamarimusiikissa.

KATRINA
KAMMARMUSIK
-KAMARIMUSIikki
Kulturföringen Katrina

www.katrina.ax

Seuraa meitä Facebookissa ja Pinterestillä

KONSERTSTÄLLEN - KONSERTTIPAIKAT

1. Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Finnuddsvägen - Suomenkulmantie 13
25700 KIMITO - KEMIÖ

2. Karuna kyrka - Karunan kirkko

Karunan kirkkotie 66
21590 KARUNA

3. Söderlångvik gård - Söderlångvikin kartano

Amos Andersonvägen - Amos Andersonintie 2
25870 DRAGSFJÄRD

4. Dalsbruks kyrka - Taalintehtaan kirkko

Skogshemsvägen - Metsäkodintie 2
25900 DALSBruk - TAALINTEHDAS

5. Dalsbruk torg - Taalintehtaan tori

Kolabackavägen - Kolapakantie 1
25900 DALSBruk - TAALINTEHDAS

6. Hitis kyrka - Hiittisten kirkko

Hitisvägen - Hiittistentie 2
25940 HITIS - HIITTINEN

Vid behov av transport från färjan till kyrkan, reservera före kl. 14

Kuljetus laualta kirkolle tarvittaessa, varaus klo 14 mennessä 045 202 6584

7. Sandö gård - Sandön kartano

Sandövägen - Santasaarentie 405
25730 MJÖSUND

8. Västanfjärds gamla kyrka - Västanfjärdin vanha kirkko

Kyrksvängen - Kirkkokaari 34
25830 VÄSTANFJÄRD

9. Västanfjärds nya kyrka - Västanfjärdin uusi kirkko

Kyrksvängen - Kirkkokaari 16
25830 VÄSTANFJÄRD

10. Westers

Finnuddsvägen - Suomenkulmantie 1255
25700 KIMITO - KEMIÖ

11. Salon taidemuseo Veturitalli

Mariankatu 14
24240 SALO

12. Labbnäs semesterhem - lomakoti

Labbnäsvägen - Labbnäsintie 66
25870 DRAGSFJÄRD

KIMITOÖNS MUSIKFESTPELS ARTISTER UNDER ÅREN 1999–2016 KEMIÖNSAAREN MUUSIKKIJUHLEN TAITEILIJOITA VUOSINA 1999–2016

Ensembler - Yhtyeet

BarockOstrobothnia
Bellman Ensemble
Bravade
Doina Klezmer
Ensemble Berlin
Ensemble Transparent
Finländska barockorkestern - Suomalainen
barokkiorkesteri
JPP, Järvelän Pikkupelimannit
Jubilate-kören /-kuoro
Kammarorkester - Kamariorkesteri Soli Deo Gloria
La Tempesta
Mellersta Österbottens Kammarorkester -
Keskipohjanmaan Kamariorkesteri
Meta4
Nasevat Kurtut
Opera Big Band
Philharmonic Wind Players Berlin
Rodin-Quartett
Sibelius Piano Trio
Symfoniorkestern - Sinfoniaorkesteri Vivo
Tangueros Polares
Uusi Helsinki -kvartetti
Vox Artis
Wellen-trio
Wendell Brunious and His New Orleans Jazz
Ensemble
Zingara-kvartett

Artister - Taiteilijat

Tommi Aalto
Petri Aarnio
Marjatta Airas
Tero Airas
Dag-Ulrik Almqvist
Ilari Angervo
Taija Angervo
Saida Bar-Lev
Birgit Beckherrn
Kati Bergman
Marcel Bergman
Gergely Bogány
Joanna Broman
Wendell Brunious
Petri Bäckström
Niall Chorrell
Ana Chumachenko
Sophie Dartigalongue
Félix Dervaux
Dilbér
Tomas Djupsjöbacka

Gustav Djupsjöbacka

Henri Dunderfeldt

Pertti Eerola

Egor Egorkin

Arvid Engegård

Solveig Eriksson

Johannes Erkes

Ismo Eskelinen

Sunniva Fagerlund

Bengt Forsberg

Pauliina Fred

Sonja Fräki

Robert de Godzinsky

Itamar Golan

Mark Gothóni

Pirmin Grehl

Monica Groop

Jan-Erik Gustafsson

Marion Göbel

Hanna Haapamäki

Varpu Haavisto

Ida Haendel

Ulla Hammarberg

Tuomas Hannikainen

Christoph Hartmann

Yoshifumi Hata

Ville Hautakangas

Esa Heikkilä

Ville Hiltula

Matti Hirvikangas

Timo Holopainen

Mia Huhta

Jorma Hynninen

Laura Hynninen

Aapo Häkinen

Matti Iiramo

Petteri Iivonen

Merja Ikkälä

Kirsikka de Leval Jezierski

Stefan de Leval Jezierski

Helena Juntunen

Tapani Jämsen

Hanna Kangasniemi

Atte Kekkonen

Kreeta-Maria Kentala

Atte Kilpeläinen

Teija Kivinen

Teppo Koivisto

Markku Kolehmainen

Katja Kolehmainen

Timo Korhonen

Sampo Korkeala

Katinka Korkeala
Sonja Korkeala
Tom Krause
Teemu Kupiainen
Pekka Kuusisto
Jaakko Kuusisto
Kristiina Kuusisto
Eveliina Kytömäki
Anna-Mari Kähärä
Joel Laakso
Sennu Laine
Tiina Laitinen
Juhani Lammimäki
Ursula Langmayr
Ishay Lantner
Sampo Lassila
Risto Lauriala
Markku Lepistö
Ursula von Lerber
Ingrid Lindblom
Birger Lindström
Maija Linkola
Jussi Littunen
Malla Lounashimo
Hanne Lund
Markku Luolajan-Mikkola
Essi Luttinen
Oscar Lysy
Janne Maarala
Terhi Mali
Ilpo Mansnerus
Siegfried Mauser
Janne Mertanen
Laura Mikkola
Jyrki Myllärinne
Eeva Mäenluoma
Mari Mäntylä
Irma Niskanen
Tomas Nuñez-Garcés
Erica Nygård
Arttu Ollikainen
Sakari Oramo
Anna Othman
Andreas Ottensamer
Ilkka Paananen
Tuula Paavola
Ricardo Padilla
Arja Paju
Mari Palo
Eero Palviainen
Riku Pelo
Samuli Peltonen
Minna Pensola
Tiina Penttilä
Petteri Pitko

Liisa Pohjola
Juho Pohjonen
Niklas Pokki
Lauri Pulakka
Sara Puljula
Julius Pyrhönen
Merja Pyrhönen
Laura Pyrrö
Ilmo Ranta
Heikki Rautasalo
Martti Rautio
Erkki Rautio
Clara Reinikainen
Valeria Resjan
Christoph Richter
Cornelius Rinderle
Astrid Riska
Esa Ruuttunen
Jaakko Ryhänen
Ilmari Räikkönen
Thomas Rönholm
Petteri Salomaa
Pekka Sarmanto
Antti Sarpila
Arto Satukangas
Oonasofia Saukkonen
Hariolf Schlichtig
Wolfram Schmitt-Leonardy
Päivi Severeide
Naoko Shibayama-Aarnio
Martina Simola
Mihail Slobodjanjuk
Ulla Soinne
Jan Söderblom
Ulla Tapaninen
Izumi Tateno
Janne Tateno
Torleif Thedéen
Kirsi Thum
Torsten Tiebout
Antti Tikkainen
Risto Toppola
Barbara Turban
Ingolf Turban
Anna Kreeta Turunen
Jari Tyni
Gerhard Urban
Jari Valo
Timo-Veikko Valve
Hannu Vasara
Siiri Virkkala
Otto Virtanen
Jori Vuorinen
Elina Vähälä
Ville Väättäinen

Martin Wandel
Clemens Weigel
Sofia Wilkman
Ulrich Wolff
Tuomas Ylinen
Tuulia Ylönen
Marko Ylönen
Wen Xiao Zheng

URUPPFÖRANDENA UNDER KIMITOÖNS MUSIKFESTSPEL KANTAESITYKSET KEMIÖNSAAREN MUUSIKKIJUHLILLA

11.7.1999 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Mark Gothóni: Stråkkvartett nr 2 - Jousikvartetto nro 2
Mark Gothóni, Katinka Korkeala (violin - viulu), Saida Bar- Lev (altviolin - altoviulu), Marko Ylönen (cello - sello)

4.7.2000 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Pehr Henrik Nordgren: Stråkkvintett - Jousikvintetto op. 110
Sakari Oramo, Katinka Korkeala (violin - viulu), Teemu Kupiainen (altviolin - altoviulu), Erkki Rautio, Seenu Laine (cello - sello)

10.7.2001 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Einojuhani Rautavaara: Cellosonat nr 1 - Sellosonaatti nro 1
Erkki Rautio (cello - sello), Martti Rautio (piano)

12.7.2002 Dragsfjärds kyrka - Dragsfjärdin kirkko

Jaakko Kuusisto: Stråkkvartett nr 2 - Jousikvartetto nro 2 "Dancez" op. 9
Jari Valo, Sonja Korkeala (violin - viulu), Mihail Slobodjanjuk (altviolin - altoviulu), Timo-Veikko Valve (cello - sello)

11.7.2003 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Mark Gothóni: Stråktrio - Jousitrio
Ana Chumachenko (violin - viulu), Oscar Lysy (altviolin - altoviulu), Torleif Thedéen (cello - sello)

30.6.2004 Wrethalla, Kimito - Kemiö

Asko Hyvärinen: SumuS
Nina Källberg, (flöjt - huili), Harri Wallenius (klarinett - klarinettti), Jari Hongisto (trombon - pasuuna), Antti Suoranta (slagverk - lyömäsoittimet), Ingrid Lindblom (violin - viulu), Jouni Rissanen (altviolin - altoviulu)

3.7.2004 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Paavo Korpiaakko: Pianokvintett - Pianokvintetto
Martti Rautio (piano), Katinka Korkeala, Jan Söderblom (violin - viulu), Tommi Aalto (altviolin - altoviulu), Marko Ylönen (cello - sello)

30.6.2005 Wrethalla, Kimito - Kemiö

Asko Hyvärinen: Stride för harpa
Lily-Marlene Puusepp (harpa - harppu)

30.6.2005 Wrethalla, Kimito - Kemiö

Markku Klami: Glow
Henna Jämsä (klarinett - klarinetti), Jukka Rajala (trumpet - trumpetetti), Tanja Nisionen (valthorn - käyrätöri), Antti Suoranta (slagverk - lyömäsoittimet), Lily-Marlene Puusepp (harpa - harppu), Pasi Helin, Hanna Kosonen (piano)

3.7.2005 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Mark Gothóni: Klarinettkvartett - Klarinettkvartetto
Tuulia Ylönen (klarinett - klarinettti), Mark Gothóni (violin - viulu), Johannes Erkes (altviolin - altoviulu), Torleif Thedéen (cello - sello)

27.6.2006 Villa Lande

Maria Kallionpää: Pour la ultima...
Izumi Tateno (piano)

2.7.2006 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Paavo Korpiaakko: Water: elements
Izumi Tateno (piano)

11.7.2008 Dalsbruks kyrka - Taalintehtaan kirkko

Einojuhani Rautavaara: Summer Thoughts
Katinka Korkeala (viulu), Martti Rautio (piano)

7.7.2009 Dragsfjärds kyrka - Dragsfjärdin kirkko

Kalevi Aho: Stråkkvintett - Jousikvintetto "Hommage á Schubert"
Katinka Korkeala, Sonja Korkeala (violin - viulu), Ulla Soinne (altviolin - altoviulu), Marko Ylönen, Katja Kolehmainen (cello - sello)

6.7.2010 Västanfjärds nya kyrka - Västanfjärdin uusi kirkko

Jouni Kaipanen: Inno, för altviolin och piano - altoviululle ja pianolle
Wen Xiao Zheng (altviolin - altoviulu), Martti Rautio (piano)

17.7.2011 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Jouni Kaipanen: Var det Edith? För sopran, stråkkvintett och piano - Sopraanolle, jousikvintetille ja pianolle, op. 95
Helena Juntunen (sopran - sopraano), Rodin-Quartett: Sonja Korkeala (violin - viulu), Gerhard Urban (violin - viulu), Martin Wandel, (altviolin - altoviulu), Clemens Weigel (cello - sello), Ulrich Wolff (kontrabas - kontrabasso), Eveliina Kyötämäki (piano)

10.7.2012 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Juho Miettinen: Kolme askelta, för mezzosopran, flöjt och harpa - mezzosopraanolle, huilulle ja harppulle
Essi Luttinen (mezzosopran - mezzosopraano), Ensemble Transparent: Erica Nygård (flöjt - huili), Torsten Tiebout (altviolin - altoviulu), Päivi Severeide (harpa - harppu)

9.7.2013 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Jyrki Linjama: Das fließende Licht der Gottheit, för mezzosopran och piano - mezzosopraanolle ja pianolle
Essi Luttinen (mezzosopran - mezzosopraano), Ilmo Ranta (piano)

8.7.2014 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Aulis Sallinen: Stråkkvartett nr 6 - Jousikvartetto nro 6
Sonja Korkeala, Katinka Korkeala (violin - viulu), Hariolf Schlichtig (altviolin - altoviulu), Samuli Peltonen (cello - sello)

7.7.2015 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Lotta Wennäkoski: Pääarme (Fållen), för pianotrio - pianotriolle
Sibelius Piano Trio: Juho Pohjonen (piano), Petteri Iivonen (violin - viulu), Samuli Peltonen (cello - sello)

12.7.2016 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Kimmo Hakola: Stråkkvartett nr 4 - Jousikvartetto nro 4
Meta4: Antti Tikkainen, Minna Pensola (violin - viulu), Atte Kilpeläinen (altviolin - altoviulu), Tomas Djupsjöbacka (cello - sello)

15.7.2016 Hitis kyrka - Hiittisten kirkko

Jyrki Linjama: Sonata da chiesa III för cembalo - cembalolle
Petteri Pitko, cembalo

17.7.2016 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Sebastian Fagerlund: Windways
Bravade: Pauliina Fred, Sunniva Fagerlund, Hanna Haapamäki, Hanna Kangasniemi (Blockflöjt - Nokkahuili)

Styrelsen - Hallitus

Nina Källberg, ordförande - puheenjohtaja
Helena Laakkonen
viceordförande - varapuheenjohtaja
Janina Kaita
Vesa Mäkeläinen
Gabriella Lindblom
Teijo Pitkäranta
Marianne Sundroos

Suppleanter - Varajäsenet

Kurt Andersson
Silja Pettersson
Maj-Britt Reinikainen

Administration - Hallinto

Katinka Korkeala & Sonja Korkeala,
konsträrliga ledare - taiteelliset johtajat
Jukka Mäkelä, verksamhetsledare - toiminnanjohtaja
Melissa Petters, producent - tuottaja

Frivilliga arbetsgruppen**Vapaaehtoisten työryhmä**

Anna Bergström
Rabbe Bergström
Benita Ekholm
Mia Eklund
Maje Forstén
Pälvi Hannonen
Runa Heino
Virpi Heino
Rita Henriksson
Bror Holmberg
Eva Holmberg
Per Holmberg
Seija Jaakkola
Allan Järf
Janina Kaita
Ralf Karell
Lina Källberg
Nina Källberg
Ove Källberg
Liisa Käiväräinen
Helena Laakkonen
Tuula Lehtinen
Stig Lundström
Yvonne Lönnström
Eeva Moilanen
Matti Moilanen
Tea Nieminen
Viveka Nordman
Sven-Göran Olin
Marianne Petters
Mika Pettersson
Silja Pettersson

Teijo Pitkäranta

Kaisa Pyrrö
Josefine Sjöberg
Kristina Sjögren
Nina Sjögren
Rabbe Sjöberg
Margareta Sundblom
Anders Sundroos
Inga Sundroos
Marianne Sundroos
Saara Suihkonen
Pirkko-Liisa Topelius

Festivalmedarbetare - Festivaalityöntekijät

Saska Dönges
Freya Frischknecht
Jasper Koekoek
Melissa Petters

Ljudteknik - Äänitekniikka

Robert de Godzinsky

Pianostämmare - Pianonvirittäjä

Piano- ja Flyggelihuolto Heikki Huokuna Oy
Angelniemen Piano & Flygel Ateljee

Fotografering - Valokuvaus

Patrick Bagge

Instrument - Soittimet

Piano Systems Oy

**PROGRAMBOK OCH -BROSCHYR
OHJELMAKIRJA JA -ESITE****Presentation - Esittely**

Mats Lillhannus

Översättningar - Käännökset

Melissa Petters
Marianne Sundroos
Jukka Mäkelä

Redaktion - Toimitus

Jukka Mäkelä
Melissa Petters

Pärmbild - Kansikuva

Detalj av verket - Yksityiskohta teoksesta
Peasants in the apartment house, 2000
© Riitta Nelimarkka

Layout: Svenna Martens

Tryckeri - Paino

Fram, Vaasa 2016

BILJETTFÖRSÄLJNING - LIPUNMYYNTI

LUCKAN Kimitoön - Kemiönsaari
Engelsbyvägen 8 Engelsbyntie, Villa Lande, 25700 Kimito - Kemiö
+358 (0)44 726 0170, kimitoon@luckan.fi, kimito.luckan.fi
Vardagar - Arkipäivisin: 12.00–17.00

Biljetter via Luckan utan serviceavgift - Liput Luckanista ilman palvelumaksua

LIPPUPISTE

Biljetter via Internet, försäljningsställen och tilläggsinfo:
Liput Internetistä, lipunmyytipisteet ja lisätietoja:
0600 900 900 (1,98€/min + lna/pvm)

Biljetter från - Liput alkaen 12,50 € (inkl. serviceavgift - sis. palvelumaksun).
Serviceavgift 2,5 €/biljett - Palvelumaksu 2,5 €/lipu

Biljetter vid entrén en timme före konserten - Lipunmyynti ovelta tuntia ennen konserttia

BILJETTINFO - LIPPUINFO

Kimito kyrka: Priskategori I, 30 € / Priskategori II, 25 € (begränsad sikt, säljes onumrerade vid ingången)

Prisgrupper: grundbiljett / studerande, arbetslösa, bevärings – 50 % / under 18 år gratis.
Prisgrupper gäller ej konserter nr 1, 2, 5, 6, och 13.

Medlemsrabatt: –5 € på grundbiljettpriiset i konserter nr 3, 7, 8, 10, 11, 12 och 16.

Som betalningsmedel på konsertplatsen fungerar kontanter och kultursedel Smartum och Tyky-kuntoseteli+.
Grupper och seriebiljetter handhas av Musikfestspelen.
Reserveringsuppgifter för varje lunch- och middagskonsert anges skilt på programsidorna.

Kemiön kirkko: Hintakategoria I, 30 € / Hintakategoria II, 25 €
(rajoitettu näkyvyys, myydään ovelta numeroimattomana)

Lippuryhmät: peruslipu / opiskelija, tytön, varusmies – 50 % / alle 18- vuotiaat ilmaiseksi.
Lippuryhmät eivät koske konsertteja nro 1, 2, 5, 6, ja 13.

Jäsenalennus: –5 € peruslipun hinnasta konserteissa nro 3, 7, 8, 10, 11, 12 ja 16.

Maksuvälineenä konserttipaikalla käytä käteinen sekä kulttuuriseteli Smartum ja Tyky-kuntoseteli+.
Ryhmät ja sarjaliput Musiikkijuhlien kautta.
Lounas- ja illalliskonserttien varaustiedot löytyvät ohjelmasivulta kunkin konsertin kohdalta.

Kimitoöns Musikfestspel - Kemiönsaaren Musiikkijuhlat
Arkadiavägen - Arkdiantie 5
25700 Kimito - Kemiö
+358 (0)400 203 871
musikfestspel@kimitoon.fi

KIMITOÖNS MUSIKFESTSPELS PARTNERS OCH UNDERSTÖDARE 2016 KEMIÖNSAAREN MUUSIKKIJUHLIEN YHTEISTYÖKUMPPANIT JA TUKIJAT 2016

Föreningen Konstsamfundet

Svenska Kulturfonden

Suomen Kulttuurirahasto, Varsinais-Suomen rahasto

Undervisnings- och kulturministeriet - Opetus- ja kulttuuriministeriö

Centret för konstfrämjande - Taiteen edistämiskeskus

Stiftelsen Emilie och Rudolf Gesellius fond

William Thurings Stiftelse

Musiikin edistämissäätiö

Kimitoöns kommun - Kemiönsaaren kunta

Musikinstitutet Arkipelag - Musiikkiopisto Arkipelag

Sagu kommun - Sauvon kunta

Kimitoöns församling - Kemiönsaaren seurakunta

Sagu-Karuna församling - Sauvo-Karunan seurakunta

Kimitoöns Musikgille - Kemiönsaaren Musiikkikilta

Aktia

Aktiwell

Angelniemen Piano & Flygel Ateljee

Apoteket i Kimito - Kemiön ApteeKKI

Baltic Jazz

Bjärkas Golf

Björknäs Trädgård

Daisy

Engelsbyverk

FIBO

Huom! Ab Seaside Oy LKV

J. ja M. Launokorpi

K-market Rosmarin & Matkompis

Karunan kyläyhdistys

Kasnäs

Katrina kammarmusik - Katrina-kamarimusikki

Kimitoöns Saldare - Kemiönsaaren Saldare

Kimito Kvarn - Kemiön Mylly

Kimito Telefon - Kemiön Puhelin

Konewuorio

Labbnäs Semesterhem - Lomakoti

Lindan Group/Annonsbladet

LokalTapiola - LähiTapiola

Mac Daniel's & Hotel Galaxy

Martens Svenna

Martin Wegelius-institutet

Musikfestspelen Korsholm - Korsholman Musiikkijuhlat

Naantalin Musiikkijuhlat

Nelimarkka Riitta

OP Lounais-Suomi

Pappersboden

Pianokartano

Portside

PP-auto

Rosala Handelsbod

Salon Seudun Sanomat

Sandö gård - Sandön kartano

Sokos Hotel Rikala

Storfinnhova Gård

Söderlångviks museum - Söderlångvikin museo

Tammisaaren kesäkonsertit

Tiarella

Turku Filharmonia

Turun Musiikkijuhlat

Wegelius kammarstråkar

Westers

YLE Radio Vega

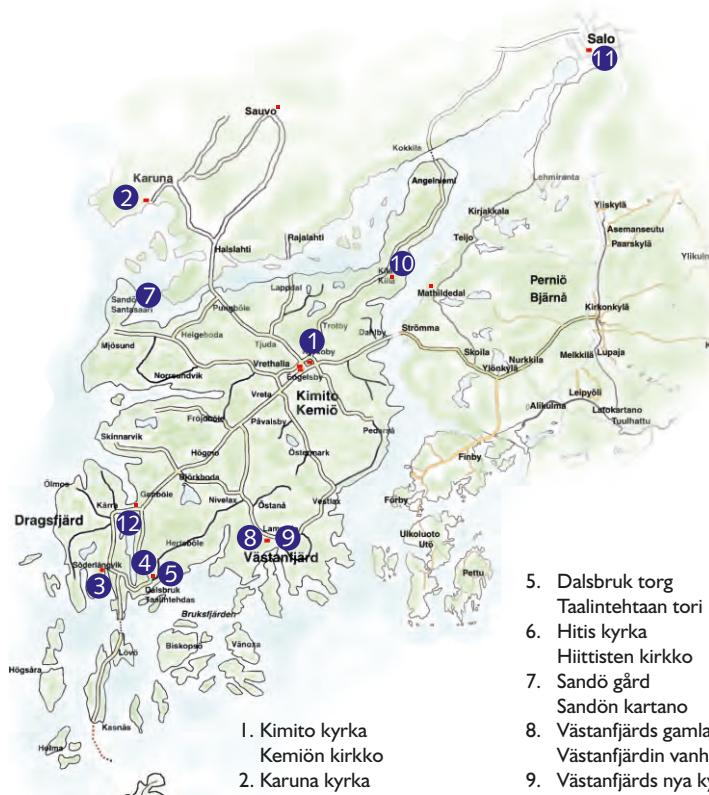
KIMITOÖNS MUSIKFESTSPEL RIKTAR ETT VARMT TACK TILL ALLA BIDRAGSGIVARE!
KEMIÖNSAAREN MUUSIKKIJUHLIEN KIITTÄÄ LÄMPIMÄSTI TUESTA!

BILDFÖRTECKNING - KUVALUETTELO

- s.4 Katinka Korkeala & Sonja Korkeala: KIMF / Patrick Bagge
- s.6 Giacomo Francesco Cipper: Pastir, ki igra na piščal / National Gallery of Slovenia
- s.6 Renässansblockflöjter - Renensasssinokkahuiluja: Ville Paul Paasimaa
- s.7 Meta4: Noora Isoeskelin
- s.8 Ludwig van Beethoven: Karl Jäger. Wikimedia Commons
- s.8 Franz Schubert: Josef Kriehuber, 1846. Wikimedia Commons
- s.11 Joseph Haydn: Thomas Hardy, 1792. Wikimedia Commons
- s.12 Ludwig van Beethoven: Joseph Karl Stieler, 1820. Wikimedia Commons
- s.15 Louis Spohr: Johann August Nahl dem Jüngerem, 1824. Wikimedia Commons
- s.16 Antonín Dvořák: Arkivbild - Arkistokuva
- s.18 Samuel Scheidt: Caesar loach, 1624. Wikimedia Commons
- s.19 Giovanni Pierluigi da Palestrina: Henri-Joseph Hesse, lithograph, 1828. Wikimedia Commons
- s.22 Erich Korngold: Arkivbild - Arkistokuva
- s.22 Ferruccio Busoni: Wikimedia Commons
- s.23 William Shakespeare: Martin Droeshout, 1623. Wikimedia Commons
- s.26 Einar Englund: Wikimedia Commons
- s.26 Felix Mendelssohn: Eckart Kleßmann, watercolor, 1830. Wikimedia Commons
- s.28 Chiel Meijering: Arkivbild - Arkistokuva
- s.28 Johannes Brahms: Wikimedia Commons
- s.29 Enrique Granados: Arkivbild - Arkistokuva
- s.31 Wolfgang Amadeus Mozart: Wikimedia Commons
- s.31 Ottorino Respighi: Wikimedia Commons
- s.34 Girolamo Frescobaldi: Claude Mellan, 1619. Wikimedia Commons
- s.35 Fimic / Jyrki Linjama: Saara Vuorijoki
- s.36 Johann Sebastian Bach: Arkivbild - Arkistokuva
- s.36 Dietrich Buxtehude: Johannes Voorhout. Wikimedia Commons
- s.38 Sergej Prokofjev: Arkivbild - Arkistokuva
- s.39 Robert Schumann: Josef Kriehuber, 1839. Wikimedia Commons
- s.41 Fackeltåg - Soihtukulkue: KIMF / Patrick Bagge
- s.48 Katinka Korkeala: Jaakko Paarvala
- s.48 Sonja Korkeala: Arkivbild - Arkistokuva
- s.49 Hariolf Schlichtig: Arkivbild - Arkistokuva
- s.50 Samuli Peltonen: HKO / Arkivbild - Arkistokuva
- s.50 Petteri Pitko: Annette Koroll
- s.51 Mia Huhta: Arkivbild - Arkistokuva
- s.52 Bengt Forsberg: Arkivbild - Arkistokuva
- s.53 Tuulia Ylönen: Arkivbild - Arkistokuva
- s.53 Pauliina Fred: Arkivbild - Arkistokuva
- s.54 Irma Niskanen: Mark Niskanen
- s.55 Meta4: Noora Isoeskelin
- s.56 Bravade: Ville Paul Paasimaa
- s.57 FiBO: Arkivbild - Arkistokuva
- s.58 Kimmo Hakola: Fimic / Saara Vuorjoki
- s.59 Jyrki Linjama: Fimic / Saara Vuorjoki
- s.59 Sebastian Fagerlund: Fimic / Saara Vuorjoki
- s.60 Jukka Mäkelä: Musikfestspelen Korsholm / Svenna Martens

KIMF = Kimitoöns Musikfestspel - Kemiönsaaren Musiikkijuhat

Kimitoöns Musikfestspel förbehåller sig rätten till programändringar
Kemiönsaaren Musiikkijuhat pidättää oikeuden ohjelman muutoksiin

1. Kimito kyrka
Kemiön kirkko
2. Karuna kyrka
Karunan kirkko
3. Söderlångvik gård
Söderlångvikin kartano
4. Dalsbruks kyrka
Taalintehtaan kirkko
5. Dalsbruk torg
Taalintehtaan tori
6. Hitis kyrka
Hiittisten kirkko
7. Sandö gård
Sandön kartano
8. Västanfjärds gamla kyrka
Västanfjärdin vanha kirkko
9. Västanfjärds nya kyrka
Västanfjärdin uusi kirkko
10. Westers
11. Salon taidemuseo Veturitalli
12. Labbnäs semesterhem
Labbnäsin lomakoti

Verksamhetsledare - Toiminnanjohtaja: Jukka Mäkelä

Arkadiavägen 5 - Arkariantie 5
25700 KIMITO - KEMIÖ
+358 (0)400 203 871, musikfestspel@kimitoon.fi

www.kimitomusicfestival.fi

Undervisnings- och kulturministeriet
Opetus- ja kulttuuriministeriö

Konstsamfundet

Kimitoöns församling
Kemiönsaaren seurakunta

Aktia